საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1918 წლიდან ● ფასი 1,5 ლარი

№63-64 (10066-10067) 2026 წლის 28 მაისი, ხუთშაბათი

ხელისუფალნო!

თუ არ დაველაპარაკეთ, რუსეთი აფხაზეთს და სამაჩაბლოს როგორ დაგვიბრუნებს?!

იხ. 4 გვ.

დრო ყვირის, დრო პასუხს გვთხოვს!

6

ახალდაბადებულ ბავშვს ოჯახში ბედნიერება და სინათლე მოაქვს

13

დიპლომატიის შემზარავი წრე სალომეს გარშემო...

26 მაისი – რწმენის, ერთობის, იმედის დღესასწაული

8 9

2

ბრიუსელის დემონსტრაციული გამოწვევა

რატომ უხანგრძლივებენ მანდატს პაველ ჰერჩინსკის

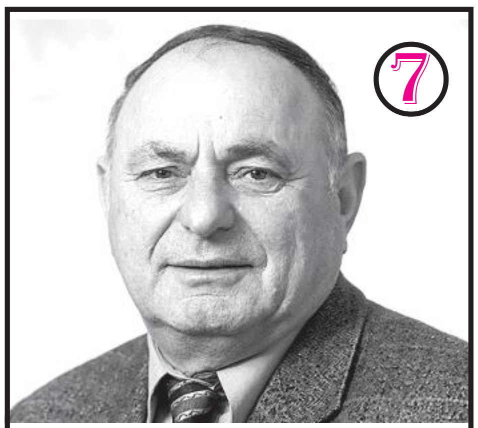
7

დემურ გადელია ზღვარდაუდებელი სიკეთის მთესველი პიროვნება

ეკონომიკის ენით ბინძური პოლიტიკა ლაპარაკობს!

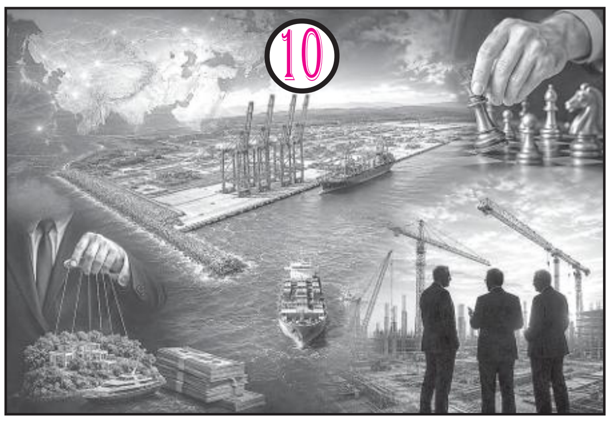
10

ჩიხი ანუ უხილავი ომი საქართველოს წინააღმდეგ

დედაქალაქი

1. „გაფანტული სკლეროზის“ პროგრამის დაფინანსება გრძელდება...
2. მერიის პროექტების შესრულების უხარისხობა ყველას მოეკითხება!

3

ვებ.გვერდი: WWW.SAK.GE ელ.ფოსტა: SAK@SAK.GE

საქართველოში ევროკავშირის ელჩის, პაველ ჰერჩინსკის, რომლის ოთხწლიანი უფლებამოსილების ვადა 2026 წლის სექტემბერში იწურებოდა, მანდატი, სავარაუდოდ, კიდევ ერთი წლით გაუხანგრძლივდა. ევროკავშირის წარმომადგენლობამ ოფიციალურად დაადასტურა, რომ ეს გადაწყვეტილება საგარეო ქმედებათა სამსახურის მიერ წინასწარ იყო მიღებული. თუმცა, არსებულ პოლიტიკურ კონტექსტში, როდესაც ელჩსა და მმართველ გუნდს შორის ურთიერთობა უკიდურესად დაძაბულია, ანალიტიკოსები ამ ნაბიჯს ოფიციალური ბრიუსელის მკაფიო და დემონსტრაციულ პოლიტიკურ გამოწვევად მიიჩნევენ.

ბრიუსელის დემონსტრაციული გამოწვევა – რატომ უხანგრძლივებენ მანდატს პაველ ჰერჩინსკის

ხელისუფლებისა და ჰერჩინსკის დაპირისპირების ქრონიკა

კრიტიკულად განწყობილი დიპლომატის პოსტზე დატოვება მიანიშნებს, რომ ევროკავშირი არ აპირებს თბილისის მიმართ პოზიციების შერბილებას და სრულად უჭერს მხარს ჰერჩინსკის მიერ გატარებულ კურსს.

ამ გადაწყვეტილების პარალელურად, მმართველ გუნდში უკმაყოფილება მწვავდება: „ქართული ოცნება“ ბრიუსელს ორმაგ სტანდარტებსა და პრემიერ-მინისტრ ირაკლი კობახიძის 19 მაისის ღია წერილის იგნორირებაში ადანაშაულებს, სადაც პრემიერი ევროკავშირის ლიდერებს ურთიერთობის ცალმხრივად გაწყვეტაში სდებდა ბრალს და დანიაში აქციის დაშლის ფონზე, დასავლურ ორმაგ სტანდარტებზე მიუთითებდა.

პაველ ჰერჩინსკის საქართველოში მოღვაწეობის პერიოდი (2022 წლის სექტემბრიდან დღემდე) დაემთხვა ქვეყნის საგარეო ვექტორის ირგვლივ მიმდინარე ყველაზე მწვავე პოლიტიკურ კრიზისებს. ელჩი არაერთხელ გახდა მმართველი გუნდის მკაცრი კრიტიკის სამიზნე. მათ შორის არსებული ყველაზე გახმაურებული დაპირისპირებების ქრონოლოგია ასეთია:

დაპირისპირება „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონის გამო – ელჩი ჰერჩინსკი გახდა ერთ-ერთი მთავარი საერთაშორისო ფიგურა, რომელიც ღიად და თანმიმდევრულად აკრიტიკებდა ე.წ. „რუსულ კანონს“. მან არაერთხელ განაცხადა, რომ ეს კანონი ეწინააღმდეგებოდა ევროპულ ფასეულობებს და აფერხებდა საქართველოს ინტეგრაციას. მმართველმა გუნდმა ის ქვეყნის შიდა საქმეებში ჩარევასა და ოპოზიციის რადიკალური დღის წესრიგის მხარდაჭერაში დაადანაშაულა.

ევროინტეგრაციის პროცესის ფაქტობრივი გაყინვა – მას შემდეგ, რაც ევროპულმა საბჭომ საქართველოს ევროკავშირში გაწევრიანების პროცესი შეაჩერა და ფინანსური დახმარების ნაწილი დაუყადაღა, ჰერჩინსკიმ პირდაპირ აღნიშნა, რომ ეს ხელისუფლების პოლიტიკური ნაბიჯების პირდაპირი შედეგი იყო. მმართველმა პარტიამ ელჩის ეს პოზიცია შეაფასა როგორც ქართველი ხალხის შანტაჟი და სუვერენულ სახელმწიფოზე ზეწოლის მცდელობა.

27 აპრილს საგარეო საქმეთა სამინისტროში დაბარება (კულმინაცია) – დაპირისპირებამ პიკს მიაღწია, როდესაც ბრიუსელში გაკეთებული მორიგი კრიტიკული განცხადებების გამო **ჰერჩინსკი** ოფიციალურად დაიბარეს საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში. ეს იყო იშვიათი დიპლომატიური დემარში, რამაც კიდევ უფრო თვალსაჩინო გახადა „ოცნებასა“ და ევროკავშირის წარმომადგენლობას შორის არსებული ღრმა ბზარი.

„ქართული ოცნების“ დეპუტატები, მათ შორის **ირაკლი ჭეიშვილი,** ელჩს აკრიტიკებენ იმის გამო, რომ ის არანაირ რეაგირებას არ ახდენს დანიაში მომიტინგეების ძაღლებითა და ხელკეტებით დაშლის ფაქტზე, მაშინ როცა საქართველოში პოლიციის მოქმედებებს მკაცრად გმობდა. სახელისუფლებო გუნდი ამას „**დიფსთეითის**“ გავლენითა და ორმაგი სტანდარტებით ხსნის.

„მძიმე მომავლის“ პროგნოზი

დაპირისპირების ისტორიაში ყველაზე მწვავე და საზოგადოებაში ფართოდ რეზონანსული აღმოჩნდა პაველ ჰერჩინსკის ის გაფრთხილება, რომელიც მმართველმა გუნდმა და საზოგადოების ნაწილმა ქართველი ხალხის მისამართით გაკეთებულ „მძიმე მომავლის მუქარად“ აღიქვა.

ევროკავშირსა და საქართველოს შორის ურთიერთობების გაცივების ფონზე, ელჩმა პირდაპირ მიმართა საქართველოს მოქალაქეებს და აღნიშნა, რომ ქვეყნის განვითარება, ეკონომიკური კეთილდღეობა, უვიზო მიმოსვლა და ევროპული პერსპექტივა კითხვის ნიშნის ქვეშ დადგებოდა, თუკი თბილისი არ შეცვლიდა არსებულ პოლიტიკურ კურსს. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ არასწორი არჩევანის შემთხვევაში, ქვეყანა იზოლაციაში აღმოჩნდებოდა, რაც მძიმე დარტყმა იქნებოდა თითოეული მოქალაქის მომავლისთვის.

„ქართულმა ოცნებამ“ ეს განცხადება შეაფასა, როგორც ამომრჩეველზე ფსიქოლოგიური ზეწოლა და პირდაპირი მუქარა, რომელიც მიზნად ისახავდა ქვეყანაში არასტაბილურობის განცდის დათესვას.

ანალიტიკოსი **რამაზ საყვარელიძე** For.ge-თან მიიჩნევს, რომ პაველ ჰერჩინსკის მსგავსი მკაცრი და შეუვალი რიტორიკის მქონე დიპლომატის საქართველოში დატოვებით, ბრიუსელი თბილისს აჩვენებს, რომ ევროკავშირი თავის პრინციპულ პოზიციას არ გადაუხვევს. შესაბამისად, ანალიტიკოსის აზრით, ეს ნაბიჯი ადასტურებს, რომ დასავლეთი ჰერჩინსკის განცხადებებს არა ცალკეული დიპლომატის პირად პოზიციად, არამედ მთლიანი ევროპული თანამეგობრობის კონსოლიდირებულ ნებად მიიჩნევს.

„რა თქმა უნდა, რატომ უნდა შეცვალოს რიტორიკა? ომი უკრაინაში შეწყდა? სიტუაცია კიდევ უფრო დამძიმდა. საქართველოს თავზე ეს ომის მახვილი ისევ დაკიდებულია. უკმაყოფილება საქართველოთი რომ სახეზეა, ბევრ რამეში ჩანს. კვირაში ერთხელ დადგენილებას იღებენ იმაზე, თუ საქართველოს როგორი ცუდი ხელისუფლება ჰყავს. მეტი რა ქნან? ელჩი, რომელიც დაბარებული იყო საგარეო საქმეთა სამინისტროში და ხელისუფლების მხრიდან ლამის დაიბლოკა, მაინც რჩება ქვეყანაში.

ეს იმის ნიშანია, რომ მას ტოვებენ სწორედ იმიტომ, რომ არ ჰქონდეს საქართველოს ხელისუფლებასთან კომუნიკაცია. ევროპას აწვდიდეს ინფორმაციას, რომ აქ ქვეყანა იღუპება. ევროპული ქვეყნები ხომ ელჩის ინფორმაციას ეყრდნობიან. შემთხვევით, ჩვეულებრივი გერმანელები შემხვდნენ და მკითხეს, რა ხდება საქართველოშიო. მითხრეს, ჩვენთან ტელევიზიები ამბობენ, რომ თქვენ რუსეთისკენ მიდიხართო. მე ვკითხე, ამას რის საფუძველზე ამბობენ თქვენს მედიაში-მეთქი და მიპასუხეს, რომ ეს არ იციან. ასეთი აგრესიით ხომ ხელს უბიძგებენ ქვეყანას რუსეთისკენ, დავუშვათ, თუ მართლა იქით მივდივართ. ასეთ ვერსიებს აკეთებს საელჩო. ვინ თქვა ეს, ვინ და ელჩმა. ელჩია ის წყარო, რომელიც ამ ინფორმაციებს აწვდის“, – ამბობს **რამაზ საყვარელიძე**.

საყვარელიძე მიიჩნევს, რომ ეს არის ევროკავშირსა და საქართველოს შორის ნერვების ომი. ის ასევე ეთანხმება იმ მოსაზრებას, რომ ევროკავშირის ელჩი ჰერჩინსკი მხარს უჭერს რადიკალურ ოპოზიციას, რომელთანაც კარგი ურთიერთობა ჩამოუყალიბდა, ამიტომაც მისი საქართველოში დატოვება ბრიუსელს აწყობს.

ლიკა ბერიკაშვილი

დიდმა ბრიტანეთმა სანქციები დაუწესა რამდენიმე კომპანიას, რომელთა შორისაც სამი საქართველოშია რეგისტრირებული

დიდმა ბრიტანეთმა რუსეთის წინააღმდეგ დაწესებული სანქციების სია გააფართოვა. ბრიტანეთის მთავრობის განცხადებით, ახალი მკაცრი სანქციები იმ კრიპტო და უკანონო ფინანსურ ქსელებს დაუწესა, რომლებიც რუსეთს სანქციებისთვის გვერდის ავლაში ეხმარებიან.

„არსებული სანქციების კრიტიკის გამო კრემლი სულ უფრო ხშირად მიმართავს ბნელ ქსელებსა და ჩრდილოვან ფინანსურ სისტემებს, რათა გვერდი აუაროს სამართლებრივი შეზღუდვებს. დღევანდელი ქმედება აჩვენებს, რომ დიდი ბრიტანეთი უფრო სწრაფად და უფრო შორს მიდის, ვიდრე ოდესმე, რათა შეზღუდოს ეს მარშრუტები და შეცვალოს თავისი მიდგომა, რათა წინ გაუსწროს რუსეთის თავის არიდების ტაქტიკას“, – ნათქვამია განცხადებაში.

დიდი ბრიტანეთის მთავრობის განცხადებაში ნათქვამია, რომ სანქციების სიაში მოხვდნენ კომპანიები რუსეთიდან, დიდი ბრიტანეთიდან, საქართველოდან, ყირგიზეთიდან, არაბთა გაერთიანებული საამიროებიდან, პანამიდან და სალვადორიდან.

„ჩვენ ასევე ზომებს ვიღებთ სამი ქართული კომპანიის წინააღმდეგ, რომლებიც მართავენ რუსეთზე ორიენტირებულ ბირჟებს და ცდილობენ, სანქციებს გვერდი აუარონ“, – ნათქვამია დიდი ბრიტანეთის მთავრობის განცხადებაში.

დიდი ბრიტანეთის მთავრობის ვებგვერდზე განთავსებული ინფორმაციის მიხედვით, ეს კომპანიებია Arvix LLC, Rapira Group LLC და Aifory LLC. სანქციების თანახმად, საქართველოში რეგისტრირებულ სამივე კომპანიას ბრიტანულ იურისდიქციაში არსებული ყველა ფინანსური აქტივი გაეყინება.

დიდი ბრიტანეთის მთავრობის განცხადებაში ასევე აღნიშნულია, რომ სამეფომ სანქციები რუსეთთან დაკავშირებულ 3300-ზე მეტ ფიზიკურ პირს, ბიზნესსა და გემს დაუწესა. მათივე ცნობით, საერთაშორისო სანქციების გამო რუსეთმა 450 მილიარდ დოლარზე მეტი დაკარგა.

საქართველო უკეთეს ოპოზიციას იმსახურებს!

შალვა პაპუაშვილი:

ნიშანდობლივია, როდესაც საზოგადოება ზეიმობს დამოუკიდებლობას, რადიკალური ოპოზიცია დაკავებულია კვლავ ვასალური ქცევით, რათა უცხოელების დავალებები შეასრულოს

ვნახეთ, სხვა ქვეყნების დროშების ფრიალი, მონოდებები, რომ სხვას დაენახონ, ვიღაცამ ფოტო ნახოს უცხოეთიდან, ეს არის „ნაცობა“ როგორც იდეოლოგია, – ამის შესახებ პარლამენტის თავმჯდომარემ **შალვა პაპუაშვილმა** განაცხადა. მისივე თქმით, საქართველო უკეთეს ოპოზიციას იმსახურებს.

„ნიშანდობლივია, როდესაც საზოგადოება ზეიმობს დამოუკიდებლობას, სუვერენიტეტს, რადიკალური ოპოზიცია დაკავებულია კვლავ ვასალური ქცევით, რათა უცხოელების დავალებები შეასრულოს. ამაზე ხშირად ვსაუბრობდით, ბოლო პერიოდში საჯაროდ თავადაც არაერთხელ წამოსცდათ, რომ ამგვარ ღონისძიებას აორგანიზებენ, რომ სხვებს დაანახონ, თავები დაათვლევინონ, რათა მათი მფარველობა ისევ გაგრძელდეს. დამოუკიდებლობის დღეს რადიკალური ოპოზიცია და მათი მხარდამჭერები, ადამიანები, რომლებიც ქუჩაში ვიხილეთ, გამოდიან ლოზუნგით, ქვეყანა სხვებს დაუქვემდებარონ. ვნახეთ სხვა ქვეყნების დროშების ფრიალი, მათი მოწოდებები, რომ სხვას დაენახონ და ვიღაცამ ფოტო ნახოს უცხოეთიდან და შეაქოს. ეს არის „ნაცობა“ როგორც იდეოლოგია.

ეს არ არის მხოლოდ პარტიული კუთვნილება, ეს არის იდეოლოგია სხვისი მსახურებისა. ეს იგივე ხალხია, ვინც 4 ოქტომბერს ევროკომისიის პრესმდივნის მხარდაჭერით გამოდიოდა ქვეყნის დასამხობად. ეს იგივე ხალხია, იმავე მოტივაციით, რომ ქვეყანა დაუქვემდებარონ სხვას. კიდევ ერთხელ ვიხილეთ, რომ ეს არის „ფეისბუქის“ ერთი „ტრენდლისტი“, ამით არის მთელი მათი ძალა, ენერგია გამოხატული.

ქვეყანაში, სადაც ოთხი მილიონი ადამიანი ცხოვრობს, რამდენიმე ათასი ადამიანი უნდა მიხვდეს, რომ მათი სოცმედიით აღტყინებული „სიზევრე“ სინამდვილეში ის კანტიკუნტი ადამიანები არიან, რომლებიც გუშინ რუსთაველზე ვიხილეთ. გუშინდელი დღე ნამდვილად გარდამტეხი იყო. დასკვნა გუშინდელი დღიდან არის, რომ საქართველო ნამდვილად იმსახურებს უკეთეს ოპოზიციას და არა წარსულში ჩარჩენილ „ნაცმოძრაობის“ მაღალჩინოსნებს, რომლებსაც ერთადერთი დღის წესრიგი აქვთ, საქართველო დაუქვემდებარონ სხვების პოლიტიკურ გავლენას. საბოლოოდ გამოჩნდა მათი მხარდაჭერა, ენერგია, იდეებიც. მათი მხარდაჭერა არის გარედან, მათი იდეა არის, გარე მფარველებს მოაწონონ თავი და მათი რაოდენობა არის რამდენიმე ათასი“

1. „გაფანტული სკლეროზის“ პროგრამის დაფინანსება გრძელდება...
2. მერიის პროექტების შესრულების უხარისხობა ყველას მოეკითხება!

თბილისის მერიაში გუშინ მუნიციპალიტეტის მთავრობის მორიგი სხდომა გაიმართა. დღის წესრიგით გათვალისწინებული საკითხების განხილვამდე დედაქალაქის მერმა კახა კალაძემ რამდენიმე განცხადება გააკეთა და საზოგადოებას ჯანდაცვისა და სოციალური მომსახურების საქალაქო სამსახურის ერთ-ერთი პროგრამის მიმდინარეობის შესახებ ინფორმაცია მიაწოდა.

დედაქალაქის მერიამ „გაფანტული სკლეროზის სამკურნალო მედიკამენტების და კვლევების დაფინანსების“ პროგრამის დაწყებიდან დღემდე, მედიკამენტებისა და მაღალტექნოლოგიური კვლევების 2 769 შემთხვევა დააფინანსა.

„30 მაისი გაფანტული სკლეროზის საერთაშორისო დღეა, რომელიც საზოგადოებაში ცნობიერების ამაღლებას, შესაბამისი დიაგნოზის მქონე ადამიანებისადმი სოლიდარობის გამოხატვას და მათ მხარდაჭერას ისახავს მიზნად. ამ დღესთან დაკავშირებით, თბილისის სატელევიზიო ანძა ნარინჯისფრად განათდება და ეს კიდევ ერთხელ იქნება დასტური ჩვენი მხარდაჭერისა და ჩვენი დამოკიდებულების გამოხატვა. გაფანტული სკლეროზი არის ცენტრალური ნერვული სისტემის არაპროგნოზირებადი დაავადება, რომელიც თავის ტვინსა და სხეულს შორის ურთიერთკავშირის პრობლემებს იწვევს, საბოლოო ჯამში კი მას ადამიანის ქმედუუნარობის გამოწვევა შეუძლია.

დედაქალაქის მერია, ამ დაავადების მქონე პირებისა და მათი ოჯახების დახმარების მიზნით, „გაფანტული სკლეროზის სამკურნალო მედიკამენტების და კვლევების დაფინანსების“ პროგრამას ახორციელებს, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია. კერძოდ, თბილისის მერიის ჯანდაცვისა და სოციალური მომსახურების საქალაქო სამსახური გაფანტული სკლეროზის დიაგნოზის მქონე მოქალაქეებისთვის ძვირადღირებული მედიკამენტების, თავისა და ზურგის ტვინის მაგნიტურ-რეზონანსული ტომოგრაფიის დაფინანსებას უზრუნველყოფს“ – განაცხადა **კახა კალაძემ.**

ჩატარებული მკურნალობით შესაძლებელია დაავადების აქტივობის დათრგუნვა.

„აღნიშნული პროგრამა ჩვენი საარჩევნო დაპირება იყო და 2020 წელს მედიკამენტების დაფინანსებით დავიწყეთ მისი განხორციელება. პროგრამა ეტაპობრივად გაფართოვდა და მას მაღალტექნოლოგიური კვლევები დაემატა, ასევე, გადაწყდა, სოციალურად დაუცველთა ბაზაში მყოფი მოქალაქეების მსგავსად, მედიკამენტების პროგრამის ყველა მოსარგებლისთვის 100%-ით დაფინანსება, რაც მათთვის სერიოზული ფინანსური მხარდაჭერაა. სამედიცინო წრეების შესაბამისი დარგის სპეციალისტებთან კონსულტაციების შედეგად, მერიამ პროგრამაში ჩასართავ პირთა ასაკობრივი ზღვარიც მოხსნა“.

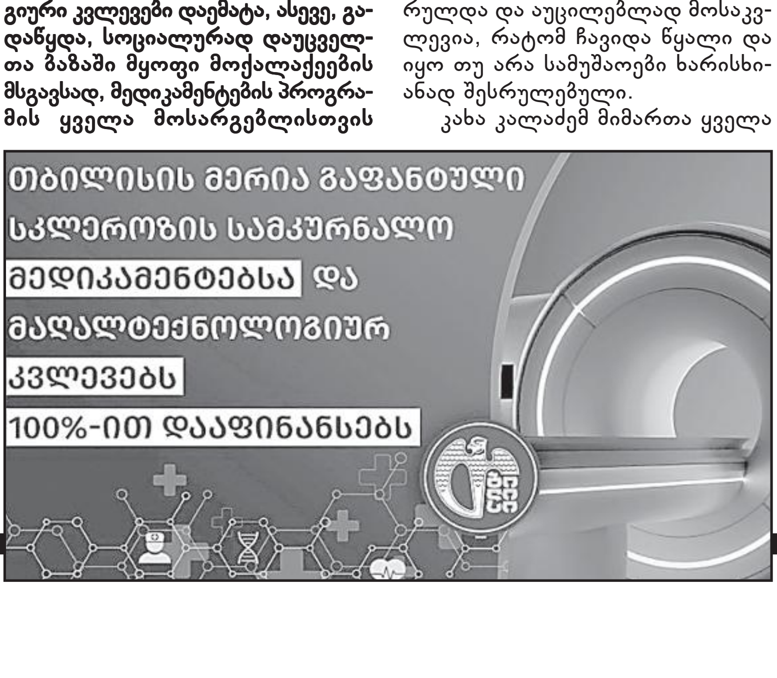

საჭიროების შემთხვევაში, თბილისის მუნიციპალიტეტი, მოქმედი შესაბამისი პროგრამებით, გვერდით დაუდგება დედაქალაქის მცხოვრებლებს.

* * *

მთავრობის გუშინდელ სხდომაზე დედაქალაქის მერმა ბოლო დღეების განმავლობაში მოსულ ინტენსიური ნალექის შედეგად გამოწვეულ ზარალზეც გაამახვილა ყურადღება. მან თბილისის მერიის შიდა აუდიტისა და მონიტორინგის სამსახურს და საკუთარ მოადგილეებს დაავალა, შეისწავლონ მეტროსადგურ „ავლაბარში“ უხვი ნალექის შედეგად წარმოქმნილი პრობლემა.

აღნიშნული მეტროსადგურის რეაბილიტაცია ორი წლის წინ დასრულდა და აუცილებლად მოსაკვლევია, რატომ ჩაჟონა წყალი და იყო თუ არა სამუშაოები ხარისხიანად შესრულებული.

კახა კალაძემ მიმართა ყველა იმ კომპანიის წარმომადგენელს, ვინც დედაქალაქის მერიის პროექტებზე მუშაობს, რომ სამუშაოების შესრულების დროს პასუხისმგებლობა და ხარისხი ყველაზე მნიშვნელოვანია.

„ზოგადად მსგავსი უპასუხისმგებლო დამოკიდებულება კატეგორიულად მიუღებელია. ეს გვაზიანებს ყველას, პირადად მეც. აქ კომპანიაზე არავინ საუბრობს, ყველა საუბრობს მერიაზე და ჩვენზე. ასეთ ფაქტებს რეაგირების გარეშე ვერ დავტოვებთ. კომპანიებმა, რომლებიც მერიის პროექტებზე მუშაობენ, კარგად უნდა იცოდნენ, რომ პასუხისმგებლობა და ხარისხი ძალიან მნიშვნელოვანია. ამ სამუშაოებს ვატარებთ იმიტომ, რომ ათეულ წლებს გაუძლოს, ყველაფერს ძირეულად ვცვლით, იქმნება დისკომფორტი, სამუშაოებს მეტი დრო სჭირდება, გადაადგილება იზღუდება, მაგრამ ამ ტიპის სამუშაოებს სხვანაირად ვერ შევასრულებთ. როგორც ჩვენ, კომპანიებსაც ძალიან დიდი პასუხისმგებლობა გვაქვს. ეს ქალაქი მხოლოდ თბილისის მერიის მთავრობის წევრების ხომ არ არის, ყველასია და ყველამ თანაბრად უნდა გადავინაწილოთ ეს პასუხისმგებლობა. ჩვენ დედაქალაქში ვცხოვრობთ ჩვენი ოჯახებით, შვილებით და ყველაფერი საუკეთესო გვინდა ჩვენი ულამაზესი თბილისისთვის“ – აღნიშნა კახა კალაძემ.

მისივე თქმით, ბოლო პერიოდში მოსული უხვის ნალექის შედეგად, გარკვეული პრობლემები სხვადასხვა მისამართზეც შეიქმნა, თუმცა შესაბამისი სამსახურები პირველივე დღიდან ადგილზე არიან და გვერდით უდგანან მოსახლეობას.

„ბოლო პერიოდში საქართველოში და მათ შორის თბილისში მოსულმა ინტენსიურმა ნალექმა გარკვეული პრობლემები შეუქმნა, როგორც არსებულ ინფრასტრუქტურას, ისე დააზიანა საცხოვრებელი სახლები, ჩამოშალა ფერდები და გრუნტის დამჭერი კედლები.

წვიმამ და ქარმა დედაქალაქში რამდენიმე ადგილას მოგლიჯა ხეები, დაზიანდა განათების ბოძები, საგზაო და სპორტული ინფრასტრუქტურა. აღარ დავიწყებ დეტალურად ჩამოთვლას პრობლემების. ჩვენი შესაბამისი სამსახურები პირველივე დღიდან აქტიურად არიან ჩართულნი, ხდება პრობლემების აღწერა, თუ რა დაზიანდა და შესაბამისი ნაბიჯები იდგმება. არ დარჩენილა ოჯახი, ვისაც უამინდობამ პრობლემა შეუქმნა და მათთან ჩვენი თანამშრომლები არ მისულიყვნენ. ყველას მაქსიმალურად გვერდით დავუდგებით, ჩვენი შესაძლებლობების ფარგლებში“ – განაცხადა თბილისის მერმა.

27 მაისი, 2026

საქართველოს რესპუბლიკა

აფხაზეთი, სამაჩაბლო – მონატრება, ნოსტალგია, იმედი!

დრო ყვირის, დრო პასუხს გვთხოვს!

ღია წერილი

საქართველოს პრემიერ-მინისტრს ბატონ ირაკლი კობახიძეს, პარლამენტის თავმჯდომარეს ბატონ შალვა პაპუაშვილს

ბატონებო! მოგმართავთ ვეტერანთა საკმაოდ დიდი ჯგუფის სახელითა და დავალებით, მიზანი ერთია – საზოგადოების, მათ შორის მთავრობის გამოფხიზლება იმ პრობლემის მიმართ, რომელიც თვით მთავრობის მხრიდან გამოცხადებულია ერთ-ერთ პრიორიტეტულ მიმართულებად, ეს გახლავთ ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საკითხი.

ეს წერილი გამოხატავს არა მარტო ხელმომწერთა აზრს, არამედ საღად მოაზროვნე ჭეშმარიტ მამულიშვილთა აზრსაც.

თითოეულ ჩვენგანს მრავალწლიანი ცხოვრების მანძილზე გარკვეული წვლილი მიგვიძღვის ამ ძირძველი ქართული მიწის აღმშენებლობაში და გული შეგვტკივა მისი დღევანდელი მდგომარეობის გამო.

ჩვენ მადლიერები ვართ ხელისუფლების საგარეო პოლიტიკით, რომ ჩვენს ქვეყანაში არ ცვივა საბრძოლო ჭურვები, არ ინგრევა ქალაქები და სოფლები, არ არიან უსახლკარონი და არ ნადგურდება ქართული გენოფონდი, მაგრამ არსებობს კიდევ პრობლემა, რომელიც დაუყოვნებლივ უნდა გადაიჭრას. გავიდა 35 წელი – აფხაზეთი, სამაჩაბლო გასულები არიან საქართველოს სივრციდან. მთელი ეს 35 წელი, ჩვენი ამ ეროვნული ტრაგედიის მიმართ, სრული დაზრმავება, დაყრუება და დამუნჯებაა.

– რატომ?! „პასუხის „გასაღები მოსკოვშია“, თუ მოსკოვშია რატომ არ ველაპარაკებით რუსეთს?!

ხელისუფლების პასუხი – აბსოლუტურად მიუღებელია: „სანამ არ დაგვიბრუნებს ოკუპირებულ ტერიტორიებს, არ დაველაპარაკებით“!

თუ არ დაველაპარაკეთ, როგორ დაგვიბრუნებს? ეს ხომ აბსურდია და საღი აზროვნების ჩარჩოებში არ ჯდება?!

* * *

ღმერთმა ეს ადგილი საცხოვრისად და რუსეთთან სამეზობლოდ განგვისაზღვრა და მფარველად ორივეს ჯვარი დაგვიყენა. ამას ჩვენ ვერ შევცვლით. ამიტომ ყველა საკითხს პრაგმატულად უნდა მივუდგეთ. თუ ვინმეს ჰგონია, რომ წავა ვ. პუტინი და მოვა უკეთესი ძია, რომელიც დაგვიბრუნებს აფხაზეთს, ესეც დიდი გულუბრყვილობაა.

დრო ჩვენს სასარგებლოდ არ მუშაობს, აფხაზეთშიც და დანარჩენ საქართველოშიც წამოიზარდა და გავლენის სფეროს ფლობს ახალი თაობა, რომელთა მსოფლმხედველობაც არსებულ ვითარებაში ჩამოყალიბდა.

თუ არ დაველაპარაკეთ, რუსეთი აფხაზეთს და სამაჩაბლოს როგორ დაგვიბრუნებს?!

თუ გავითვალისწინებთ მათ აღზრდა-განათლებას და ძალაუფლების ხელში ჩაგდების იდეით შეპყრობილი პარტიების და მათი მხარდამჭერი ტვინგამორეცხილი არასამთავრობოების გავლენას, ასევე იმას, რომ წარმოდგენა არა აქვთ საქართველოსა და აფხაზეთის ისტორიებზე, საკითხი სასიცოცხლოდ საშური და აქტუალურია. დრო არ ითმენს! უნდა ჩამოვყალიბდეთ და სწრაფად, საზრიანად ვიმოქმედოთ. მსოფლიოში მიმდინარე მოვლენების ელვისებური ცვლილებების პირობებში, ყოვლად დაუშვებელია არსებული მდგომარეობის შენარჩუნება, ამ ვითარებასთან შეგუება.

„ოცნების“ ხელისუფლებამ თავისი საქმიანობის პრიორიტეტად დაისახა ხალხის კეთილდღეობა და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა.

თუ პირველ შემთხვევაში აშკარად მიღწეულია გარკვეული შედეგები, ტერიტორიული მთლიანობის საკითხზე, სრული მრავალწლიანი უძრაობაა, რა ხდება? ისეთი ბარიერებია შექმნილი, რომ ხმას ვერ ან არ ვიღებთ?

იქნებ მთავრობამ აუხსნას თავის მოქალაქეებს, რასთან გვაქვს საქმე!

ამ ბოლო დროს, აქა-იქ გამოჩნდა, როგორც ქართულ ისე რუსულ პრესაში მოსაზრებები ამ პრობლემის მოსაგვარებლად. (საყურადღებოა პრესაში დაბეჭდილი ბატონ რომან რურუასა და მამუკა ფიფიასთან ინტერვიუში გამოთქმული აზრები აღნიშნულ საკითხზე).. საჭიროა მათი განხილვა.

კარგა ხანია სახელდება სახელმწიფო მოწყობის სხვადასხვა ფორმაცია: საქართველოს ფედერაცია, ნეიტრალიტეტი, რუსეთ-ბელორუსის ალიანსში გაწევრებაც კი.

ჩვენი საერთაშორისო მეგობრები და პარტნიორები როცა გაახსენდებათ ან როცა გავახსენებთ, მაშინ აკეთებენ განცხადებებს ჩვენი ტერიტორიული მთლიანობის მხარდაჭერის შესახებ – (მადლობის მეტი რა გვეთქმის)!..

რა ვქნათ? ქუჩა-ქუჩა ვიაროთ და დაყრუებამდე ვიძახოთ: რუსეთი „ოკუპანტია“, „აგრესორია“, „გონებით განუსჯელია“.

შედეგი? – იქნება იგივე, როგორც წინა საუკუნეში, დავკარგეთ ქვეყნის სამხრეთით 21000კვ.კმ ტერიტორიები. დღესაც თუ გავაგრძელებთ მიუღებელ „ბუტიაობას“, დღევანდელ ოკუპანტსაც უმტკივნეულოდ შერჩება ოკუპირებული ტერიტორია! ეს გვინდა? ერთადერთი გზა არის მოლაპარაკება, დიპლომატიური დიალოგის გარდა რა იარაღი და საშუალება გვაქვს? არაფერი!!!

დრო მიდის (კი არ მიდის სწრაფად გარბის)... ბევრი, ძალიან ბევრი დრო დავკარგეთ!

მიგვაჩნია, რომ პრობლემის სიმძიმისა და სირთულის გათვალისწინებით სასწრაფოდ ასამოქმედებელია პრაქტიკული ღონისძიებები, რომლებიც უნდა ჩამოყალიბდეს რამდენიმე ეტაპად.

ჩვენი მოსაზრებით, პირველი რიგის საკითხებია:

1. სასწრაფოდ და გადაუდებლად შეიქმნას ერთობლივი კომისია, საქართველოს მთავრობისა და პარლამენტის წევრების შემადგენლობით, პრემიერ-მინისტრის ან პარლამენტის თავმჯდომარის ხელმძღვანელობით.

2. მიღებულ იქნას არგუმენტირებული გადაწყვეტილება რუსეთთან უმოკლეს დროში დიპლომატიური ურთიერთობის აღდგენის შესახებ!

3. ასევე, ოპერატიულად, კომისიამ უნდა შეიმუშაოს რკინიგზის ფუნქციონირების აღდგენის საკითხი, რაც დააჩქარებს ჩვენს შორის „ჩატეხილი ხიდის“ აღდგენას, ამასთანავე არანაკლებ მნიშვნელოვანია იმის გათვალისწინებაც რომ ამ საკითხის დადებითად გადაწყვეტას ითხოვს სომხეთის რესპუბლიკაც, რომლისთვისაც ეს ერთადერთი საშუალებაა ევროპასთან კავშირისთვის. ვფიქრობთ, მეზობლის ეს თხოვნა გასათვალისწინებელია.

რაც შეეხება გარედან, (ძირითადად ევროპიდან) ზეწოლას, მთავრობის მიერ და მოსახლეობის დიდი უმრავლესობის მხარდაჭერით გატარებული ღონისძიებები სუვერენიტეტის დაცვის საქმეში იძლევა აქტიური მოქმედების საშუალებას. ჩვენც ვიმოქმედოთ!

* * *

კიდევ ერთხელ გეტყვით, დამძიმებულ ფიქრებში გავიდა ერის, უმძიმესი ცხოვრების 35 წელი, ტკივილის, გარედან თავსმოხვეული უსაფუძვლო სისხლიანი დაპირისპირების, გაუაზრებელი შეცდომებისა და დაუნდობლობის წლები.

არადა, ვაჟკაცობა, თავმოყვარეობა, საკუთარი შეცდომების აღიარების და მონანიების უნარი ორივე ერის მენტალობის და ქრისტიანული ტრადიციების განუყოფელი თვისებაა. დადგა დრო აღიარებისა და მონანიებისთვის. დღეს თუ არა ხვალ, ეს მაინც მოხდება, სჯობს დღეს, ხელისუფლებაში თქვენი ყოფნის დროს მოხდეს.

დრო ყვირის, დრო გვაჩქარებს – სასწრაფოა დიპლომატიური ურთიერთობის აღდგენა, მოლაპარაკება! რევერანსების დრო არ არის. ერთად გავიხსენოთ ის სანატრელი დრო, როცა ქართველები, აფხაზები, ოსები ერთ ძმურ ოჯახში ვცხოვრობდით! ჩვენ სხვა არჩევანი არა გვაქვს! (დღეს არც ვაშინგტონს და არც ბრიუსელს ჩვენთვის არ ცხელათ, თავისი პრობლემებიც თავზე საყრელად აქვთ).

მივხედოთ ჩვენ თავს!

და ბოლოს, გვინდა კიდევ ერთხელ შევახსენოთ ჩვენს აფხაზ და ოს მეგობრებს ძველი სიბრძნე: „ნუ დაკარგავთ ძველსა გზასა, ნურცა ძველსა მეგობარსა!“

ამით ყველაფერია ნათქვამი!

ლევან ჯიბუტი, ომარ კიკნაძე, ვაჟა ნადირაშვილი, ანზორ ჩოგოვაძე, დავით დოლონაძე, ვაჟა ვაშაკიძე, იუზა უგულავა, ნუგზარ ვორონოვი, ვახტანგ კიკნაძე, გივი გორგოშიძე, მამია ჭუმბურიძე.

ვადაგასული უსამართლობა

მოთმინებითა ჩვენითა მოვიპოვოთ დიოსკურია ჩვენი!..

რაც უფრო დისლხანს გრძელდება გლობალური და რეგიონული გეოპოლიტიკური ტურბულენტობა, მით უფრო აშკარა ხდება მარტივი ჭეშმარიტება: სამხრეთ კავკასია მსოფლიო პოლიტიკის პერიფერიიდან თანდათან იქცევა ახალი ევრაზიული არქიტექტურის ერთ-ერთ საკვანძო ცენტრად. სწორედ ამ ფონზე სულ უფრო ხშირად ისმის — ჯერ კიდევ კულუარულად, ჯერ კიდევ ფრთხილად — საუბრები იმაზე, რომ აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის საკითხი მომავალში შესაძლოა გამოვიდეს მუდმივი გაყინვის მდგომარეობიდან. არა იმიტომ, რომ ვინმემ მოულოდნელად „თვალი გაახილა“, არამედ იმიტომ, რომ საქმეში თანდათან ერთვება მისი აღმატებულება — მშრალი გეოეკონომიკა. ხოლო გეოეკონომიკას, ემოციებისა და ლოზუნგებისგან განსხვავებით, შეუძლია დაანგრიოს ყველაზე მყარად ჩაბეტონებული პოლიტიკური კონსტრუქციებიც კი.

დღევანდელი საქართველო უკვე აღარ არის ის ქვეყანა, რომელიც 2008 წელს იყო, და საქართველოს მოქმედმა ხელისუფლებამ, რამდენიც არ უნდა უარყონ ეს მისმა ოპონენტებმა, შეძლო ქვეყნის გადაყვანა ურთულესი გლობალური კონფრონტაციის პერიოდზე ისე, რომ არ დაუშვა არც ომი და არც სახელმწიფოს შიდა ჩამოშლა.

მეტიც — სწორედ დღევანდელმა ხელისუფლებამ აქცია საქართველო აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს სატრანზიტო, ლოჯისტიკურ და ენერგეტიკულ ჰაბად. ხოლო როდესაც ერთ წერტილში იკვეთება აშშ-ის, ჩინეთის, თურქეთის, აზერბაიჯანის, შუა დერეფნის, შავი ზღვის, მომავალი ანაკლიის პორტისა და მთლიანად ევრაზიული ვაჭრობის ინტერესები — ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი უკვე არა მხოლოდ მორალურ-ისტორიულ, არამედ გიგანტურ ეკონომიკურ მნიშვნელობასაც იძენს.

და სწორედ აქ ჩნდება მთავარი ფაქტორი: წმინდა თეორიულად, 2008 წლის გადაწყვეტილებების შესაძლო გადახედვის მთავარ ფსიქოლოგიურ ბარიერად რჩება ვლადიმირ პუტინის პიროვნული დამოკიდებულება იმ მოვლენების მიმართ. მისთვის აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის აღიარება საკუთარი პოლიტიკური ბიოგრაფიის, ისტორიული მემკვიდრეობისა და პირადი პასუხისმგებლობის ნაწილია. სანამ ის დგას დღევანდელი ოკუპანტი ქვეყნის სათავეში, გამორიცხულია რამენაირი წინსვლა ორ ქვეყანას შორის რომელიმე საჭირბოროტო პრობლემის გადაწყვეტაში. სწორედ ამიტომ, რუსეთის მრავალი ანალიტიკოსი და ელიტური წრეების წარმომადგენელი უკვე დიდი ხანია, აცნობიერებს:

თუ ამ საკითხეზე ოდესმე სერიოზული მსჯელობა დაიწყება, ეს, სავარაუდოდ, უკვე პოსტპუტინისტურ ეპოქაში მოხდება — რუსეთის ხელისუფლების ახალი კონფიგურაციის პირობებში, რომელიც აღარ იქნება ემოციურად მიბმული 2008 წლის აგვისტოს გადაწყვეტილებებზე.

მით უმეტეს, რომ თავად რუსეთის პოლიტიკური სისტემა იურიდიულად ითვალისწინებს ხელისუფლების მართული მემკვიდრეობის მექანიზმს. საუბარია არა მითოლოგიაზე, არამედ სრულიად კონკრეტულ საკონსტიტუციო მექანიზმებზე. რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტის ნებაყოფლობითი გადადგომის შემთხვევაში, მისი უფლებამოსილება ავტომატურად გადადის მთავრობის თავმჯდომარეზე, რომელიც არჩევნებამდე სახელმწიფოს მეთაურის მოვალეობის შემსრულებელი ხდება. სწორედ ასეთი სცენარი გაიარა რუსეთმა 1999-2000 წლებში, როდესაც ხელისუფლება **ბორის ელცინისგან პუტინზე გადავიდა.** გარდა ამისა, თეორიულად შესაძლებელია ხელისუფლების გეგმური გადაცემის სცენარიც მორიგი არჩევნების გზით, როდესაც მოქმედი ლიდერი წინასწარ ასახელებს მემკვიდრის ფიგურას და სახელმწიფო ვერტიკალი ეტაპობრივად იწყებს ახალი ძალის ცენტრის გარშემო კონსოლიდაციას. სწორედ ასეთ სცენარს უწოდებენ რუსეთის პოლიტიკურ კულუარებში პირობითად „ოპერაცია მემკვიდრეს“.

თუ რუსეთში ოდესმე მართლაც გამოჩნდება ახალი ლიდერი — სხვა თაობის ადამიანი, თუნდაც იმავე მსოფლმხედველობით, მაგრამ განსხვავებული გამოცდილებით და 2008 წლის გადაწყვეტილებების მიმართ პიროვნული ვალდებულებების გარეშე, მაშინ მრავალი პროცესი შესაძლოა სრულიად სხვა კუთხით გადაიხედოს.

განსაკუთრებით იმ შემთხვევაში, თუ ამ დროისთვის საქართველო საბოლოოდ დამკვიდრდება როგორც შეუცვლელი სატრანზიტო ჰაბი ჩინეთს, ცენტრალურ აზიას, შავ ზღვასა და ევროპას შორის. რადგან დიდ პოლიტიკაში ტერიტორიული კონფლიქტების გაყინვა ხშირად სწორედ მაშინ იწყებს დნობას, როდესაც მათი შენარჩუნების ფასი უფრო მაღალი ხდება, ვიდრე კომპრომისის ძიების ღირებულება.

სწორედ ამიტომ, **შვეიცარიის საელჩოსთან არსებული რუსეთის ფედერაციის ინტერესთა სექციის ხელმძღვანელის, ბატონ ოლისოვის** 12 მაისის ოფიციალური წერილი შემთხვევითობად ან „თვითშემოქმედებად“ ვერ ჩაითვლება — შეიძლება წერილი იყოს სწორედ ის „**პირველი მერცხალი**“ რუსეთში რაღაც გლობალური მოვლენების განვითარების დასაწყისში. **ასეთი დონის დიპლომატს მსგავსი ფორმულირების გამოყენების უფლება მოსკოვთან შეთანხმების გარეშე არა აქვს.** და თუ 2008 წლის შემდეგ პირველად, ახლად არჩეულ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქ **შიო მე-III**-ისადმი ოფიციალურ მიმართვაში გამოყენებულ იქნა მისი სრული ტიტული, რომელიც მოიცავს ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიასაც — ეს უკვე თავისთავად ძალზე საყურადღებო სიგნალია.

რადგან საეკლესიო იურისდიქცია უკიდურესად მგრძნობიარე და სიმბოლური თემაა და მოსკოვს შესანიშნავად ესმის თითოეული მსგავსი სიტყვის მნიშვნელობა. ასე რომ, პირველად 2008 წლის შემდეგ ოფიციალური მოსკოვის წარმომადგენელმა აღიარა ოფიციალური თბილისის საეკლესიო იურისდიქცია აფხაზეთზე — და რაც მთავარია, გააკეთა ის, რასაც პრეზიდენტი პუტინი აქამდე კატეგორიულად უარყოფდა.

რა თქმა უნდა, ეს ჯერ კიდევ არ არის პოლიტიკური შემობრუნება და მით უმეტეს — რუსეთის სახელმწიფო პოზიციის გადახედვა — ამ ეტაპამდე ჯერ უზარმაზარი დისტანციაა. მაგრამ პოლიტიკა ყოველთვის იწყება სიმბოლოებით, ტერმინებით, ნახევრად მინიშნებებითა და ფრთხილი სიგნალებით. განსაკუთრებით კავკასიაში. და თუ ამდენი წლის შემდეგ ასეთ მგრძნობიარე დონეზეც კი გაიჟღერა აფხაზეთზე ქართული საეკლესიო იურისდიქციის პირდაპირმა აღიარებამ — და არა საეკლესიო, არამედ სახელისუფლებო ტრიბუნიდან — ეს უკვე შეიძლება შეფასდეს, როგორც ძალიან ფრთხილი, ძალიან მცირე, მაგრამ მაინც პირველი ნაბიჯი მომავლის სრულიად განსხვავებული ლოგიკისკენ.

ხოლო ეს ნიშნავს, რომ საქართველოს მოქმედი ხელისუფლების — მოთმინების, პრაგმატიზმის, ავანტიურებზე უარის თქმისა და სახელმწიფოებრიობის შენარჩუნების სტრატეგია — შესაძლოა უკვე იწყებს პირველი შედეგების მოტანას იქაც კი, სადაც სულ ცოტა ხნის წინ ეს აბსოლუტურად შეუძლებელი ჩანდა.

დავით ქართველიშვილი

ახალციხეში მასშტაბური ურბანული და კულტურული ინფრასტრუქტურული პროექტები იწყება

საქართველოს ინფრასტრუქტურის სამინისტრო ახალციხეში ურბანული, რეკრეაციული და კულტურული სივრცეების განვითარების მიმართულებით რამდენიმე მნიშვნელოვან პროექტს იწყებს.

ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდი ახალციხის ცენტრალური პარკის პროექტირებასა და ახალციხის ციხის კომპლექსისა და ახალციხის ტბასთან მიმდებარე პარკის განვითარების პროექტების მომზადებას წყებს.

ახალი პარკი კონცეფციურად დაკავშირებული იქნება ქალაქის ცენტრალურ რეკრეაციულ სივრცესთან და მოიცავს საბავშვო, სპორტულ, კულტურულ, საგანმანათლებლო და დასასვენებელ ზონებს, ასევე საფეხმავლო და სავելოსიპედო ინფრასტრუქტურას, ღია სცენას,

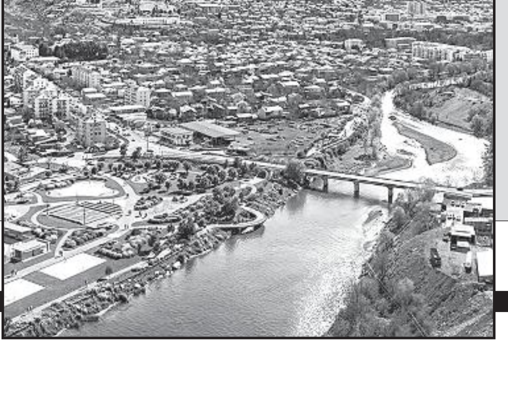

პავილიონებსა და სხვა საზოგადოებრივ სივრცეებს. პარალელურად, მომზადდება ახალციხის ციხის კომპლექსის რეაბილიტაციის არქიტექტურული პროექტი, რომლის მთავარი ამოცანაა ისტორიული იერსახისა და ავთენტურობის დაცვით დაზიანებული ნაგებობების აღდგენა და უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფა.

განხორციელებული და დაგეგმილი პროექტები ახალციხეში შექმნის ურთიერთდაკავშირებულ ურბანულ და კულტურულ სივრცეებს, რაც მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს ქალაქის ტურისტული მიმზიდველობის ზრდას, ადგილობრივი ეკონომიკის გაძლიერებასა და მოსახლეობის ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესებას.

ახალდაბადებულ ბავშვს ოჯახში ბედნიერება და სინათლე მოაქვს

სრულიად საქართველოს ახალი კათოლიკოს-პატრიარქის შიო III-ის არჩევასა და აღსაყდრებას პროდასავლური ოპოზიციის მხრიდან თავდასხმები მოჰყვა, როგორც ახალ პატრიარქზე, ასევე საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე. 2026 წლის 17 მაისს, ოჯახის სიწმინდისა და მშობლების პატივისცემის დღეს, პატრიარქმა შიო III-მ ოჯახური ღირებულებების დაცვის, აბორტის წინააღმდეგ ბრძოლისა და მრავალშვილიანობის მხარდაჭერის შესახებ ისაუბრა. ყოფილმა პრეზიდენტმა სალომე ზურაბიშვილმა, რომელიც ფაქტობრივად ოპოზიციას ხელმძღვანელობს, ახალი პატრიარქი დატუქსა...

სალომე ზურაბიშვილი შიო III-ის წინააღმდეგ

„თუ ოჯახში ისეთი მძიმე ცოდვაა ჩადენილი, როგორიც აბორტია, მაშინ, რა თქმა უნდა, ოჯახი ასეთ საფუძველზე ვერავითარ ბედნიერებას ვერ ააშენებს და ასეთი ოჯახი განწირულია. როგორც ბიბლიიდან ვიცით, მოკლულის სისხლი ღმერთს შურისძიებისთვის შეჰღაღადებს, ხოლო იქ, სადაც ყოველ ორ ან სამ წელიწადში ერთხელ ბავშვი იბადება, ეს ღვთის მიერ მოვლენილი ანგელოზი ბედნიერებას თესავს. რადგან თავისი არსებობით, ის, თავის გარშემო ყველაფერს ანათებს“ – განაცხადა **პატრიარქმა შიო III**-მ თავის ქადაგებაში.

სალომე ზურაბიშვილმა, კონტექსტიდან ამოგლეჯილი სიტყვებით, პატრიარქ შიო III-ს ასეთი პასუხი გასცა.

„განწირულია ასეთი ოჯახი? ასეთი დაუნდობელი სიტყვები, ასეთი მკაცრი განაჩენი... არ ტოვებს იმედს არც ღვთის უსაზღვრო სიყვარულისა და არც ადამიანის რწმენით ხსნის მიმართ?!“ – წერს **სალომე ზურაბიშვილი** სოციალურ ქსელში.

გასაკვირი არ არის, რომ საფრანგეთის ყოფილი მოქალაქისა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ყოფილი თანამშრომლის, სალომე ზურაბიშვილის პოზიცია აბორტთან დაკავშირებით, სწორედ ასეთია. 2024 წელს, საფრანგეთი მსოფლიოში პირველი ქვეყანა გახდა, რომელმაც აბორტის უფლება კონსტიტუციაში ასახა. საფრანგეთის პრეზიდენტმა ემანუელ მაკრონმა ეს გადაწყვეტილება „ეროვნული სიამაყის საკითხად“ და მსოფლიოსთვის გაგზავნილ სიგნალად შეაფასა.

იმავდროულად, დასავლეთის კონსერვატიული წრეები აბორტს კატეგორიულად ეწინააღმდეგებიან. მაგალითად, შეერთებულ შტატებში აბორტი ძირითადად იმ შტატებშია აკრძალული, რომლებიც ტრადიციულად კონსერვატორ რესპუბლიკელებს აძლევენ ხმას.

რაც შეეხება ოპოზიციის მიერ საქართველოს მართლმადიდებლურ ეკლესიაზე განხორციელებულ თავდასხმებს, ისინი სალომე ზურაბიშვილმა ჯერ კიდევ პატრიარქ ილია II-ის დროს დაიწყო. 2024 წლის გაზაფხულზე, ოპოზიციის მიერ ინსპირირებული საპროტესტო აქციების დაწყების წინა დღეს, მან განაცხადა, რომ საქართველოს მართლმადიდებლურ ეკლესიასთან დაკავშირებული ვითარება კათოლიკოს-პატრიარქ ილია II-ის „სისუსტის“ გამო „ძალიან რთული“ იყო. იმავდროულად, ზურაბიშვილმა იმედი გამოთქვა, რომ მომავალში, საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესია „პროდასავლურ რიტორიკას გაჰყვებოდა“ და „პროქართული და პროევროპული და არა პრორუსული პატრიარქის არჩევას შეძლებდა“, რითაც აშკარად მიანიშნა ილია II-ის სავარაუდო „პრორუსულ“ მიდრეკილებებზე.

ოპოზიციის ლიდერების მიერ საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის მიმართ გამოვლენილმა ძლივს დაფარულმა მტრულმა დამოკიდებულებამ მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა ოპოზიციის დამარცხებაში 2024 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებზე. სრული კრახით დასრულდა ოპოზიციის მცდელობები 2024 და 2025 წლებში, ორგანიზებული საპროტესტო აქციების დროს, ზოგიერთი სასულიერო პირი „თავის მხარეს გადაებირებინა“ და „მაიდნის სცენარით“ სახელმწიფო გადატრიალება მოეწყო. ილია II-ის დაკრძალვამ და მასთან გამოსამშვიდობებლად მისული ადამიანების რაოდენობამ, ოპოზიციის საპროტესტო აქციებში მონაწილეთა რაოდენობასთან შედარებით, ნათლად აჩვენა, თუ ვის მხარეს დგას სინამდვილეში ქართველი საზოგადოება.

ახალი პატრიარქის არჩევნებიც ოპოზიციისთვის მარცხით დასრულდა, მიუხედავად იმისა, რომ ოპოზიციური მედია შიოს, სავარაუდოდ, „პრორუსულად“ წარმოჩენასა და მისი არჩევის პროცესის გართულებას ცდილობდა. შედეგად, ოპოზიციის ლიდერებმა საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის მიმართ არსებული ფუნდამენტური მტრობის დამალვა შეწყვიტეს.

შიო III-მ, როგორც სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, თავისი პირველი საზეიმო წირვა 17 მაისს, ოჯახის სიწმინდისა და მშობლების პატივისცემის დღეს აღავლინა. ეს დღესასწაული ილია II-მ 2014 წელს დააწესა, როგორც ე.წ. „ჰომოფობიასთან ბრძოლის დღის“ ალტერნატივა, რომელსაც მთელ მსოფლიოში ლიბერალური ჯგუფები უწევენ პოპულარიზაციას და რომელიც ხშირად „გეი პრაიდის“ მსვლელობებით აღინიშნება. სწორედ ეს გახდა პროდასავლური ოპოზიციის ლიდერებისთვის ახალი პატრიარქის წინააღმდეგ თავდასხმის კიდევ ერთი საბაბი, რაც სალომე ზურაბიშვილის განცხადებაშიც გამოიხატა.

„ჩვენი ლიბერალების აზრით, ეკლესია „კონსერვატიული ეკალია“, რომელიც ხელს უშლის საქართველოს ევროპაში გაწევრებას და სხვა არაფერია... ყველა ეს განცხადება კეთდება არა საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის სამწყსოსთვის, არამედ რადიკალურად პროდასავლური პოლიტიკური სეგმენტისა და იმ გარე მოთამაშეებისთვის, რომლებიც დღეს საქართველოში განსაზღვრავენ, ვინ არის „კარგი“ და ვინ – „ცუდი“ ეს უბრალოდ სიგნალებია, რომლებსაც ისინი საქართველოს საზღვრებს გარეთ აგზავნიან“ – მიაჩნია ქართველ პოლიტოლოგს **არჩილ სიხარულიძეს**.

რაც შეეხება საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის პოზიციას ოჯახურ ღირებულებებთან დაკავშირებით, იგი მოსახლეობის ფართო ფენებში კვლავაც მხარდაჭერას პოულობს. არჩილ სიხარულიძის თქმით, კონსერვატიზმი და ოჯახის დაცვა მხოლოდ მართლმადიდებელ ქრისტიანებს კი არა, საქართველოში მცხოვრებ მუსლიმებსაც ესმით და იზიარებენ.

„პატრიარქი შიო, რომელიც მუდმივად საუბრობს ტრადიციული ღირებულებებისა და ოჯახის ინსტიტუტის პრიორიტეტულობაზე, ქართველი მუსლიმებისთვისაც მისაღები ფიგურაა. მათთვის ეს ნიშნავს, რომ საქართველო ხელსაყრელ საცხოვრებელ გარემოს შეინარჩუნებს და რაიმე „ლიბერალურ რევოლუციას“ არ დაუშვებს“ – აღნიშნა **არჩილ სიხარულიძემ**.

რეჯეფ თაიფ ერდოღანი:

ნეთანიაჰუ მსოფლიოს მუსლიმებისგან მალე მიიღებს იმ გაკვეთილს, რასაც იმსახურებს

„ამის შესახებ თურქეთის პრეზიდენტმა რეჯეფ თაიფ ერდოღანმა მუსლიმური დღესასწაულის, ყურბან-ბაირამის აღნიშვნის დროს შეკრებილებს განუცხადა.

მისივე თქმით, ღაზაში არსებულმა ვითარებამ ჩრდილი მიაყენა თურქეთისა და მთელი მსოფლიოს მუსლიმების დღესასწაულს.

ამასთან, ერდოღანმა ისრაელის პრემიერ-მინისტრს **ბენიამინ ნეთანიაჰუს** ტირანი უწოდა და იმედი გამოთქვა, რომ ის მსოფლიოს მუსლიმებისგან საკადრის პასუხს მალე მიიღებს.

„რა თქმა უნდა, ჩვენ განვიცდით პალესტინაში, ჩვენ განვიცდით ღაზაში არსებულ ვითარებას“.

ზელენსკიმ კიდევ ორ-სამწლიანი ომისთვის მზადების ბრძანება გასცა

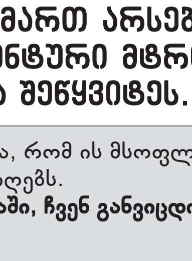

უკრაინის პრეზიდენტმა ვოლოდიმირ ზელენსკიმ კიდევ ორ-სამწლიანი ომისთვის მზადების ბრძანება გასცა, „ამის შესახებ ინფორმაციას უკრაინული მედია გამოცემა **„ეკონომისტზე“** დაყრდნობით ავრცელებს. **გამოცემის თანახმად, უკრაინამ კრიტიკულ ეტაპს მიაღწია: მან შეინარჩუნა სუვერენიტეტი, მაგრამ მხოლოდ მდგრადობა გამარჯვებას არ ნიშნავს და ამასთანავე, სახელმწიფოს წინაშე დგას სახელმწიფო რესურსების ამოწურვის, ადამიანური პოტენციალისა და საზოგადოების გრძელვადიანი მდგრადობის საკითხი.**

ზღვარდაუდებელი სიკეთის მთესველი პიროვნება

როგორც ყოველთვის, ამჯერადაც მოკლედ, სხარტად, გულწრფელად ვიტყვით:

დემურ გადელიას ცხოვრების გზა ქვაზე დადებული სიკეთის გზაა. კაცობის, ერთგულების, საქმისადმი თავდადების, მოყვასის უპირობო სიყვარულისა და თანადგომის გზა.

ბატონმა დემურმა საკუთარი მხრებით ატარა ეპოქის ტვირთი, გადალახა ყველა ბარიერი, გამოწვევები, პრობლემები და დაწერა ქვეყნის აღმშენებლობის ახალი ისტორია.

ყველგან, სადაც უმოღვაწნია, სამუდამოდ აღბეჭდილა მისი კვალი, როგორც სიმბოლო მოყვასის სიყვარულისა, მსახურებისა, ზრუნვისა, უანგარო სიკეთისა და ერთგულებისა.

საქვეყნოდ აღიარებული „არქეოპოლისის“ დამფუძნებელი და ხელმძღვანელი, ეკონომიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, ორი მოწვევის პარლამენტის წევრი, ორგზის ღირსებისა და წმინდა ნიკოლოზის ორდენების კავალერი, საქართველოს დამსახურებული მეგზევე, სენაკის, მარტვილისა და ზუგდიდის საპატიო მოქალაქე, პროფესიონალი მშენებელი, ეკლესია-მონასტრების აღმშენებელი, სამეგრელოს უხუცესთა საბჭოს წევრი, ქველმოქმედი, მრავალი წიგნისა და მონოგრაფიის ავტორი – ეს რეგალიები თავისთავად მეტყველებს დემურ გადელიას, როგორც მრავალმხრივი საზოგადო მოღვაწის, სამაგალითო მამულიშვილის დამსახურებაზე ქვეყნისა და ერის წინაშე.

მაგრამ ყველაზე ღირსეული მისი კეთილშობილება, უბრალოება და ზღვარდაუდებელი სიკეთეა. „მადლი ქენი, ქვაზე დადე, გაიარე – წინ დაგხვდებაო“, ეს ანდაზა ბატონი დემურის ცხოვრების დევიზია, მისი არსებობის სიმბოლური გამოხატულებაა, ქველმოქმედება კი – შინაგანი მოთხოვნილება. უფალმა დაანათლა განსაცდელში მყოფი ადამიანების თანადგომის საოცარი უნარი და ეს წყალობა ღვთისა კელაპტარივით ანთია უამრავი ადამიანის გულში. ადამიანთა მადლიერება ხომ ყველაზე დიდი და ფასეული ჯილდოა, ლოცვასავით წმინდა და გულწრფელი. ამ ლოცვის ძალა და მადლი მოსავდეს ბატონ დემურს, მის დიდ ოჯახსა და შთამომავლობას.

ნათქვამია: წინა კაცი უკანასი ხიდიაო. გზად და ხიდად გადებული სიყვარულია სწორედ ის ხიდი, რომელიც ბატონმა დემურმა აწმყოსა და მომავალს შორის გადო, რათა თაობებმა მშვიდად, ღირსეულად და უსაფრთხოდ იარონ. სს „არქეოპოლისის“ კოლექტივი დიდი სიყვარულითა და მადლიერების გრძნობით ულოცავს თავის სახელოვან თავკაცს ქვეყნად მოვლინების დღეს!

...გვეამაყებით, გვეიმედებით, გვიყვარხართ!.. უფლის კალთა ფარავდეს თქვენს ოჯახს! მრავალჟამიერ თქვენი სიცოცხლე, ბატონო დემურ!

სს „არქეოპოლისის“ თანამშრომლები

გუშინ დაბადებიდან 86 წელი შეუსრულდა ამ ქუდბედიან კოლხს, ჭეშმარიტ პროფესიონალს, მშენებელს, მკვლევარს, ბიზნესმენს, სამეურნეო საქმიანობით გამორჩეულს, ძმობისა და მეგობრობის ეტალონს, ქართული საინჟინრო ინტელიგენციის ბრწყინვალე წარმომადგენელს, საქართველოში საგზაო მშენებლობის ერთ-ერთ ორგანიზატორს, კომპანია „არქეოპოლისის“ პრეზიდენტს, ბატონ დემურ იულონის ძე გადელიას.

არიან ადამიანები, რომლებიც მთელი ცხოვრების განმავლობაში შესანატრ, კეთილ, მამულიშვილურ საქმეებს აკეთებენ, საზოგადოებაში გამოირჩევიან თავმდაბლობით, სიდინჯით, სიქველით, უზომოდ არიან შეყვარებულნი სამშობლოზე, ოჯახსა და ახლობლებზე.

ასეთ ადამიანთა რიცხვს მიეკუთვნება დემურ გადელია, რომლის ცხოვრება და მოღვაწეობა, მისაბაძი მაგალითია მომავალი თაობებისთვის.

კაიკაცობიდან ჭეშმარიტ მამულიშვილობამდე...

დაიბადა 1940 წლის 27 მაისს მარტვილის რაიონის ისტორიულ სოფელ დიდიჭყონში, მრავალშვილიან ოჯახში. იქვე დაამთავრა საშუალო სკოლა და სკოლის მერხიდანვე შეეჩვია გულმოდგინე შრომას. საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ დაუსწრებლად, ფიზიკური შრომის პარალელურად სწავლა გააგრძელა საქართველოს სუბტროპიკული მეურნეობის ინსტიტუტის მექანიზაციის ფაკულტეტზე და მიიღო ინჟინერ-მექანიკოსის კვალიფიკაცია. რაიონში მას როგორც შრომისმოყვარე და პრინციპულ პიროვნებას უყოყმანოდ ანდეს საპასუხისმგებლო თანამდებობა – სოფლის მეურნეობის სამმართველოს ინჟინრობა.

ცოტა ხნის შემდეგ, თითქმის სამი წელი იმუშავა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისტემაში, სადაც თავი გამოიჩინა როგორც უაღრესად პრინციპულმა, მაღალი პასუხისმგებლობის მქონე მუშაკმა. შემდეგ კვლავ დაუბრუნდა სამეურნეო სფეროს და წლების განმავლობაში იღვაწა მარტვილის რაიონის სოფ. ვედიდკარში.მთავარ ინჟინერ-მექანიკოსის თანამდებობაზე.

1975 წელს მუშაობას იწყებს სასოფლო მშენებლობის სამინისტროს სარემონტო-სამშენებლო სამმართველოში მთავარ მექანიკოსად. 1980 წელს აწინაურებენ N2 საამშენებლო ტრესტის მმართველის მოადგილედ, შემდგომ კი–მმართველად. რამდენიმე წლის შემდეგ, შრომის პარალელურად სწავლა გააგრძელა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტზე, რომელიც 1987 წელს წარჩინებით დაამთავრა.

1989 წლიდან ფირმა „სენაკის“ სახელწოდებით შექმნა სამშენებლო გაერთიანება, რომელიც 1996 წლიდან სააქციო საზოგადოებად გადაკეთდა და იგი დღესაც ცოცხალი ორგანიზმია.

მიმდინარე საუკუნის დასაწყისში გამოჩნდა დემურ გადელია ახალ ასპარეზზე. მისმა მდიდარმა გამოცდილებამ, ფართო განათლებამ, შრომისმოყვარეობამ, სიახლეებისადმი დამოკიდებულებამ მას გადაადგმევინა ლოგიკური ნაბიჯი –საკუთარი ძალები მოესინჯა მეცნიერებაშიც. ჯერ იყო და თბილისის საბანკო ინსტიტუტი დაამთავრა, სამეცნიერო მაძიებლის ამპლუაში წარმატებით დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია, შემდეგ ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორიც გახდა. იგი სამართლიანად ითვლება საქართველოში რეგიონალური ეკონომიკისა და ფინანსური მენეჯმენტის ერთ-ერთ წარმატებულ მკვლევრად.

1995 წელს ბატონი დემური პირველად აირჩიეს საქართველოს პარლამენტის წევრად, სენაკის რაიონის მაჟორიტარ დეპუტატად. ოთხი წლის შემდეგ მეორედაც აირჩიეს პარლამენტის დეპუტატად.

ბატონმა დემურ გადელიამ თავისი საზოგადოებრივი მოღვაწეობით ფართო საზოგადოებას დაუმტკიცა, რომ იგი ჭეშმარიტად მრავალმხრივი შესაძლებლობების მქონე ადამიანია, ულევი ენერგიის პატრონი, ის ყოველთვის ზუსტად გრძნობს დროის მოთხოვნებს და ამის გამო მუდამ ნოვატორია. მან ეს არაერთხელ დაამტკიცა.

ბატონი დემური ადამიანებთან უშუალო ურთიერთობის განსაკუთრებული ნიჭით არის დაჯილდოვებული, ზედმიწევნით დახვეწილი, ალალ-მართალი, კაცთმოყვარე, ყურადღებიანი და მიმტევებელი. უაღრესად მომთხოვნი საკუთარი თავისა და სხვების მიმართ. ეს ის პიროვნებაა, რომელსაც საქვეყნო საქმეების კეთება ყოველთვის ცხოვრების მიზნად აქვს დასახული. ჭეშმარიტად განუზომელია ბატონ დემურ გადელიას მიერ გაწეული საქველმოქმედო მასშტაბები. იგი სისტემატურად ეხმარება სოციალურად დაუცველ ადამიანებს, ინვალიდებს, ვეტერანებს, დევნილებს, მზრუნველობამოკლებულ ბავშვებს, სტიქიით დაზარალებულთა ხელმოკლე ოჯახებს. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია მისი ძალისხმევა ადამიანთა სულიერი აღზრდის კერების აღდგენა-გაფართოების საქმეში. მან საკუთარი სახსრებით შესძლო რამდენიმე ეკლესიის აშენება და დაზიანებული ეკლესიების რესტავრაცია. იგი ბუნებით აღმშენებელი კაცია, სიცოცხლით და რწმენით სავსე, ჭეშმარიტი მართლმადიდებელი, ჩვენი დიდი პატრიარქის, ახალშესვენებული ილია მეორის და მისი რჩეულის, ახლადღსაყდრებული შიო მესამის უერთგულესი თანამდგომი და მეგობარი.

დიდი ცხოვრებისეული გამოცდილება, პრაქტიკული სამეცნიერო მოღვაწეობა, მაღალი ჰუმანიზმი განაპირობებს მისადმი საყოველთაო, სახალხო სიყვარულსა და პატივისცემას.

ბატონი დემურ გადელიას დაუღალავი შრომისა და აღიარებული ავტორიტეტის დასტურია ის წოდებები და ჯილდოები, რომლებიც მას დამსახურებულად აქვს მიღებული.

ის არის ღირსების ორდენის ორგზის კავალერი, წმინდა ნიკოლოზის ორდენის მფლობელი. არის სენაკის, მარტვილის და ზუგდიდის საპატიო მოქალაქე.

ვიმეორებ, ბატონი დემური ცოცხალი მაგალითია მაღალი ზნეობის, მამულიშვილობისა და მოქალაქეობისა, სამშობლოსა და ოჯახის უზომოდ ერთგულებისა, მეგობრებისა და კოლეგებისთვის თავდადებისა.

საქართველოს ისტორიასა და ლიტერატურაზე, განსაკუთრებით სერიოზულ ბეჭდურ მედიაზე შეყვარებული დემურ გადელია საუკუნოვან გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ერთგული მეგობარი და მკითხველია. მას 10 წელიწადზე მეტია, გამოწერილი აქვს გაზეთის 30 ეგზემპლარი და უშურველად აწვდის მას „არქეოპოლისის“ გონიერ თანამშრომლებს. ამიტომაც გვიყვარს ეს ყოველივე ქართულის, ეროვნულის მოტრფიალე პიროვნება და თავს ვალდებულად ვთვლით, ყოველწლიურად შევახსენოთ სრულიად საქართველოს: და რაც დემურ გადელიას შეუქმნია, ღმერთმა ქმნას და სხვამაც შექმნას.

მხნედ და ჯანმრთელად, ჩვენო ღირსეულო მამულიშვილო!

მეგობრების სახელით
სპარტაკ ქობულია

26 მაისი — რწმენის, ერთობის, იმედის დღესასწაული

თბილისში, თავისუფლების მოედანზე საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი საზეიმო ღონისძიება გაიმართა. წვევამდელთა ეროვნული სამხედრო სამსახურის რეკრუტებმა სამხედრო ფიცი დადეს და თავდაცვის ძალებს შეუერთდნენ. ამასთან, წელს ფიცის დადების ცერემონია ყველაზე მასშტაბური იყო, პირველად, წვევამდელებმა ფიცი დადეს თბილისში და საქართველოს 12 რეგიონში უძველეს ქრისტიანულ ეკლესია-მონასტრებთან.

დღესასწაულზე შეკრებილებს სიტყვით მიმართეს საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ ყაველაშვილმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსმა და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტმა შიო მესამემ, პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი კობახიძემ, პარლამენტის თავმჯდომარემ შალვა პაპუაშვილმა, თავდაცვის მინისტრმა ირაკლი ჩიქოვანმა.

ღონისძიებას ესწრებოდნენ დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლებიც. 26 მაისს ტრადიციულად მოეწყო სამხედრო ტექნიკის გამოფენა და მოსახლეობას სამხედრო ტექნიკის, შეიარაღებისა და აღჭურვილობის დათვალიერების შესაძლებლობა მიეცა.

მიხეილ ყაველაშვილი:

ყოველი ერის ისტორიაში არის თარიღები, რომელიც მის რაობასა და მომავალს განსაზღვრავს

– ყოველი ერის ისტორიაში არის თარიღები, რომელიც მის რაობასა და მომავალს განსაზღვრავს. ქართველი ერისთვის ასეთი დღე □26 მაისია. 108 წლის წინ, საუკუნოვანი ანექსიის შემდეგ, ქვეყანამ აღიდგინა სახელმწიფოებრიობა და მსოფლიომ იხილა დამოუკიდებელი, თავისუფალი საქართველო.

ჩვენმა წინაპრებმა ხმლით, კალმით, ლოცვითა და თავდადებული საქმით დღემდე მოიტანეს ქართული სახელმწიფოებრიობის წმინდა იდეა და, საუკუნეების განმავლობაში გადატანილი არაერთი განსაცდელის მიუხედავად, ჩვენ გადავრჩით! გადავრჩით, რადგან გავიმარჯვეთ უმთავრეს ომში, დავიცავით უმაღლესი ღირებულებები □სარწმუნოება, იდენტობა, ტრადიციები და არ დავთმეთ მშობლიური ენა□

ამ ურთულეს გზაზე ჩვენი ეროვნული იდენტობის, ისტორიული მეხსიერებისა და სულიერების შენარჩუნებაში გარდამტეხი როლი შეასრულა ჩვენმა დედაეკლესიამ, რომელიც საუკუნეები რუდუნებით ინახავს ქართულ ცნობიერებას და თანამედროვე ქაოტურ სამყაროშიც ჩვენი დიდი იმედია. წელს ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1 700 წლის იუბილეს აღვნიშნავთ □ეს თარიღი კიდევ ერთხელ შეგვახსენებს, რამდენად განუყოფელია ერთმანეთისგან ჩვენი ისტორია და სარწმუნოება. გვეამაყება, რომ ქართული კულტურა, საკუთარი ტრადიციების ერთგულებასთან ერთად, სხვისი რწმენის პატივისცემასაც გვასწავლის. საუკუნეების განმავლობაში ჩვენს სიძლიერეს გამოხატავდა სწორედ ის, რომ საქართველო იყო განსხვავებული რელიგიისა და კულტურის მქონე ადამიანების მშვიდობიანი თანაცხოვრების ადგილი□

თანამედროვე მსოფლიოს უდიდესი გამოწვევების ფონზე კარგად უნდა გავაცნობიეროთ, დამოუკიდებლობა არ არის ერთხელ და სამუდამოდ ბოძებული მოცემულობა, დამოუკიდებლობა ყოველდღიურად მოსაპოვებელი და დასაცავი ღირებულებაა, რაც ჩვენგან უდიდეს ძალისხმევას მოითხოვს, განუზომელ პასუხისმგებლობას გვაკისრებს! დამოუკიდებლობის დღე შეგვახსენებს, რომ ვიყოთ უფრო მტკიცენი, ერთსულოვანნი და მხოლოდ ჩვენი ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე განვსაზღვროთ, როგორი იქნება საქართველოს მომავალი.

ჩვენ მუდამ უნდა გვახსოვდეს დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლი თითოეული გმირი, პატივი მივაგოთ და შევინარჩუნოთ, დავიცვათ და განვამტკიცოთ მათი მონაპოვარი; ყველაფერი გავაკეთოთ იმისთვის, რომ ჩვენს აფხაზ და ოს დებთან და ძმებთან ერთად შევძლოთ ერთიანი, განვითარებული საქართველოს შენება და ჩვენს შვილებს ბევრად უფრო ძლიერი, მტკიცე და თავისუფალი სახელმწიფო დავუტოვოთ!

მინდა, მივმართო ჩვენს მომავალ თაობას: თქვენ ხართ ამ ქვეყნის ხვალინდელი დღე. თქვენი ენერგია უდიდესი მამოძრავებელი ძალაა ჩვენი ქვეყნის განვითარებისთვის. ღმერთი, სამშობლო, ადამიანი, ენა, მამული, სარწმუნოება, ოჯახის სიწმინდე □ ეს ის მარადიული ღირებულებებია, რომლებმაც ჩვენი არსებობა განსაზღვრა.

სწორედ ამ იდეალებზე დაყრდნობით უნდა გახდეთ საუკეთესოები თქვენს მოწოდებაში, რათა ჩვენი სამშობლო უკვდავი იყოს მარადჟამს!

შიო მესამე:

ძლიერი სახელმწიფო შენდება მაშინ, როდესაც ხალხს აერთიანებს საერთო ეროვნული მიზნებისადმი ერთგულება

26 მაისი ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში უმნიშვნელოვანესი დღეა. ის გამოხატავს ქართველი ხალხის მრავალსაუკუნოვან სწრაფვას და ბრძოლას თავისუფლებისთვის, ქრისტიანული რწმენისა და ეროვნული ფასეულობების დაცვისთვის, □ამის შესახებ უწმინდესმა და უნეტარესმა, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსმა და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტმა **შიო მესამემ** საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილ საზეიმო ღონისძიებაზე სიტყვით გამოსვლისას განაცხადა.

□დამოუკიდებლობის მოპოვებისა და განმტკიცების გზაზე საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია მუდამ იყო ქართველი ერის სულიერი საყრდენი და ეროვნული ერთიანობის საფუძველი. ნიშანდობლივია, რომ სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის მოპოვებას წინ უძღოდა ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენა. ჭეშმარიტებისკენ სწრაფვით ქართველმა ერმა შეიცნო თავისუფლება ქრისტეში და სწორედ ამ ჭეშმარიტებამ განათავისუფლა იგი. ჭეშმარიტი თავისუფლება დამოუკიდებლობის მხოლოდ გარეგნული გამოხატულება და წარსულის მონაპოვარი როდია, არამედ ის, უპირველესად, ადამიანის სულიერ მდგომარეობას გულისხმობს და დიდ პასუხისმგებლობას მოითხოვს ჩვენგან. ეს არის მუდმივი შრომა, თავდადება და ერთგულება რწმენის, მოყვასის, სამშობლოს და სიმართლის მსახურება.

დღეს განსაკუთრებული მადლიერებით ვიხსენებთ ჩვენი ქვეყნის თავდადებულ შვილებს. მათ, ვინც თავისუფლების მოპოვებისთვის მრავალწლიან ბრძოლაში გამარჯვებით მომავალ თაობებს უანდერძა დამოუკიდებელი ქვეყანა. ერთიანობისა და მშვიდობისთვის მათ მიერ გაწეული ღვაწლი და შეწირული სიცოცხლე გვავალდებულებს, გავუფრთხილდეთ ამ მონაპოვარს. ამ მხრივ, უმნიშვნელოვანესია ნეტარხსენებული კათოლიკოს-პატრიარქ ილია მეორის ღვაწლი. მისი ნახევარსაუკუნოვანი მოღვაწეობა იქცა ერის სულიერი და სახელმწიფოებრივი ერთობის, ეროვნული ცნობიერების, ეკლესიისა და ქვეყნის საერთაშორისო ავტორიტეტის განმტკიცების მნიშვნელოვან საყრდენად.

წელს აღვნიშნავთ 1700 წლისთავს საქართველოში ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადებიდან. ეს თარიღი მხოლოდ ისტორიული მოვლენა არ არის, ის შეგვახსენებს იმ სულიერ საფუძველს, რომელმაც საუკუნეების განმავლობაში განსაზღვრა ქართველი ერის თვითმყოფადობა, კულტურა და სახელმწიფოებრივი ცნობიერება. ქრისტიანულმა სარწმუნოებამ ჩვენს ხალხს ასწავლა, რას ნიშნავს ჭეშმარიტი თავისუფლება, ღვთისა და მოყვასის სიყვარული, სიმტკიცე განსაცდელის ჟამს და სამშობლოსთვის თავგანწირვა. ამ ღირებულებებით განმსჭვალულმა ქართველმა ერმა გაუძლო მრავალ ქარტეხილს და ქრისტეს რწმენით განმტკიცებული კვლავ აღდგა, გაძლიერდა და არათუ გადარჩა და შეინარჩუნა თავისი იდენტობა, არამედ მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა მსოფლიო სულიერების და კულტურის საგანძურში.

დღეს განსაკუთრებით მივესალმები საქართველოს თავდაცვის ძალებს, თითოეულ ჯარისკაცს, რომელიც ერთგულად იცავს სამშობლოს ღირსებას და თავისუფლებას. გახსოვდეთ, თითოეული თქვენგანი არა მხოლოდ სახელმწიფოს უსაფრთხოების გარანტი, არამედ მშვიდობის, პასუხისმგებლობის და სამშობლოს სიყვარულის მაგალითად უნდა ექცეს თანამემამულეებს. ჯარის ძალა არა ომის სურვილში, არამედ მშვიდობის შენარჩუნებაში უნდა ვლინდებოდეს. მშვიდობა ეს ის უმაღლესი მიზანია, რომელიც ამკვიდრებს კაცთა შორის მარადიულ ღირებულებებს და ჭეშმარიტ თავისუფლებას.

თავისუფლება მხოლოდ პოლიტიკურ მონაპოვრად და წარსულის მემკვიდრეობად არ უნდა ვაქციოთ, არამედ ყოველდღიურად ვიშრომოთ და ვიზრუნოთ მისი განმტკიცებისთვის. დაე, ჩვენი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა დაფუძნებული იყოს ღვთისა და სამშობლოს სიყვარულზე, სამართლიანობასა და მშვიდობაზე, ერთობასა და შემწყნარებლობაზე, მოყვასისა და საკაცობრიო სიკეთის მსახურებაზე, რადგან ძლიერი სახელმწიფო შენდება მხოლოდ მაშინ, როდესაც საზოგადოებაში სუფევს ეს სათნოებები და ხალხს აერთიანებს საერთო ეროვნული მიზნების და სულიერ-ზნეობრივი ღირებულებებისადმი ერთგულება.

თანამედროვე სამყაროში ხშირად გვხვდება მცდარი წარმოდგენები, თითქოს თავისუფლება ყოველგვარი შეზღუდვის უარყოფაა, ჭეშმარიტი თავისუფლება, პირველ რიგში, არის პასუხისმგებლობა, რწმენა, პატიოსანი და ზნეობრივი ცხოვრება.

ახალწვეულებმა სამხედრო ფიცი დადეს

წვევამდელთა ეროვნული სამხედრო სამსახურის რეკრუტებმა სამხედრო ფიცი დადეს და თავდაცვის ძალებს შეუერთდნენ.

საქართველოს დედაქალაქ თბილისში, თავისუფლების მოედნის გარდა, ახალწვეულებმა ფიცი დადეს საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში, 12 ისტორიულ ადგილას, უძველეს ქრისტიანულ ეკლესია-მონასტრებთან.

კერძოდ, ახალწვეულებმა სამხედრო ფიცი დადეს გონიოში, უბისაში, ფოკაში, თხოთის მთაზე, უშგულში, კონჭკათში, მარტვილში, ბარაკონში, ბოლნისში, გოდგეში, მცხეთასა და სნოში.

ირაკლი კობახიძე:

დღეს საქართველო არის დამოუკიდებელი და სუვერენული, როგორც არასდროს

დამოუკიდებლობის აღდგენიდან 35 წლის თავზე, თითოეულ პატრიოტ ქართველს შეუძლია იამაყოს, რომ საქართველო არის დამოუკიდებელი და სუვერენული, როგორც არასდროს!

სწორედ დამოუკიდებლობასა და სუვერენიტეტში გაძლიერებამ მისცა ჩვენს ქვეყანას შესაძლებლობა, ურთულესი გამოწვევების მიუხედავად, მტკიცედ დაეცვა სარწმუნოება, შეენარჩუნებინა მშვიდობა და დადგომოდა წინსვლისა და განვითარების უწყვეტ გზას.

35 წელიწადი გავიდა მას შემდეგ, რაც საქართველომ სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა აღიდგინა. მას შემდეგ, ჩვენ კვლავაც გავდივართ 40-წლიან მოსეს გზას. დღეს, დამოუკიდებლობის აღდგენიდან 35 წლისთავზე, თითოეულ პატრიოტ ქართველს შეუძლია იამაყოს, რომ საქართველო არის დამოუკიდებელი და სუვერენული, როგორც არასდროს. სწორედ დამოუკიდებლობასა და სუვერენიტეტში გაძლიერებამ მისცა ჩვენს ქვეყანას შესაძლებლობა, ურთულესი გამოწვევების მიუხედავად, მტკიცედ დაეცვა სარწმუნოება, შეენარჩუნებინა მშვიდობა და დადგომოდა წინსვლისა და განვითარების უწყვეტ გზას, რომელიც აუცილებლად მიგვიყვანს აღთქმულ მიწამდე „ჩვენი ყველა ეროვნული მიზნის მიღწევამდე, გამთლიანებულ და გაბრწყინებულ საქართველომდე.

კიდევ ერთხელ გილოცავთ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის დღეს, გილოცავთ ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1700 წლის იუბილეს, გაუმარჯოს დამოუკიდებელ, ძლიერ და ერთიან საქართველოს, ღმერთმა დალოცოს ჩვენი დედაეკლესია და ჩვენი სამშობლო“

დღეს, როდესაც ჩვენი ქვეყნის ქრისტიანულ ტრადიციებზე სიამაყით ვსაუბრობთ, უდიდესი მადლიერება უნდა გამოვხატოთ ჩვენი სულიერი მამის, უწმინდესი და უნეტარესი კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ის მიმართ, რომელმაც საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია ააღორძინა და ჩვენს დედაეკლესიას ავტოკეფალია აღუდგინა.

ისევე, როგორც წმინდა ილია მართალმა, ილია II-მაც სამი სიტყვით გამოხატა უმთავრესი ღირებულებები, რომლებსაც თითოეული ქართველის თვითშეგნება უნდა ეფუძნებოდეს: „ღმერთი, სამშობლო, ადამიანი“ გამოცდილებამ გვასწავლა, რომ ყალბია ყოველგვარი პატრიოტიზმი და ჰუმანიზმი, რომელიც ღმერთის შიშსა და რწმენაზე არ არის დაფუძნებული. სწორედ უფლის რწმენაზე დაფუძნებული პატრიოტიზმი და ჰუმანიზმი არის ის ძალა, რომელმაც დაგვაძლევინა მრავალი სირთულე წარსულში და რომელიც დაგვაძლევინებს ყველა სირთულეს მომავალში.

ღრმა პატივისცემით მივესალმები უწმინდეს და უნეტარეს შიო III-ს – უფლის ნებით, ილია II-ის ანდერძით და წმინდა სინოდის თანადგომით გამორჩეულ კათოლიკოს-პატრიარქს. უწმინდესს და უნეტარესს ვუსურვებ, მისი მოღვაწეობა საფუძვლად დაედოს კიდევ ერთ გამორჩეულ ეპოქას ჩვენი დედაეკლესიის ისტორიაში.

დღეს კიდევ ერთხელ ვიხსენებთ ჩვენი ერის მრავალსაუკუნოვან ბრძოლას სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისთვის, ჩვენი თავისუფლებისმოყვარე ხალხისა და დიდი მოღვაწეების სიმამაცესა და სიბრძნეს, იმ მარადიულ ღირებულებებს, რომლებმაც საუკუნეების განმავლობაში შეგვინარჩუნა ეროვნული ღირსება და ეროვნული თვითმყოფადობა.

მოგესალმებით წვევამდელებს, რომლებმაც დღეს საზეიმოდ დადეთ ფიცი სამშობლოს წინაშე! მოგესალმებით ძვირფასო თანამოქალაქეებო, საზღვარგარეთ მცხოვრებო ჩვენო თანამემამულეებო, ქალბატონებო და ბატონებო. მივესალმები ოკუპირებულ ტერიტორიებზე მცხოვრებ ქართველებს, აფხაზებსა და ოსებს. გილოცავთ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის დღეს!

დღეს ჩვენ განსაკუთრებულ თარიღს აღვნიშნავთ – დღეს კიდევ ერთხელ ვიხსენებთ ჩვენი ერის მრავალსაუკუნოვან ბრძოლას სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისთვის, ჩვენი თავისუფლებისმოყვარე ხალხისა და დიდი მოღვაწეების სიმამაცესა და სიბრძნეს, და იმ მარადიულ ღირებულებებს, რომლებმაც საუკუნეების განმავლობაში შეგვინარჩუნა ეროვნული ღირსება და ეროვნული თვითმყოფადობა.

წელს ჩვენი ქვეყანა აღნიშნავს 1700 წლის იუბილეს ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადებიდან. 326 წელს ქრისტიანობა ჩვენი ეროვნული იდენტობის განუყოფელ ნაწილად და ერთ-ერთ უმთავრეს საყრდენად იქცა. ქრისტიანობამ განსაზღვრა უნიკალური ქართული კულტურა, რომლითაც თითოეული ჩვენგანი ასე ვამაყობთ. 1700 წელია, რწმენა გვაძლიერებს და სიყვარული გვაერთიანებს. ქრისტიანობამ ჩვენს ხალხს მოამადლა სიყვარულის გამორჩეული კულტურა და ნიჭი, რომელსაც ბოროტება და სიძულვილი ვერასოდეს დაამარცხებს.

ამ 17 საუკუნის მანძილზე, ჩვენ გარშემო იმპერიები ქრებოდა, საქართველომ კი დღემდე შეინარჩუნა ეროვნული თვითმყოფადობა და დამოუკიდებლობა. რომ არა უფლის მფარველობა და ქართველი ხალხის რწმენა, რომ ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყნის შვილები ვართ, ისტორიის ეს სასწაული ვერ შედგებოდა.

გიორგი მერჩულე ამბობდა: „ქართლად ფრიადი ქუეყანაი აღირაცხების, რომელსაცა შინა ქართულითა ენითაი ჟამი შეიწირვის და ლოცვაი ყოველი აღესრულების“ საქართველოს ეროვნული იდენტობის ეს ფორმულა ილია ჭავჭავაძემ – წმინდა ილია მართალმა სამი სიტყვით გამოხატა: „მამული, ენა, სარწმუნოება“ ეს არის ის სამი უმთავრესი ეროვნული ღირებულება, რომელსაც თავგანწირვით იცავდნენ ჩვენი წინაპრები და რომლის მტკიცედ დაცვა თითოეული ჩვენგანის ვალია“..

შალვა პაპუაშვილი:

საქართველოს ისტორიაში არ ყოფილა დრო, შეწყვეტილიყოს ფიქრი და ბრძოლა დამოუკიდებლობისთვის!

გილოცავთ საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს! ეს დღე არის ჩვენი ეროვნული ნების, თავისუფლების სიყვარულის და პასუხისმგებლობის სიმბოლო!

დღევანდელ დღესასწაულს განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს, რადგან წელს აღინიშნება საქართველოში ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1700 წლისთავი. საქართველოს ისტორიაში არ ყოფილა დრო, როდესაც შეწყვეტილიყოს ფიქრი და ბრძოლა დამოუკიდებლობისთვის. ეს დაუღალავი მუხტი თაობიდან თაობას გადაეცემოდა და ყოველთვის ელოდა ისტორიის მორიგ ფანჯარას. დღევანდელ დღესასწაულს განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს, რადგან წელს აღვნიშნავთ საქართველოში ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1700 წლისთავს.

ეს თარიღი გვახსენებს, რომ ქართული სახელმწიფო და ქართული ეკლესია 17 საუკუნის განმავლობაში ერთად ქმნიდნენ იმ სულიერ, ეროვნულ საფუძველს, რომელმაც ურთულეს ეპოქებში გადაგვარჩინა. გადაგვარჩინა ჩვენმა თვითშეგნებამ და სამმა უმთავრესმა საუნჯემ „ქვეყნის სიყვარულმა, ტრადიციების ერთგულებამ და რწმენის სიმტკიცემ, რომელთა მთავარი შემქმნელი და შემნახველია ორი ინსტიტუცია „ქართული სახელმწიფო და ქართული ეკლესია. მათი განცალკევება შეუძლებელია. მათი ისტორია ცალ-ცალკე ვერ მოითხრობა. ეს არის იმ ერთი სხეულის ორი საყრდენი, რომელსაც საქართველო ჰქვია. ორი საუკუნის წინ ჩვენ ეს ორივე საყრდენი გამოგვაცალეს, ოქროს ჯაჭვი გამოგვაბეს და ჩვენი რწმენისგან დაცლა განიზრახეს. მას შემდეგ ვიბრძვით ჩვენი დამოუკიდებლობისთვის და ეს ბრძოლა ჯერ კიდევ მოსაგებია.

თქვენი ფიცით და ჩვენი ერთობით პატივს მივაგებთ ყველას, ვინც საქართველოს თავისუფლებისთვის იბრძოდა, ჩვენს ღვთისკაცებსა და ერისკაცებს, სახელოვნებსა და უსახელოებს.

საუკუნის წინ აღდგა საქართველოს ეკლესიის დამოუკიდებლობა, მისი ავტოკეფალია. თუმცა ეკლესიის, როგორც საქართველოს ერთიანი სხეულის საყრდენის აღორძინებას ჩვენი წმინდა პატრიარქის ილია მეორის ნახევარსაუკუნოვანი შრომა დასჭირდა. მისი სასწაულებრივი ღვაწლის ნაყოფი ვიხილეთ ორიოდე კვირის წინ, როდესაც საქართველოს ეკლესიის კრებამ კათოლიკოს-პატრიარქი გამოარჩია.

ჩვენ ვნახეთ, თუ რას ნიშნავს ნამდვილი ავტოკეფალია, ნამდვილი დამოუკიდებლობა, როდესაც ჩვენ თვითონ, ყოველგვარი უცხო მოქმედებისგან თავისუფლად, თავად ვწყვეტთ ჩვენს ბედისწერას. ისტორიის მორიგი ფანჯარა გაიხსნა 35 წლის წინაც, როდესაც დავიბრუნეთ მეორე საყრდენიც, ჩვენი სახელმწიფოებრიობა – ბევრჯერ დაკარგული, მაგრამ არასდროს დავიწყებული იდეა. 35 წელია, ერი და ბერი ერთად გავდივართ სახელმწიფოდ ყოფნის, დამოუკიდებლად ქცევის და სუვერენიტეტის მოპოვების ეკლიან გზას. გავდივართ ჯიუტად, შეუპოვრად და მტკიცედ.

ზოგიერთს დღესაც სურს, მოგვინგრიოს ჩვენი ორი საყრდენი, არ ვიდგეთ ფეხზე, მათ წესებს მივყვეთ და საკუთარზე უარი ვთქვათ. ახალ ოქროს ჯაჭვზე გამობმულებმა ვაკეთოთ ყველაფერი, მაგრამ არ ვიყოთ დამოუკიდებელი სახელმწიფო; ვეყუდნეთ სხვას და არა საკუთარ თავს. ეს არ გამოვა. ქართველი ხალხის ნება მტკიცეა. ჩვენი საუკუნოვანი ბრძოლა ეკუთვნის ავტოკეფალიურ ეკლესიას და დამოუკიდებელ სახელმწიფოს. ესაა საქართველოს თავისუფლების ფორმულა.

ჯარისკაცებო, სწორედ ამიტომ, დღეს, თქვენი ფიცით და ჩვენი ერთობით, პატივს მივაგებთ ყველას, ვინც საქართველოს თავისუფლებისთვის იბრძოდა – ჩვენს წმინდა პატრიარქებს და წმინდა მეფეებს, ღვთისკაცებს და ერისკაცებს, სახელოვანებსა და უსახელოებს, მათ, ვინც საკუთარი სიცოცხლე, შრომა და რწმენა სამშობლოს მიუძღვნეს. გაუმარჯოს ერთიან, დამოუკიდებელ, თავისუფალ საქართველოს! ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი!

საქართველოს პრეზიდენტს დიდი ბრიტანეთის მეფე ჩარლზ III საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს ულოცავს

„მე და ჩემი მეუღლე გულთბილად ვულოცავთ ქართველ ხალხს საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს.

ძალიან ვამაყობ ჩვენს ორ ერს შორის არსებული ხანგრძლივი მეგობრობით. მე და ჩემს მეუღლეს გვსურს ქართველ ხალხს გულწრფელი და საუკეთესო სურვილები გადავცეთ მომავალი წლისთვის“ – აღნიშნულია მისალოც წერილში.

ვაშინგტონის მერის გადაწყვეტილებით 26 მაისი ვაშინგტონში საქართველოს დამოუკიდებლობის დღედ გამოცხადდა

აშშ-ის დედაქალაქის, ვაშინგტონის მერი მარიელ ბაუზერი 2026 წლის 26 მაისს ვაშინგტონში საქართველოს დამოუკიდებლობის დღედ აცხადებს.

როგორც მერი **მარიელ ბაუზერის** ბრძანებაშია აღნიშნული, ვაშინგტონი ქართველ ხალხთან და ქართულ დიასპორასთან ერთად აღნიშნავს საქართველოს დამოუკიდებლობის 35-ე წლისთავს.

„ვინაიდან საქართველო საერთაშორისო საზოგადოების ღირებული წევრია დემოკრატიული ღირებულებების ხელშეწყობის, დინამიკური ეკონომიკური განვითარებისა და სტრატეგიული საერთაშორისო თანამშრომლობის თვალსაზრისით; და ვინაიდან ამერიკაში ქართული თემის მემკვიდრეობა, ტრადიციები და მიღწევები მნიშვნელოვნად ამდიდრებს ჩვენი ადგილობრივი თემებისა და ერის კულტურულ მრავალფეროვნებასა და ეკონომიკურ სიძლიერეს; და ვინაიდან საქართველოს საელჩო აძლიერებს კოლუმბიის ოლქს თავისი იქ ყოფნით და ჩვენს თემებთან კულტურული ჩართულობით; და ვინაიდან ჩვენი ღირებული ურთიერთობებისა და კულტურული კავშირების პატივსაცემად ჩვენ ქართველ ხალხთან და ქართულ დიასპორასთან ერთად აღვნიშნავთ საქართველოს დამოუკიდებლობის 35-ე წლისთავს: მე, ვაშინგტონის მერი 2026 წლის 26 მაისს ვაშინგტონში „საქართველოს დამოუკიდებლობის დღედ“ ვაცხადებ“, – ნათქვამია ბრძანებაში.

დონალდ ტრამპი გვილოცავს!

საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ინფორმაციით, მილოცვის შესაბამის დოკუმენტს ქართულ მხარეს **აშშ-ის ელჩის მოვალეობის შემსრულებელი ალან პერსელი უზიარებს.**

„ძვირფასო ბატონო პრეზიდენტო, ამერიკის შეერთებული შტატების სახელით, ქართველ ხალხს ვულოცავ ეროვნულ დღესასწაულს. ეს წელი ახალ შესაძლებლობებს იძლევა ამერიკელ და ქართველ ხალხებს შორის მეგობრული კავშირების გასაახლებლად და ჩვენი ქვეყნების უსაფრთხოებისა და კეთილდღეობის ხელშეწყობისთვის. შეერთებული შტატები კვლავაც განუხრელად უჭერს მხარს საქართველოს სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას მის საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში. ჩვენ მხარს ვუჭერთ ქართველ ხალხს მდგრადი უსაფრთხოების, თვითგამორკვევისა და დამოუკიდებლობისკენ სწრაფვაში“, – აღნიშნულია **დონალდ ტრამპის** მისალოც წერილში.

ეკონომიკის ენით ბინძური პოლიტიკა ლაპარაკობს!

ჩიხი ანუ უხილავი ომი საქართველოს წინააღმდეგ

Anaklia Deep Sea Port
პროექტი, რომელმაც ეკონომიკა, გეოპოლიტიკა და პირადი ინტერესები ერთმანეთში აურია

ანაკლიის ღრმაწყლოვანი პორტის პროექტი 2010-იანი წლების საქართველოს ერთ-ერთი ყველაზე ამბიციური ეკონომიკური იდეა იყო. ოფიციალურად პროექტი გულისხმობდა შავი ზღვის სანაპიროზე ისეთი პორტის აშენებას, რომელსაც შეეძლებოდა ათეულობით ტონა კონტეინერმზიდის მიღება და საქართველოს გადაქცევა რეგიონულ ლოჯისტიკურ ჰაბად, სივრცედ, სადაც ევროპასა და აზიას შორის ტვირთბრუნვის დიდი ნაწილი გაივლიდა.

პროექტი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას სწორედ იმიტომ იძენდა, რომ საქართველო ამ შემთხვევაში მხოლოდ სატრანზიტო დერეფანი აღარ იქნებოდა. ანაკლია განიხილებოდა, როგორც სტრატეგიული ეკონომიკური კვანძი, რომელსაც შეეძლო, შეეცვალა ქვეყნის როლი რეგიონში.

მალე სახელმწიფომ პორტის მშენებლობაზე ტენდერი გამოაცხადა. ამ საქმეში წლების განმავლობაში აქტიურად ჩართული, წარმოშობით ანაკლიელი ჟურნალისტი, გერმანისტი და საზოგადო მოღვაწე დავით ქობალია იმ ხანებში წერდა: „როცა (მაშინდელმა პრეზიდენტმა) მიხეილ სააკაშვილმა, 2009 წელს ბიზნესმენ თეიმურაზ ქარჩავასგან ანაკლიაში უნიკალური პორტის აშენების შესაძლებლობის შესახებ შეიტყო, იდეა მოეწონა და იმწამსვე აიტაცა!

უმნიშვნელო ფორმალობების გავლის შემდეგ პორტის ასაშენებელი მიწებიც შეასყიდინა ბატონ ქარჩავას და პორტის მშენებლობაც დაიწყო, მაგრამ ოკეანისგაღმელ „მამებთან“ საკონსულტაციოდ ჩასული სააკაშვილი სულ სხვა გეგმით დაბრუნდა საქართველოში და ქარჩავასეული „ანაკლია-პორტის“ნაცვლად უსახური „ლაზიკა-პორტი“ და ხუთასი ათას მოსახლეზე გათვლილი ქალაქ „ლაზიკას“ მშენებლობის იდეა ჩამოიტანა...

...როცა 2011 წელს ჰამბურგიდან ასტანაში მივფრინავდი ცნობილი გერმანული ფირმა **VIESSMANN**-ის წარმომადგენლებთან ერთად, სრულიად შემთხვევით, ჩემს გვერდით მჯდომი მგზავრისგან შევიტყვე, რომ ანაკლიაში აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ბაზა შენდებოდა, თუმცა ყოველივე ეს „მოლაზღანდარე“ ევროპელის გადამეტებულ აქტიურობად ჩავთვალე და მაშინ ყურადღება არ მივაქციე. მაგრამ, მას შემდეგ, რაც ანაკლია-პორტის ტენდერში გამარჯვებულად „ხაზარაძე და კონტი-ჯგუფი“ გამოცხადდა, მეც დავიჯერე ხუთი წლის წინ ჩემი გერმანელი თანამგზავრის მიერ ათი ათასი მეტრის სიმაღლეზე მოყოლილი – ანაკლიაში სამხედრო-საზღვაო ბაზის მშენებლობის ნამდვილობა.

...ანაკლია პორტის მშენებლობა 2012 წლის 1 ოქტომბრის შემდეგ გახდა რეალური პროექტი და იგი განახლებული სახით ბატონ **თეიმურაზ ქარჩავას** კონსორციუმმა „ანაკლია-პორტი და ეკო-პარკი“ წარმოადგინა, რომლის შემადგენლობაში, ხანგრძლივი კონსულტაციების შემდეგ, ჩინეთის სახელმწიფო კომპანია „პაუერ-ჩაინა“ გაერთიანდა ამერიკულ აეკომთან ერთად“.

ანაკლიის ღრმაწყლოვანი პორტი ერთი შეხედვით უბრალო ეკონომიკური პროექტი იყო, როგორც ახალი საზღვაო კვანძი, მაგრამ რეალურად, საკითხი უფრო ღრმა გახლდათ. იმ მითქმა-მოთქმის გარდა, რომელზეც ბატონი დავით ქობალია წერდა, ანუ ანაკლიაში აშშ-ის სამხედრო ბაზების განლაგების საკითხის გარდა, საქართველოს, რომელსაც დიდი სამრეწველო რესურსი არ გააჩნია, ბოლო ათწლეულებში ერთგვარ სატრანზიტო დერეფნად მოიაზრებდნენ, სადაც უნდა ემოძრავა ტვირთებს და გეოპოლიტიკურ ინტერესებს.

ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანი, სამხრეთ კავკასიური ენერგო-დერეფანი, რკინიგზა, ავტომაგისტრალები და ა.შ. ანუ საქართველო უნდა გამხდარიყო რეგიონული მარშრუტების ერთი რგოლი. ანაკლია იყო ამ ჯაჭვის ყველაზე ამბიციური პროექტი. სპეციალისტების აზრით, ღრმაწყლოვანი პორტი ნიშნავს არა უბრალოდ ნავსადგურს, არამედ ახალი ეკონომიკური ცენტრის შექმნას. სწორედ ამიტომ, პატარა ანაკლია თავიდანვე გასცდა ვიწრო ეკონომიკური ინტერესების ფარგლებს და იქცა გეოპოლიტიკური დაინტერესების ობიექტად. ესაა სწორედ ის, რასაც ჯონ პერკინსი „ეკონომიკური გავლენების სისტემას“ უწოდებს.

ასეთი მასშტაბის პროექტები იშვიათად ფინანსდება მხოლოდ ადგილობრივი რესურსებით. მათ სჭირდება: საერთაშორისო ბანკები, გლობალური საინვესტიციო ფონდები, სადაზღვევო და ფინანსური გარანტიები, დასავლური პოლიტიკური მხარდაჭერა, სტაბილური ეკონომიკური კავშირები, რაც ნიშნავს იმას, რომ, მაგალითად, ანაკლიის ინფრასტრუქტურა ავტომატურად გახდებოდა საერთაშორისო ფინანსური ქსელის ნაწილი.

სწორედ ამ ფონზე გამოჩნდა მამუკა ხაზარაძის ჯგუფი, როგორც ერთ-ერთი მოთამაშისა... აქ მნიშვნელოვანი იყო ის, რომ „თი-ბი-სი ჯგუფი“ საქმიანობიდან გამომდინარე, უკვე წლების განმავლობაში იყო დაკავშირებული დასავლურ ფინანსურ ინსტიტუტებთან, საერთაშორისო საფინანსო ორგანიზაციებთან, მსხვილ საინვესტიციო წრეებთან და პირებთან.

2016 წელს სახელმწიფომ პროექტის განხორციელების უფლება მისცა „ანაკლიის განვითარების კონსორციუმს“, რომლის უკან იდგნენ ქართველი და უცხოელი ინვესტორები. საუბარი იყო მილიარდობით დოლარის ინვესტიციაზე, ათასობით სამუშაო ადგილზე, ახალი სარკინიგზო და ლოჯისტიკური ქსელების განვითარებაზე, თავისუფალ ინდუსტრიულ ზონაზე და საქართველოს ეკონომიკური ფუნქციის გაძლიერებაზე.

2016 წელს ერთი თვე ვიმუშავე პორტის საკითხებზე ანაკლიაში. პრესაში ვაშუქებდი მიმდინარე მოვლენებს ანაკლიიდან, სადაც ყველას ჰქონდა მოლოდინი, რომ პორტი აშენდებოდა და არა მხოლოდ საქართველოს, არამედ უბრალო ანაკლიელებსაც მოუტანდა სარგებელს, შეამსუბუქებდა მათ სოციალურ პრობლემებს, გააუმჯობესებდა საცხოვრებელ პირობებს, მოიხსნებოდა დასაქმების პრობლემა, ოჯახებს მეტი შემოსავალი გაუჩნდებოდათ.

იმ ხანებში მე ანაკლიასა და თბილისში ვესწრებოდი კონფერენციებს, შეხვედრებს. უცხოელ და ქართველ სპეციალისტებთან ერთად რამდენჯერმე დავათვალიერე ტერიტორია, სადაც პორტის მშენებლობა იყო დაგეგმილი. 2017 წლის სექტემბერში კვლავ ვესტუმრე ანაკლიას და სტუმრებთან ერთად კიდევ ერთხელ გავიარეთ საპორტო სანაპიროზე. ზღვის ნაპირებთან ახლოს ცემენტის უზარმაზარი ბლოკები ეყარა. მითხრეს: ეს ჯებირებია, მომავალი პორტის მშენებლობისთვის, რომელიც სულ მალე უნდა დაიწყოსო; თუმცა საბოლოოდ მოხდა ისე, რომ პროექტი გაჩერდა გაურკვეველი ვადით. ის ბლოკები კი ზღვიდან მონაბერი ქარის მიერ მოტანილმა ქვიშამ ისე დაფარა, რომ სანაპირო „ქვიშისკუზიან სასაფლაოს“ დაემსგავსა, იმედების, იდეებისა და ეკონომიკური და პოლიტიკური აღმავლობების პირქუშ და სევდიან სასაფლაოს, საიდანაც ახლა სატრანზიტო ხომალდების საყვირების მაგივრად ქარის წივილი ისმის...

რა მოხდა ანაკლიაში?!

მიზეზი კომპლექსურია და ამიტომ ძნელი სათქმელია, მაგრამ ჯონ პერკინსის, როგორც „ეკონომიკური მკვლელის“ ლოგიკით თუ ვიმსჯელებთ, რაც მოხდა, სრულიად ბუნებრივი სქემაა: გლობალური ინფრასტრუქტურული პროექტები ხშირად ყალიბდება იმ ბიზნეს-ელიტების გარშემო, რომლებიც საერთაშორისო ეკონომიკურ სისტემასთან უკეთ არიან ინტეგრირებულნი.

სწორედ ასეთ წერტილებში, სადაც ეკონომიკური პროექტები სცილდება საკუთარ საზღვრებს და გეოპოლიტიკურ ინტერესებში გადადის, ყველაზე ნათლად იკითხება ის ლოგიკა, რომელსაც ჯონ პერკინსი აღწერს. პერკინსის თვალსაზრისით, სისტემას არა აქვს ერთიანი ცენტრი. ის მუშაობს, როგორც ურთიერთდაკავშირებული მექანიზმი, ფინანსური ინსიტუტები, საკრედიტო შეთანხმებები, განვითარების პროგრამები, საინვესტიციო პროექტები და პოლიტიკური პარტნიორობები ქმნიან ერთიან ქსელს, სადაც თითოეული ელემენტი მეორეს ამაგრებს.

პერკინსი ამ პროცესს აღწერს, არა როგორც პირდაპირ ძალდატანებას, არამედ, როგორც თანდათანობით ცვლილებას, სადაც ეკონომიკური აუცილებლობა ნელ-ნელა განსაზღვრავს პოლიტიკურ არჩევანს. ამიტომაც ანაკლიის პროექტი საქართველოში ბევრისთვის იქცა სიმბოლოდ არა მხოლოდ განვითარების, არამედ იმ რთული რეალობისაც, სადაც პატარა ქვეყანა მუდმივად ცდილობს, იპოვოს ბალანსი ინვესტიციებს, სახელმწიფო ინტერესებს, გეოპოლიტიკურ ზეწოლებსა და ეკონომიკურ გადარჩენას შორის. საბოლოოდ, პროექტი, როგორც უკვე ვთქვი, გაჩერდა! ის, სამწუხაროდ, ფინანსური პრობლემების, პოლიტიკური უთანხმოებებისა და გეოპოლიტიკური ინტერესების რთულ ჩიხში გაიჭედა. ასე დავკარგეთ კიდევ ერთი ისტორიული შანსი.

ბოლო წლების საქართველო სულ უფრო ხშირად ჩნდება საერთაშორისო ეკონომიკურ და პოლიტიკურ ფორუმებზე; დავოსის მსოფლიო ეკონომიკურ ფორუმზე, საერთაშორისო სავალუტო ფონდისა და მსოფლიო ბანკის შეხვედრებში, იბიარდისა (**EBRD**) და სხვა ფინანსური ინსტიტუტების პლატფორმებზე, ენერგეტიკულ და სატრანზიტო კონფერენციებზე, სადაც საუბარი მიმდინარეობს ინვესტიციებზე, ენერგოუსაფრთხოებაზე, ტრანზიტზე, შავი ზღვის ფუნქციაზე, საქართველოს, როგორც რეგიონული ჰაბის როლზე. ასეთი ტიპის შეხვედრები აჩვენებს, რამდენად ღრმად არის პატარა საქართველო ჩართული გლობალურ ეკონომიკურ სისტემაში, სადაც ქვეყნის ეკონომიკა უკვე დიდი ხანია, აღარ არის მხოლოდ „შიდა ეკონომიკა“.

ჯონ პერკინსის მიერ აღწერილი მოდელი, რომელიც ასახავს თანამედროვე გლობალისტური სისტემის სტრუქტურას, მიანიშნებს იმაზე, რომ ძალაუფლება აღარ კონცენტრირდება მხოლოდ სახელმწიფოთა მთავრობებში. გლობალიზაციის პროცესმა შექმნა ახალი რეალობა, სადაც ეკონომიკური, ფინანსური და საინვესტიციო ძალები სულ უფრო ხშირად მოქმედებენ ხელისუფალთა გვერდის ავლით და ტრანსნაციონალური კორპორაციები, საერთაშორისო საფინანსო ინსტიტუტები და გლობალური საინვესტიციო ფონდები მკვეთრ გავლენას ახდენენ პოლიტიკურ პროცესებზე.

პერკინსის ლოგიკით, ეს არის რთული მექანიზმი, სადაც პოლიტიკური არჩევანი უკვე წინასწარ არის განსაზღვრული. შეიძლება, ისტორიის მთავარი კანონიც ესაა.

ირანდა კალანდაძე

სამყარო ისეა მოწყობილი, ზოგს გადარჩენისთვის უწევს უწყვეტი ბრძოლა, ხოლო ისინი, რომლებიც საუკუნეების განმავლობაში დიდი სისტემების ჩრდილში ახერხებენ გადარჩენას, საკუთარ არსებობას გამძლეობას უნდა უმადლოდნენ. საქართველოც დღემდე სწორედ ამ ჯიუტი გამძლეობით არსებობს. სხვა გამოსავალი მას, ალბათ, არც არასდროს ჰქონია...

დასასრული, დასაწყისი
იხილეთ „სრ“ №57-58, 59-60, 61-62

თვალი გავუსწოროთ მომავალს

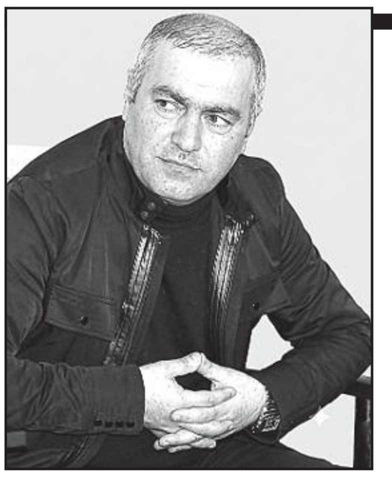

დავით ახლოური:
საქართველოს მწერალთა კავშირის შიდა ქართლის, ცხინვალისა და ახალგორის ორგანიზაციის თავმჯდომარე, გორის უნივერსიტეტის პროფესორი.

ქენქაძეები და საზიაშვილები

არაერთ ბურუსით მოცულ საკითხს ჰფენს ნათელს 1774 და 1783 წლების ქსნის ხეობის სტატისტიკური აღწერილობები, რომლებიც 1908 წელს ქსნის ხეობაში მოგზაურობისას სოფელ იკოთში ფიცხელაურების ოჯახში უნახავს ექვთიმე თაყაიშვილს.

ამ აღწერილობის მიხედვით, ყურადღება მინდა გავამახვილო ქენქაძეებისა და საზიაშვილების გვარებზე. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ისინი ერთმანეთს სახლიკაცებად ანუ ბიძაშვილებად მიიჩნევენ.

1774 წლის აღწერის მონაცემებით ქენქაანთკარში 16 კომლი ცხოვრობდა, აქედან 33 მამაკაცი. ამ დროისთვის სოფელ ჭორჭოხში, ადგილობრივ აზორიგენ მოსახლეობასთან ერთად მეზობელი სოფლიდან გადასული 6 კომლი ქენქაძეც გვხვდება, რომლებიც მომდევნო 1783 წლის აღწერაში საზიას შვილებად არიან მოხსენიებულნი, ასევე ადრინდელი ქენქაძეა აღწერაში ნახსენები ამირანის შვილი სიხარული...

1804 წლის პირველ რუსულ კამერალურ აღწერაში ქენქაძეს ვერ ვხვდებით, მათი შთამომავლები ყველა საზიაშვილადაა დაწერილი, 1814 წლის აღწერაში კი ზოგი ისევ ძველი გვარით მოიხსენიება. არც ის გამოვრიცხოთ, ისინი ჭორჭოხში ახალ დამკვიდრებულები იყვნენ და გვარსაც შესაბამისად ქენქაძეს ატარებდნენ, ქსნის ხეობაში ხომ ხშირი იყო შიდა მიგრაციის შემთხვევები.

ჭორჭოხში თავიდანვე მტკიცედ მოუკიდებიათ ფეხი საზიაშვილებს, ჰქონდათ თავიანთი მამულები და საგვარეულო სალოცავი. სოფლის დასავლეთით ქედზე აგებულია განვითარებული შუა საუკუნეების ეკლესია, რომელიც საზიანთ წმინდა გიორგის სახელით იყო ცნობილი. მისი მშენებლობისას თავდაპირველად გამოუყენებულია შირიმის კვადრები (პარალელეპიპედის სახით გათლილი ქვები), შემდეგ კი ფლეთილი ქვითაა რესტავრირებული. ეკლესია დაზიანებულია, ჩამოშლილია აბსიდის ნაწილი. ჩრდილოეთი და სამხრეთი კედლები უკეთაა შემონახული, დანარჩენი – ფრაგმენტულად. 2008 წლის აგვისტოს ომამდე სოფლის მოსახლეობის მიერ დაგეგმილი იყო ტაძრის აღდგენა, შეძენილი იქნა სათანადო მასალაც, მაგრამ მხარის ოკუპაციამ ეს საქმეც შეაფერხა... საზიანთ წმინდა გიორგის სალოცავში ხალარჯობასა და გიორგობას აღნიშნავდნენ, უკანასკნელ წლებში დეკანოზი თამაზ საზიაშვილი იყო.

საზიაშვილთა გვარიდან გახლდათ კვირაცხოვლის ეკლესიის დეკანოზიც – ოთარ საზიაშვილი. კვირაცხოველი შუა საუკუნეების მცირე ზომის დარბაზული, სწორკუთხასაკურთხევლიანი ტაძარია, ორქანობიანი გადახურვით. აგებულია ფლეთილი ქვითა და ფიქალით. გალესილია შიგნიდანაც და გარედანაც. ჩრდილოეთ კედელში გაჭრილი კარის ზალავრად გამოყენებულია ქვიშაქვის დიდი ლოდი, მის მარცხნივ სასანთლე ნიშაა. აღმოსავლეთ და დასავლეთ კედლებში ორი არქიტრავული და საფეხურებიანი სარკმელია. მათ თავზე ტუფის ქვებია, რომლებზეც ჯვრებია ამოკვეთილი. ერთმანეთთან დაბალი საფეხურით დაკავშირებული ტრაპეზის ქვები განთავსებულია საკურთხევლის მარცხენა კუთხეში და შუა კედელთან. ტაძარში სამი ნიშაა, ორი ჩრდილოეთ და ერთი სამხრეთ კედელში.

XXI საუკუნის დასაწყისში ქენქაანში 101 ადამიანი ცხოვრობდა, თუმცა 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ 8 ადამიანი იყო დარჩენილი, სამწუხაროდ მათი რიცხვი თანდათან მცირდება... სოფელ ჭორჭოხში კი აგვისტოს ომამდე საზიაშვილების 7 ოჯახი იყო, 33 მამრობითი და 15 მდედრობითი სქესის მოსახლით.

2016 წლის აღწერის მონაცემებით, საქართველოში და საზღვარგარეთ 981 ქენქაძე ცხოვრობს, თბილისში – 305, ქუთაისში – 1, ბათუმში – 25, გორში – 43, რუსთავში – 11, ზუგდიდში – 1, გარდაბანში – 10, ქობულეთში – 1, გალში – 1, ბოლნისში – 3, თელავში – 19, ზესტაფონში – 2, გურჯაანში – 2, ხაშურში – 4, საგარეჯოში – 1, ხელვაჩაურში – 1, საჩხერეში – 1, კასპში – 141, მცხეთაში – 50, ახალციხეში – 3, ახმეტაში – 2, სიღნაღში – 3, ლანჩხუთში – 4, ოჩამჩირეში – 1, ყვარელში – 38, დუშეთში – 22, დედოფლისწყაროში – 103, ბაღდადში – 1, ტყიბულში – 3, ქედაში – 1, გაგრაში – 2, ამბროლაურში – 1, ცხინვალში – 1, ახალგორში – 191, საზღვარგარეთ – 3.

რაც შეეხება საზიაშვილებს, მათი რაოდენობა 643-ია, თბილისში – 171, ქუთაისში – 4, ბათუმში – 11, გორში – 138, რუსთავში – 39, ზუგდიდში – 1, ბოლნისში – 18, თელავში – 1, სოხუმში – 3, გურჯაანში – 2, საგარეჯოში – 8, ლაგოდეხში – 2, ქარელში – 15, კასპში – 66, მცხეთაში – 8, ფოთში – 13, ახმეტაში – 1, მარტვილში – 2, სიღნაღში – 4, ყვარელში – 13, დუშეთში – 2, წალკაში – 1, დედოფლისწყაროში – 55, ხარაგაულში – 2, ცხინვალში – 2, ახალგორში – 57, საზღვარგარეთ – 4.

გაგრძელება, დასაწყისი იხილეთ „სრ“ №59-60, 61-62

ქარჩოხის ხეობა

დღეს, სამწუხაროდ, ქენქაანისა და ჭორჭოხის მოსახლეობის დიდი ნაწილი საქართველოს სხვადასხვა კუთხეშია დევნილი. უმეტესობა წეროვნისა და ფრეზეთის დასახლებაში ცხოვრობს.

ქარჩოხის ხეობიდან ატენის ხეობამდე

ქარჩოხი თავისი გეოგრაფიული არეალითა და მდიდარი ისტორიული წარსულით ერთ-ერთი გამორჩეული ხეობაა საქართველოში, მდებარეობს ქსნის სათავეებთან, ლომისის წმინდა გიორგის სალოცავის სამხრეთით.

□ქსნის-ხევისა და მამულისა მისისა“ აღწერისას ცნობილი ისტორიკოსი და გეოგრაფი ვახუშტი ბატონიშვილი წერს: □მდინარე კსნისა ოძის ზეით, ბაზალეთისა და ალევის მთის დასავლით დის და გამოსდის ქნოღოს ჟამურის საშუალს კავკასს, ქარჩოხამდინ დის აღმოსავლეთად, ქარჩოხს ქუეით სამხრით გაივლის მუხრანს და მიერთვის მტკუარს...□ცხრაზმის ხევის ჩრდილოეთით კი მიგვითითებს ქარჩოხის ციხეზე: □ამ **ხევს ზევით, ჩრდილოთკენ, არც ციხე ქარჩოხისა, კსნისა პირსა ზედა, ლომისიდამ ჩამოსულს კლდესა ზედა. უდის სამხრით კსანი და აღმოსავლით ხევი, ლომისის მთის გამომდინარე, და აღვალს აქედამ გზა ლომისის ეკლესიისა თანა და შთავალს მთიულეთს. ხოლო ქარჩოხის დასავლით არს კსანსა ზედა ჟამური□** როგორც ვახუშტის აღწერიდანაც ჩანს, ქარჩოხს მნიშვნელოვანი სტრატეგიული მდებარეობა ეკავა. ლომის-ოხირის გადმოსასვლელით არაგვის ხეობიდან გადმოდიოდა გზა-ბილიკი და ქარჩოხის ხეობაში რამდენიმე განშტოებად იყოფოდა. ერთი განშტოება მდინარე ქსანს მოჰყვებოდა სამხრეთით და ახალგორში □საქალაქო გზას უერთდებოდა, მეორე განშტოება ჩრდილოეთისაკენ მიემართებოდა და ჟამურზე გავლით დვალეთში გადადიოდა. ხოლო მესამე განშტოება დასავლეთით მიდიოდა და ძაბუეთ-ხოზუეთზე გავლით ჭურთის, რეხულის, ისროლის ხევს ჰკვეთდა და მეჯვრისხევში ჩადიოდა. იყო სხვა გადმოსასვლელები და გზა-ბილიკებიც. კერძოდ, ცხრაძმის ე.წ. უკანუბნის, დადიანეთის, ცხავატის, საფერშეთის, ალევის და სხვა, რომელიც არაგვის ხეობასა და ქსნის ხეობას აკავშირებდა□ ქარჩოხის ციხე ქსნის საერისთავოს გარესამყაროსთან დამაკავშირებელ რამდენიმე მნიშვნელოვან გზა-ბილიკს იცავდა, განსაკუთრებით საყურადღებო იყო □ჩრდილოეთის გზა□ თუ მტერი არაგვის ხეობას დაიმორჩილებდა, ლომისოხირის გადმოსასვლელით ქსანზე გადმოსვლას შეძლებდა და ქართლის ბარისკენ გადაადგილდებოდა. ამიტომაც ქარჩოხის გამაგრება ყოველთვის იდგა დღის წესრიგში. დავით მერვემ განდგომილი შალვა ერისთავის წინააღმდეგ ბრძოლისას ქსნის ხეობის რამდენიმე ციხე აიღო, ქარჩოხის, იგივე ცხმორის ციხეს კი ვერაფერი დააკლო.

თავის ჩანაწერებში ქარჩოხის ხეობას ახსენებს გერმანელი მოგზაური იოჰან (ანტონ) გიულდენშტედტი, რომელიც XVIII საუკუნის 70-იან წლებში ესტუმრა ქსნის საერისთავოს. იგი 1772 წლის 1 ოქტომბერს ლარგვისიდან ლომისის გადავლით რუსეთში გაემგზავრა, რამაც საშუალება მისცა, მოენახულებინა და ქსნის ხეობის სოფლების ჩამონათვალში აღენუსხა ქარჩოხის ხეობის სოფლები. ლომისის მხარის (ასე მოიხენიებს იგი ძირითადად ქარჩოხის ხეობას) სოფლებზე საუბრისას ასახელებს საზადოებს: □ლომისი, ჟამურს ქვემოთ, საფერშეთის ახლოს, ზემოთ ქსნის მარცხენა სანაპიროზე. იქ არის საზადოები. მისი სოფლებია: □1. ცალკარი; 2. შმორის ციხე (ცხმორის, იგივე ქარჩოხის ციხე – დ. ა.); 3. ქარელ(თკარ)ი (კარელთკარი – დ.ა.); 4. შატაკიანთკარი; 5. ბალახა(ნთკა)რი (ბალხამიანთკარი – დ.ა.); 6. ძაბოეთი; 7. ხოზოეთი; 8. კვერნეთი (კვერიათი – დ.ა.); 9. ჭორჭოხი; 10. მიდელა(ა)ნთკარი; 11. ხარბალი (ქარჩოხს არ მიეკუთვნებოდა, მდებარეობს მის სამხრეთით, ლარგვისთან ახლოს – დ. ა.); 12. ქენქა(ა)ნთკარი; 13. ბეგუანთკარი (ბეჟუანთკარი, ნასოფლარ გოლგოლეთის ერთ-ერთი უბანი – დ. ა.); 14. ყველდაბა (მდებარეობს ცხრაზმის ხეობაში, ქარჩოხის სამხრეთ-აღმოსავლეთით - დ. ა.). მოგზაური ქარჩოხთან ქსანზე კირქვის ნაპრალებში მიგვითითებს ფიქლებრივ თიხაზე □სპილენძის ლურჯათი□

ქარჩოხის ხეობის პირველი სოფელი ელოიანია, ბოლო – ჭორჭოხი. ხეობის ადმინისტრაციული ცენტრი ისტორიული სოფელი ახალდაბა იყო, რომელსაც XIX საუკუნიდან, აქ დამკვიდრებული ბალაშვილების გვარის დომინაციიდან გამომდინარე ბალაანი ეწოდა.

ქარჩოხის ხეობის სოფლები ისტორიულ წყაროებში X საუკუნიდან გვხვდება. როგორც ს. მაკალათია წერს, ქარჩოხის ხეობის სოფლებიდან □ჭორჭოხი, ყაზოთი (ხოზოეთი – დ. ა.) და ქარჩუხი დასახელებულია სამთავნელის სარგოს X საუკუნის წიგნში□ სამთავნელის სარგოს X საუკუნისა და XV საუკუნის სამწყსოს დრამისა და შესავლის გარიგების წიგნებში აღნიშნული სოფლების გარდა მოხსენიებულია ახალდაბა (ბალაანი), ანრაწმინდული (ანდრიაწმინდული, შემდეგში შატაკიანთკარი), გოგოეთი (გოლგოლეთი), ძაბლეთი (ძაბოეთი), კვერიეთი (კვერიათი)... სერგი მაკალათიას ქსნის ხეობაში სტუმრობის დროს ამ სოფლების დიდი ნაწილი ნასოფლარი იყო ან სახელშეცვლილი, რის გამოც ღვაწლმოსილ მკვლევარს შეიძლება მხედველობიდან გამორჩენოდა.

XVIII საუკუნის ქსნის საერისთავოს სტატისტიკური აღწერილობის (1783 წელი) მიხედვით, ქარჩოხის ხეობაში 12 სოფელი შედიოდა: ჭორჭოხი, ახალდაბა (ახლანდელი ბალაანი), შატაკიანთკარი (დოჩიანი), პავლიანთკარი, თინიკაანთკარი, ვაკე (კარელთკარი), კვერიათი (წიპტაურები), მიდელაანთკარი, ხოზოეთი, ქენქაანთკარი, გოლგოლეთი, კორინთა. კორინთა ქარჩოხიდან საკმაოდაა დაშორებული, თუმცა ეს სოფელი იმ დროისთვის ქარჩოხის მოურავის აბრამ თინიკაშვილის სახელოს წარმოადგენდა, რაც იმით იყო განპირობებული, რომ იმ დროისთვის იქ, ძირითადად, სოფელ თინიკაანიდან გადასახლებული თინიკაშვილების რამდენიმე ოჯახი სახლობდა. საერისთავოს აღწერაში ნაჩვენები არ არის ქარჩოხის ხეობის სხვა სოფლები: ძაბოეთი, ლომისი და ოხირი, სადაც იმ დროისთვის უკვე სახლობდნენ ჩრდილოეთ კავკასიიდან გადმოსახლებული ოსები. ლომისი და ოხირი მითითებულია XVIII საუკუნის მეორე ნახევრის ქსნის ოსთა საკომლო მამულების ნუსხაში, ძაბოეთი კი ჭურთის ხეობის სოფლების რიგში უნდა იყოს მოაზრებული, სადაც სოფლის სახელწოდებები დაკონკრეტებული არაა.

1794-1799 წლების ქართლ-კახეთის აღწერის დროს ქარჩოხის ხეობა მეფის ძეს იოანეს ეკუთვნოდა: □**ქ. ქარჩოხი ხეობა არს. სოფელი 7, მოსახლენი**

ქ. ამასვე მიეწერება ოსები, მოსახლენი

ქ. ლომისა, მოსახლენი

ქ. ოხირი, მოსახლენი□

ცალკეა მითითებული ძაბოეთი: □ქ. ძაბოეთი ოსის სოფელი, მოსახლენი□ იოანე ბატონიშვილის 1803 წლის საუფლისწულო აღწერის შეჯამებით ცნობებში კვლავ ცალკეა გამოკვეთილი ხეობის ოსებითა და ქართველებით დასახლებული სოფლები. წყარო გარკვეულ უზუსტობებსაც შეიცავს: ქარჩოხში ვხვდებით ისეთ სოფლებს, რომლებიც საკმაოდ იყვნენ მისგან დაშორებული, მაგალითად: იკოთი, მდებარეობს ახალგორის სიახლოვეს, კორინთა, ცხავატი, საძეგური, წირქოლი, ქოვქეთი.

(გაგრძელება იქნება)

სოფელი ჭორჭოხი

რუს-ბელა-რუსი ევროპას აზანზარებენ!

რუსეთმა და ბელარუსმა ერთობლივი სტრატეგიული ბირთვული ძალების წვრთნები ჩაატარა, რომელიც უკრაინაში ომის გამწვავების პერიოდს დაემთხვა, ანუ, როცა მხარეებმა ერთმანეთის დედაქალაქებს დრონებით შეუტიეს. კიევზე შეტევები არ წყდება.

მოსკოვს იშვიათად უტევს უკრაინა, რადგან მოსკოვი ფრონტის ხაზიდან შორსაა და მას კარგად იცავენ, თუმცა, როგორც ჩანს, უკრაინულმა დრონებმა გაარღვია მოსკოვის დაცვის სისტემა, შეტევის დროს, რამდენიმე სამოქალაქო პირი დაიღუპა და ინფრასტრუქტურა დაზიანდა. რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს განაცხადებით, უკრაინული დრონები ბალტიისპირეთის ქვეყნებიდან მოფრინდნენ. უკრაინელები ამ დერეფანს, უკვე, კარგა ხანია, იყენებენ. რუსეთმა ბალტიისპირეთის ქვეყნები გააფრთხილა, რომ დრონების შეტევაზე პასუხის გაცემა მოუწევს. სწორედ, ასეთ ფონზე დაიწყო რუსულ-ბელარუსული წვრთნები, რომელშიც ორივე ქვეყნის ბირთვული სამხედრო დანაყოფებია ჩართული, და ორივე ქვეყნის ტერიტორიაზე ტარდება. წვრთნებში გამოიყენება თანამედროვე საბრძოლო საშუალებები, საგანგებო საბრძოლო მასალები და საავიაციო დანაყოფები. ბალისტიკური და ფრთოსანი რაკეტების გაშვება რუსეთის საცდელ პოლიგონებზე ხდება. განიხილება ბელარუსის ტერიტორიაზე განლაგებული ბირთვული იარაღის ერთობლივი გამოყენება.

შეგახსენებთ, რუსეთმა 2023 წელს ბელარუსში ბირთვული იარაღი განალაგა. წვრთნებში, თითქოს, არაფერი საგანგაშო არ უნდა იყოს. რუსეთიც და ნატოც ხშირად ატარებენ ასეთ წვრთნებს. მაგალითად, 2025 წლის სექტემბერში, რუსეთმა და ბელარუსმა, ჩაატარეს ერთობლივი წვრთნები, სახელწოდებით „ზაპად-2025“, რომელიც არასტრატეგიული ბირთვული იარაღის გამოყენების პრაქტიკას მოიცავდა. ნატოს სამხედრო ძალები ყოველწლიურად ატარებენ წვრთნებს, ევროპაში განლაგებული ამერიკული ბირთვული იარაღის მქონე საჰაერო ქვედანაყოფებთან ერთად, რომელიც იტალიაში, ნიდერლანდებში, ბელგიაში, გერმანიასა და თურქეთშია განთავსებული, მაგრამ რუსეთის ბოლო დროინდელი წვრთნები, მასშტაბით, მებრძოლთა რაოდენობითა და დროის მოცულობით, სრულიად განსხვავებულია.

მანევრებში მონაწილეობს სტრატეგიული ბირთვული ტრიადის ყველა კომპონენტი: სარაკეტო ძალები, სარაკეტო წყალქვეშა ნავები და შორი დისტანციის ავიაცია. წვრთნებში ჩართულია ჩრდილოეთისა და წყნარი-ოკეანის ფლოტები, პეტერბურგისა და ცენტრალური ოლქის არმია, რომელშიც მონაწილეობს 65000-მდე სამხედრო მოსამსახურე, 200-ზე მეტი რაკეტ-მტყორცნი, 140-ზე მეტი თვითმფრინავი, 73 ხომალდი და 13 წყალქვეშა ნავი, მათ შორის, რვა სტრატეგიული სარაკეტო წყალქვეშა ნავი. რუსული მედიის თქმით, წვრთნები არის პასუხი ნატოს ბოლოდროინდელ გაზვიადებულ მოლოდინებზე, რომ ბრძოლის ველზე რუსეთს დაამარცხებს, და ნატოს ზოგიერთი ქვეყნის ომში რეალურად ჩართვის მცდელობაზე.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილემ სერგეი რიაბკოვმა განაცხადა, რომ, თუ ევროპა ასე განაგრძობს, რუსეთს მისთვის სერიოზული პასუხის გაცემა მოუწევს, რადგან, ეს ცეცხლთან თამაშს ჰგავს!..

ჰიტლერის საოჯახო ისტორიები

ადოლფ ჰიტლერის სახელი ისტორიაში შევიდა, როგორც ბოროტებისა და სისასტიკის სიმბოლო. ვინ იყო ადამიანი, რომელმაც, კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე სისხლისმღვრელი და დამანგრეველი ომი წამოიწყო და რომლის სახელი მილიონობით ადამიანისთვის წყევლის საგნად იქცა?

ადოლფ ჰიტლერი 1889 წელს, ზემო ავსტრიის ქალაქ ბრაუნაუ-ამ-ინში დაიბადა. მამამისი, **ალოის ჰიტლერი,** საბაჟოს მოხელე იყო; დედა, კლარა **პიოლცლი,** დიასახლისი. პოლიტიკური კარიერის დასაწყისში, ჰიტლერი მისი ოჯახის ამბავს საიდუმლოდ ინახავდა, პირველ რიგში, იმიტომ, რომ ინცესტით დამძიმებული წარმომავლობა აწუხებდა: დედა და მამა ახლო ნათესავები იყვნენ, რის გამოც, ალოის ჰიტლერს ქორწინების ნებართვის აღება ვატიკანში მოუწია, რადგან, ადგილობრივი საეპისკოპოსო ქორწინების ნებართვას არ აძლევდა. ადოლფის მამის წარმომავლობაც კითხვებს აჩენდა: იგი ადოლფ ჰიტლერის ბებიის, ანამარია შიკლ-გრუბერის უკანონო ვაჟი იყო. ამიტომ, ადოლფის მამა, 40 წლამდე, დედის გვარს ატარებდა. ვინმე იოჰან ჰიტლერმა მისი მამობა მხოლოდ მოგვიანებით აღიარა.

ჰიტლერის პოლიტიკური მოწინააღმდეგეები ამბობდნენ, რომ ჰიტლერს ებრაელი და ჩეხი წინაპრები ჰყავდა, თუმცა, აღმოჩნდა, რომ ეს ამბავი სიმართლეს არ შეესაბამებოდა. მისი გვარი ხან როგორც ჰიუტლერი, ხან ჰიდლერი, ხან გიდლერი და, ბოლოს, როგორც ჰიტლერი, ისე იწერებოდა. მას მამასთან ცუდი ურთიერთობა ჰქონდა. ნათქვამი აქვს, მამა ტირანი იყოო. დედა კი, ძალიან უყვარდა.

ადოლფის მამის სამსახურის გამო ოჯახი ხშირად იცვლიდა საცხოვრებელ ადგილს. საბოლოოდ, ქალაქ ლინცში დასახლდნენ. პატარა ადოლფი ზარმაცი მოსწავლე ყოფილა. მხოლოდ ხატვა და ისტორია აინტერესებდა. ერთხელ, კლასშიც ჩარჩა. 14 წლის რომ იყო, მამა გარდაეცვალა და სკოლა მიატოვა. მაშინ, ჰიტლერი, სოციალური და დედის ფინანსური დახმარების წყალობით ცხოვრობდა. 1907 წელს, დედამისი სიმსივნით დაავადდა. მას ადოლფი და ოჯახის ექიმი ედუარდ ბლოჰი უვლიდა. ბლოჰი ებრაელი იყო, თუმცა, ჰიტლერი მას დიდ პატივს სცემდა. ბლოჰი დედამისს უანგაროდ მკურნალობდა. კლარა ჰიტლერის სიკვდილის შემდეგ, ჰიტლერმა ბლოჰის ამაგი არ დაივიწყა.

ძალაუფლებაში მოსვლისთანავე ბრძანება გასცა, ექიმისთვის ხელი არ ეხლოთ. მოგვიანებით, მისი დახმარებით, ბლოჰი ემიგრაციაში წავიდა. ჰიტლერი მას კეთილშობილ ებრაელს ეძახდა.

ჰიტლერმა ვენის სამხატვრო აკადემიაში ჩაბარება გადაწყვიტა, მაგრამ ორჯერ ჩაიჭრა. აკადემიის პროფესორები უნიჭო მხატვრად მიიჩნევდნენ. 1909 წელს, უსახსროდ დარჩენილი ადოლფ

ჰიტლერი იძულებული გახდა, ჯერ უსახლკაროთა თავშესაფარში და მერე, მამაკაცთა საერთო საცხოვრებელში ეცხოვრა. მაშინ, ის მცირე ზომის ნახატების გაყიდვით ირჩენდა თავს.

ვენაში ცხოვრების დროს, ჰიტლერი ულტრა რადიკალურ პოლიტიკურ წრეებს დაუახლოვდა. მას მიაჩნდა, რომ მისი ნამდვილი სამშობლო გერმანიის იმპერია იყო და, საცხოვრებლად, მიუნხენში გადავიდა. ამით, მან ავსტრია-უნგრეთის არმიაში სამსახურიც აიცდინა თავიდან. ჰიტლერს გერმანულ ნაციონალურ არმიაში სამსახური ენადა და, 1914 წელს, პირველი მსოფლიო ომის დასაწყისშივე, მოხალისედ ჩაეწერა ბავარიის შეიარაღებულ ძალებში. არმიაში, ის განსაკუთრებული დისციპლინით გამოირჩეოდა. ოფიცრების მიმართ მისი უსიტყვო მორჩილება თანამებრძოლებს აღიზიანებდა.

1918 წლის 15 ოქტომბერს, ომის დასრულებამდე რამდენიმე კვირით ადრე, ჰიტლერი, ქიმიური აირით თავდასხმის დროს, დროებით, ორივე თვალით დაბრმავდა. ომის დამთავრების შემდეგ, რადიკალებს დაუახლოვდა და მათი აქტიური წევრი გახდა. ჰიტლერი არ იყო უსახო და ბანალური კაცი. უმაღლესი არ ჰქონდა დამთავრებული, მაგრამ ქვეყნის ისტორიის დიდ ცოდნას ამჟღავნებდა. ქარიზმატული ორატორიც იყო. ადამიანებს მარტივად ხიბლავდა.

ჰიტლერის საზოგადოებრივი აღმასვლა გერმანიის სახელმწიფო კრიზისს დაემთხვა. ისეთი დრო იყო, გერმანელი, შიმშილისა და სიღატაკისგან თავის დასახსნელად, ეშმაკს მიჰყიდდა სულს. სწორედ იმ დროს გამოჩნდა ადოლფ ჰიტლერი საზოგადოებრივ ასპარეზზე. გერმანიამ თავი კი დაიხსნა კრიზისიდან, მაგრამ, ვაი იმ დახსნას! გამარჯვებას სხვათა მიწების დაპყრობა, საკონცენტრაციო ბანაკების შექმნა, დოვლათის ექსპროპრიაცია და ზოგიერთი ერის მოსპობა მოჰყვა. ჰიტლერის ბრძანებით, 6 მილიონამდე ებრაელი გაწყდა!

უცნაურია, მაგრამ გარეგნობით არც თუ გამორჩეული ჰიტლერი, ქალებშიც პოპულარობით სარგებლობდა და არაერთ რომანტიკულ ურთიერთობაში იყო გაბმული. თუმცა, ამბობენ, სულ არ ყოფილა დიდი ემოციებისა და სიყვარულის კაცი. საქციელიც არანორმალური ჰქონდა, რაც ყველაზე მეტად საკუთარ დისშვილთან ურთიერთობაში გამომჟღავნდა. გოგონას გელი რაუბალი ერქვა. სტუდენტობაში, ქალაქ მიუნხენში, ბიძასთან გადავიდა საცხოვრებლად. ჰიტლერს მოეწონა ენერგიული და მიზანდასახული გოგო. დღემდე უცნობია, ჰქონდათ თუ არა ჰიტლერსა და რაუბალს ფიზიკური ურთიერთობა, მაგრამ ჰიტლერი მას, როგორც გადარეული ეჭვიანი ქმარი, ისე ექცეოდა. დრამას ახალგაზრდა ქალმა ვერ გაუძლო და თავი მოიკლა.

რაუბალის სიკვდილმა დიდად იმოქმედა ადოლფ ჰიტლერზე. მან ქალის ტანსაცმელი და ნივთები ერთ ოთახში შეაგროვა და განაცხადა, ოთახი მის ხსოვნას ეძღვნებაო. ფიურერის ერთადერთი მეუღლე ევა ბრაუნი იყო. ჰიტლერმა იგი, ჯერ კიდევ, რაუბალთან თანაცხოვრებისას გაიცნო. 17 წლის ევა ბრაუნი ჰიტლერს მისმა დამსაქმებელმა, ნაცისტური პარტიის ფოტოგრაფმა, ჰაინრიხ ჰოფმანმა გააცნო. სიცოცხლის ბოლო დღემდე, ევა ბრაუნი ჰიტლერის აღიარებული პარტნიორი იყო, მაგრამ მათი ურთიერთობის ამბავი შინაურ წრეს არ სცდებოდა.

ქალი დროის უმეტეს ნაწილს ცურვასა და თხილამურებით სრიალში ატარებდა. ძალაუფლებაში რომ მოვიდა, ჰიტლერს კუჭის წყლული დაემართა, რის გამოც, ვეგეტარიანელად იქცა და წევას და სმას თავი დაანება. სხვებსაც იგივე წესით ცხოვრებას ურჩევდა. თამბაქოსთან მისმა ბრძოლამ საქვეყნო მასშტაბს მიაღწია: სახელმწიფო მოხელეებს თამბაქოს მოხმარება აეკრძალათ. **ჰიტლერი ჰიპოქონდრიკი გახდა: ათეულობით დაავადებას მკურნალობდა და წამლების მთელ წყებას იღებდა. მსოფლიო ფრონტზეც ცუდად იყო საქმე. ჰიტლერი გენერლებს არ უჯერებდა და თავის ნებაზე იქცეოდა. ისინი აფრთხილებდნენ, რომ გერმანია ყველასთან ბრძოლას ვერ გაუძლებდა, მაგრამ ჰიტლერს მსოფლიო ბატონობა სურდა. უკმაყოფილება ნელ-ნელა იზრდებოდა. შედეგად, მის წინააღმდეგ არაერთი შეთქმულება განხორციელდა, მაგრამ, რაღაც მანქანებით, ჰიტლერი უვნებელი რჩებოდა.**

1945 წლის მარტში პარკინსონით დაავადებულმა ჰიტლერმა, წითელი არმიის საჰაერო თავდასხმის დროს, ბუნკერს შეაფარა თავი. 19 მარტს, ფიურერმა ეგრეთ წოდებული ნერონის ბრძანება გასცა, რომლის მიხედვით უკანდახეულ გერმანელ მებრძოლებს ომს გადარჩენილი ინფრასტრუქტურა უნდა გაენადგურებინათ. ბრძანების შესრულებას ხელი შეიარაღების მინისტრმა, ალბერტ შპეერმა შეუშალა. 1945 წლის 22 აპრილს, როცა დამარცხება გარდაუვალი გახდა, ჰიტლერი პანიკამ მოიცვა. 1945 წლის 29 აპრილს ჰიტლერმა ევა ბრაუნზე იქორწინა. მეორე დღეს კი, ცოლ-ქმარმა სიცოცხლე თვითმკვლელობით დაასრულა.

ადოლფ ჰიტლერს ერთი ძმა და ორი და ჰყავდა. ძმასთან, ალოის უმცროსთან, კარგი ურთიერთობა არ ჰქონდა, რადგან მან ირლანდიელი ქალი შეირთო და ინგლისში დასახლდა. წყვილს ორი ვაჟი შეეძინა. უფროსი, უილიამ პატრიკ ჰიტლერი ამერიკაში გადასახლდა, რადგან, ნაცისტებს ვერ იტანდა, საზღვაო სამსახურში ჩაეწერა და ომის დროს გერმანიის წინააღმდეგ იბრძოდა. უმცროსი ძმისწული გერმანიაში გაიზარდა და პირწავარდნილი ნაცისტი გახდა. ის ვერმახტის ბრძოლებში მონაწილეობდა საბჭოთა ტერიტორიაზე. 1942 წელს, ტყვედ ჩავარდა და იმავე წელს მოსკოვის ბუტირკის ციხეში გარდაიცვალა. ადოლფ ჰიტლერის და პაულა ჰიტლერი, 1960 წლამდე, გერმანიაში ცხოვრობდა და იქვე გარდაიცვალა.

ნუგზარ რუხაძე,
POSTV

დიპლომატიის შემზარავი წრე სალომეს გარშემო...

...ეკრანზე მორიგ ჯერზე გაჟღერდა სალომე ზურაბიშვილის განცხადება. კვლავ ნაცნობი, ხელოვნურად დაყენებული ტონი, მორალური უპირატესობის მუდმივი პრეტენზია და საკუთარი პოლიტიკური სიჯიუტის სახელმწიფოებრივ მისიად შეფუთვის დაუღალავი მცდელობა. საზოგადოების დიდ ნაწილს ჩვეავდ ექცა ხსენებული პერსონის მიმართ აგდებული, ზედაპირული და ზოგჯერ ირონიული დამოკიდებულება, თუმცა მსგავსი მიდგომა უდიდესი სტრატეგიული შეცდომაა. არ ღირს მისი ინტელექტუალური თუ ოპერატიული შესაძლებლობების სათანადოდ არდაფასება. ხოლო თუ რატომ ვამბობ ზემოთქმულს, აქ მოყვანილი ანალიზიდან ნათლად გამოჩნდება.

ძალაუფლების ტექნოლოგიების ცივსისხლიანი ინჟინერი

ჩვენ თითქოს ბევრი გვსმენია საქართველოს უკვე ყოფილ პრეზიდენტზე, იმ ფიგურაზე, რომელსაც ქვეყნის უმაღლესი პოსტი, ფაქტობრივად, პოლიტიკური ავანსის სახით ჩააბარეს.

თუმცა ობიექტურობა მოითხოვს ითქვას, რომ როდესაც უჩვეულო სიფრთხილითა და პრაგმატიზმით გამორჩეულ მთავარ პოლიტიკურ მოთამაშეს საკუთარ აუცილებლობაში არწმუნებ და სახელისუფლებო ვერტიკალის მწვერვალზე ადგილს იმკვიდრებ, უბრალო გამართლებასთან ნამდვილად არ გვაქვს საქმე. მსგავსი მანევრი განსაკუთრებულ, რაფინირებულ პოლიტიკურ ოსტატობასა და საოცარ ოპერატიულ მოქნილობას მოითხოვს. მიუხედავად ამისა, სინამდვილეში თითქმის არ ვსაუბრობთ იმ უმნიშვნელოვანეს დეტალებზე, რომლებიც მის დღევანდელ ქცევას გაცილებით ფართო, სახიფათო და მრავალშრიან კონტექსტში აყენებს.

მოვლენათა გააზრება ერთი მარტივი ფაქტით უნდა დავიწყოთ, რადგან მისი ბიოგრაფია ზედაპირული დაკვირვებითაც კი უპრეცედენტო პოლიტიკურ ანომალიას წარმოადგენს. მსოფლიო დიპლომატიის ისტორიაში იშვიათია შემთხვევა, როდესაც ერთი სახელმწიფოს სრულუფლებიანი ელჩი პირდაპირ მასპინძელი ქვეყნის საგარეო უწყების ხელმძღვანელად ინიშნება. მშრალი ბიოგრაფიული ჩანაწერების მიღმა ძალაუფლების, გავლენებისა და სპეცსამსახურების რთული ქსელი იმალება, რომლის ფესვებიც XIX საუკუნის მიწურულსა და XX საუკუნის დასაწყისში უნდა ვეძებოთ.

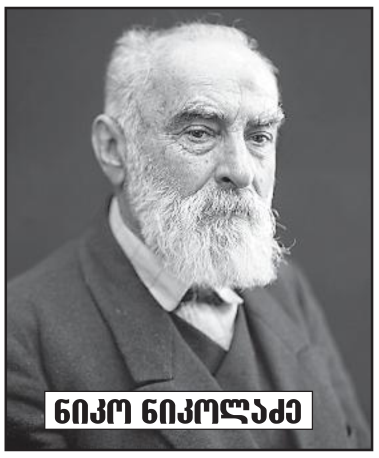
ნიკო ნიკოლაძე

დიდი ბაბუა **ნიკო ნიკოლაძე** მხოლოდ საზოგადო მოღვაწე არ გახლდათ. მან იტვირთა ურთულესი მისია და ორგანიზება გაუწია საიდუმლო მოლაპარაკებებს რადიკალურ ტერორისტულ ორგანიზაცია **□ნაროდნაია ვოლიასა□** და უკიდურესად კონსერვატიულ მონარქისტულ **□საღვთო რაზმს□** შორის. იმ დროისთვის რევოლუციონერებს ახალი მოკლული ჰყავდათ იმპერატორი ალექსანდრე II, მოლაპარაკებების მთავარ მიზანს კი რომანოვების დინასტიასა და ტერორისტებს შორის ზავის დადება წარმოადგენდა.

ისტორიოგრაფია გვარწმუნებს, თითქოს პროცესი ტერორისტთა რიგებში არსებული დეზორგანიზაციის გამო ჩაიშალა, მაგრამ მოცემულობა მხოლოდ მონაწილეთა მიერ საჯაროდ დატოვებული ვერსიაა. რეალობაში სავსებით შესაძლებელი იყო, ფარული პოლიტიკური შეთანხმება შემდგარიყო. ნიკოლაძის პოლიტიკური მოქნილობა იმდენად მასშტაბური აღმოჩნდა, რომ 1918 წლიდან 1921 წლამდე არსებული პირველი რესპუბლიკის ერთ-ერთ დამფუძნებელსა და ემიგრაციაში წასულ ეროვნული მოძრაობის ლიდერს ხელისუფლებამ გასული საუკუნის ოციანი წლების ბოლოს სამშობლოში დაბრუნების ნება დართო. 1928 წელს იგი დიდუბის პანთეონში დაკრძალეს.

იმ ეპოქაში აღნიშნული ფაქტი დაახლოებით იმავე რანგის მოვლენა იქნებოდა, რუსი ემიგრანტი პაველ მილუკოვი (დროებითი მთავრობის საგარეო საქმეთა მინისტრი და ბოლშევიკების შეურიგებელი მტერი) მოსკოვში რომ დაებრუნებინათ, სახელმწიფო პენსიით უზრუნველეყოთ და ნოვოდევიჩის სასაფლაოზე მიებარებინათ მიწისთვის.

ნიკოლაძის გარდა ყურადღებას იქცევს მეორე დიდი ბაბუის **მელქისედეკ კედიას** ფიგურა, რომელიც საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის უშიშროების სამსახურს ხელმძღვანელობდა. მოცემული ფაქტი კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს საგვარეულოს ორგანულ კავშირს სახელმწიფო უსაფრთხოებისა და დაზვერვის სისტემებთან, საიდანაც იღებს სათავეს სპეციფიკური ქართული ჩეკისტური გენეტიკა. პოლიტიკური ემიგრაციის ინსტიტუციონალიზაცია ოჯახის კიდევ ერთი დამახასიათებელი ნიშანია. მამამისი **ლევან ზურაბიშვილი** საფრანგეთის ქართულ ასოციაციას ედგა სათავეში და პარიზის მახლობლად მდებარე ქართველთა განცალკევებულ დასახლებაში, ფაქტობრივად, დევნილობაში მყოფი მთავრობის მეთაურის ფუნქციას ასრულებდა.

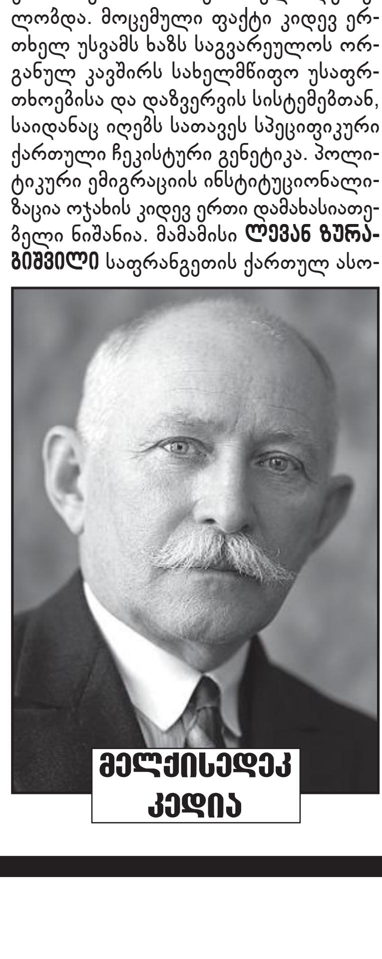
მელქისედეკ კედია

მომავალი პრეზიდენტი სწორედ მსგავს გარემოში, წარსულის აჩრდილებთან და დაკარგული ძალაუფლების დაბრუნების ამოჩემებულ მიზანთან ერთად იზრდებოდა.

ზეინაბ კედია და ლევან ზურაბიშვილი

ოჯახურმა ემიგრანტულმა გარემომ ლოგიკურად განაპირობა აკადემიური გზის გაგრძელება საფრანგეთის ელიტების სამჭედლოში, კერძოდ კი პარიზის პოლიტიკურ მეცნიერებათა ინსტიტუტში. აღნიშნული დაწესებულება, თავისი არსით, ძველი რუსული ცარსკოე სელოს ლიცეუმის ან თუნდაც ჩვენი თბილისის სათავადაზნაურო გიმნაზიის თანამედროვე დასავლური ეკვივალენტია, საიდანაც კურსდამთავრებულები რამდენიმე სტანდარტული კარიერული საფეხურის გამოტოვებით პირდაპირ უმაღლეს ეშელონებში ინაცვლებენ. ფრიად სიმბოლური და წინასწარმეტყველური აღმოჩნდა სადიპლომო ნაშრომის თემაც, რომელიც ევროპაში 1917 წლიდან 1923 წლამდე პერიოდის რევოლუციებსა და კონტრრევოლუციებს ეხებოდა. ნაშრომი მშრალ აკადემიურ ინტერესს არ წარმოადგენდა, იგი გახლდათ იმ ძირეული თეორიული ბაზისის მომზადება, რომელსაც ავტორი მოგვიანებით სისრულეში მოიყვანდა.

უნივერსიტეტში მიღებული თეორიული ცოდნის პრაქტიკაში გამოსაცდელად ოფიციალური კარიერული ტრაექტორია იტალიაში, გაერთიანებულ ერების ორგანიზაციასა და შეერთებულ შტატებში დიპლომატიური მისიებით დაიწყო, სადაც თანმიმდევრობით მესამე, მეორე და პირველი მდივნის პოზიციები ეკავა. თუმცა ყველაზე საინტერესო ეტაპი დგება მაშინ, როდესაც თითქოსდა წარმატებული სვლის შემდეგ მას აფრიკაში, კერძოდ კი ჩადის რესპუბლიკაში აგზავნიან. ფორმალურად გადაწყვეტილება დაწინაურებას გავდა, რადგან დიპლომატიური რანგი აუმაღლეს, მაგრამ ამერიკის შეერთებული შტატებიდან და გაეროდან მეორე მდივნის სტატუსით აფრიკულ სახელმწიფოში გადაყვანა კლასიკურ დიპლომატიურ გადასახლებას და კარიერის კრახს ჰგავს.

დამეთანხმებიან ჩემი კოლეგები და მეგობრები, ვისაც დიპლომატიური სამსახურისთვის ცხოვრების უმნიშვნელოვანესი წლები მიუძღვნია, რომ მსგავს შეთავაზებებზე უარს ამბობენ ხოლმე, თუ ხსენებული მივლინება სტაჟისთვის აუცილებელ ეტაპს არ წარმოადგენს, მაგრამ პოლიტიკური კონტექსტის გათვალისწინებით სურათი რადიკალურად იცვლება. გასული საუკუნის ოთხმოციანი წლების დასაწყისში ჩადს რელიგიური ფანატიკოსი ჰისენ ჰაბრე მართავდა, რომელიც ასევე პარიზის პოლიტიკურ მეცნიერებათა ინსტიტუტის კურსდამთავრებული გახლდათ. ფრანგების დახმარებით ჰაბრემ მუამარ კადაფის ჯარები გაანადგურა და სასარგებლო წიაღისეულით მდიდარი პროვინციები შეინარჩუნა. მოპოვებულმა გამარჯვებამ იგი საფრანგეთისთვის ზედმეტად დამოუკიდებელ და ძლიერ ფიგურად აქცია, რის გამოც პარიზმა მისი უფრო მორჩილი ფიგურით, იდრის დებით ჩანაცვლება გადაწყვიტა. სახელმწიფო გადატრიალების პირველმა მცდელობამ კრახი განიცადა და დები ქვეყნიდან გაიქცა. ზუსტად კრიტიკულ მომენტში ჩნდება ჩადში სალომე ზურაბიშვილი, რომლის იქ ჩასვლის შემდეგ ორგანიზებულმა მეორე პოლიტიკურმა შტურმმა შეცდომების გარეშე ჩაიარა და რეჟიმი დაემხო. შესაბამისად, აფრიკული მისია არა გადასახლებას, არამედ უმაღლესი დონის საიდუმლო ოპერაციას და უცხო სახელმწიფოში ხელისუფლების დამხობის გამოცდის წარმატებით ჩაბარებას უდრიდა.

აფრიკული მისიის წარმატებით დასრულების შემდეგ ოპერატიული გამოცდილებით ზურგგამაგრებული დიპლომატი ბრუნდება ევროპაში და მუშაობს ნატოსა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ცენტრალურ აპარატში. 2003 წელს იგი ელჩად ინიშნება თბილისში, სადაც მისი ჩამოსვლა და ედუარდ შევარდნაძის დამხობით დასრულებული ეგრეთ წოდებული ვარდების რევოლუცია დროში იდეალურად დაემთხვა ერთმანეთს. სინამდვილეში მიმდინარე პროცესი ხელისუფლების წინასწარ დაგეგმილ გადაბარებას წარმოადგენდა, რამაც ძალაუფლების სათავეში მიხეილ სააკაშვილი მოიყვანა და რაშიც დასავლური დიპლომატიური კორპუსის როლი უმნიშვნელოვანესი იყო.

დღეს კი, როდესაც იგი თავად წარმოადგენს ღია პოლიტიკურ ფიგურას, იკვრება ლოგიკური და სრულიად შემზარავი წრე. ის, რაც ახალგაზრდობაში თეორიულად შეისწავლა პარიზის აუდიტორიებში და შემდგომ პრაქტიკაში წარმატებით გამოსცადა აფრიკის კონტინენტზე, ახლა უშუალო შესრულების საგანია საკუთარ ისტორიულ სამშობლოში. ფრანგული პოლიტიკური და სადაზვერვო სკოლის გაწვრთნილი კადრი, გავლენის უმაღლესი რანგის ფიგურა ღიად, გაწონასწორებულად და პროფესიონალურად ცდილობს, განახორციელოს ის, რისი უბადლო ოსტატიცაა. იგი მიზანმიმართულად ამზადებს ნიადაგს პოლიტიკური სტატუს-კვოს რადიკალური დემონტაჟისა და სახელისუფლებო მოცემულობის ფორსირებული შეცვლისთვის. ჩვენ წინაშეა არა რიგითი დიპლომატი ან თუნდაც რიგითი პოლიტიკოსი, არამედ ძალაუფლების ტექნოლოგიების ცივსისხლიანი ინჟინერი.

იგი მრავალწლიანი რთული კომბინაციების შემოქმედია, რომლის გენეტიკურ კოდში დიდი ბაბუებისგან გადმოცემული შეთქმულებებისა და უშიშროების თამაშების ინსტინქტია ჩაბეჭდილი. მისი ამჟამინდელი მოქმედებები სპონტანურ პოლიტიკურ პროცესს არ წარმოადგენს, ვინაიდან ყოველივე წლების განმავლობაში ნაგროვები ცოდნისა და სპეცსამსახურებრივი გამოცდილების უმაღლესი წერტილია.

ახლა იგი საკუთარი ცხოვრების მთავარ დისერტაციას იცავს, სადაც რევოლუციისა და კონტრრევოლუციის თეორიული პასაჟები ცოცხალ, მწვავე პოლიტიკურ რეალობად უნდა იქცეს და აღნიშნულ თამაში მზადაა, უკომპრომისოდ დაუნგრიოს საფუძველი იმ სახელმწიფოს, რომლის მეთაურადაც თავად იწოდებოდა. როგორც კარლ ფონ კლაუზევიცი დაწერდა, პოლიტიკა სხვა არაფერია, თუ არა ომის გაგრძელება სხვა საშუალებებით; იმ განსხვავებით, რომ მოცემულ შემთხვევაში ეს ომი საკუთარი ქვეყნის წინააღმდეგ არის მიმართული.

ირაკლი ყიფიანი

26.05.2026

ქართული ამბები

სპორტი

ჭიდაობა

სამოკოვი (ბულგარეთი). კადეტთა და 15-წლამდელთა ევროპის ჩემპიონატი. გოგონები. **ოქრო** – მაია შავაძე (პირველი ქართველი გვირგვინოსანი). **ბერძნულ-რომაული**. საქართველოს ნაკრები – 6 მედალი და გუნდური მე-2 ადგილი. **ოქრო** – ნიკოლოზ კუტუბიძე და ლეონ ბარდეღიანი, აგრეთვე 1 ვერცხლი და 3 ბრინჯაო. **თავისუფალი.** საქართველოს ნაკრები – 8 მედალი (3 ვერცხლი და 5 ბრინჯაო).

წყალბურთი

საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატი 3 წრედ 8 გუნდის მონაწილეობით. საპრიზო სამეული: აპოლო (ქულათა მაქსიმუმით), დინამო, არენა. ბოლო ტური. აპოლო – დინამო 19:10. **ჩემპიონთა შემადგენლობა:** რაზმაძე, მალიშაუ, მაჭავარიანი, ვუკსანოვიჩი, ბითაძე, როგაჩი, ჯახაია, სარიჩი, მუდრაჯია, ვარგა, გიორგაძე, კირიაკიდი, კაპანაძე, კიკალეიშვილი, ვუკიჩევიჩი.

ჭადრაკი

ბათუმი. ევროპის ქალთა 25-ე ინდივიდუალური ჩემპიონატი 23 ქვეყნის 166 წარმომადგენლის, მათ შორის 30 ქართველის მონაწილეობით. საპრიზო ფონდი – 60 ათასი ევრო (გამარჯვებულს – 10 ათასი ევრო). შვეიცარიული სისტემა – 11 ტური. **ფინიში** – 5 ივნისი. **დასვენების დღე** – 31 მაისი.

აღსანიშნავია, რომ აჭარის დედაქალაქმა 2000 წელს პირველ მსგავს ფორუმსაც უმასპინძლა ისევე, როგორც 2011 წელს – თბილისმა და 2015 წელს – ჩაქვმა.

აქამდე ბრძენთა თამაშის ჯვაროსან დიდოსტატებს ამ ტურნირის 9 მედალი აქვთ მოხვეჭილი **– ოქრო:** ნანა ძაგნიძე, მერი არაბიძე. **ვერცხლი:** სალომე მელია, ნინო ბაციაშვილი, ნანა ძაგნიძე. **ბრინჯაო:** მაია ჩიბურდანიძე, ქეთევან არახამია – გრანტი, სალომე მელია, ლელა ჯავახიშვილი.

დავძენთ, რომ წლევანდელი ფორუმი შესარჩევ რაუნდს წარმოადგენს, რადგან ევროპის საჭადრაკო კავშირის გადაწყვეტილებით, ზღვისპირეთში შეკრებილთ მსოფლიოს თასის გათამაშების 10 საგზურის დაუფლების შანსი ექნებათ.

წყალში ხტომა

პრაღა (ჩეხეთი). კადეტთა და ახალგაზრდათა საერთაშორისო ტურნირი 4 ქვეყნის (მასპინძლები, საქართველო, ავსტრია, ხორვატეთი) 100-მდე წარმომადგენლის მონაწილეობით, მათ შორის – 8 ჯვაროსნის (ჩვენი გუნდის ხელმძღვანელი – **ჭოლა ჭანტურია**). საქართველო – 5 მედალი. **ოქრო** – თინათინ ბურჯანაძე (პირადი რეკორდით), ანა ჭანტურია, ილია ბიძინაშვილი, აგრეთვე თითო ვერცხლი და ბრინჯაო.

რაგბი

ბილბაო (ესპანეთი). ჩელენჯ კაპის ფინალი. მონპელიე (საფრანგეთი) – ალსტერი (ირლანდია) 59:26. **ლუკა ჯაფარიძეს** და **ნიკა აბულაძეს** ტიტული უთამაშებლად ერგოთ.

მოდუნების შედეგი

უმცროსმა ბორჯღალოსნებმა სამხრეთ აფრიკაში მიმდინარე 20-წლამდელთა საერთაშორისო სერიის მეორე შეხვედრაში, ჩილეს 9 ლელო გაუტანეს და 59:26 დაამარცხეს.

ქეიფთაუნის □სითი პარკზე□ჩვენი გუნდი პირველ ტაიმში სრულად დომინირებდა და 7 უპასუხო ლელოთი 45:0 დაწინაურდა. მეორე ტაიმში თამაში აგვერია, ხშირად ვჯარიმდებოდით და ამით სამხრეთამერიკელებმა კარგად ისარგებლეს. მათ ოთხი ლელოთი ჩამორჩენა მნიშვნელოვნად შეამცირეს, თუმცა შეხვედრის მიწურულს **ვიტო კოლელიშვილის** შეგირდებმა კიდევ ორი ლელო მიითვალეს და დიდი სხვაობით გაიმარჯვეს.

20-წლამდელთა საერთაშორისო სერიის დასკვნით შეხვედრას, უმცროსი ბორჯღალოსნები 30 მაისს მასპინძლების, მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონი სამხრეთ აფრიკის წინააღმდეგ გამართავენ. „ჯუნიორ ბოკემ“ ფიჯი 82:25 დაამარცხა.

სულითა და გულით მოძღვნილი

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის თავკაცი გიორგი მამაცაშვილი კოლეგებს პირადი მაგალითით აძლევს სტიმულს აქტიურად იღვაწონ პროფესიული სრულყოფისათვის.

ამჯერად სპორტის ძველი ქომაგის რედაქტორობით გულშემატკივრის თაროს შეემატა მოახლოებული მსოფლიოს ჩემპიონატისადმი მიძღვნილი გზამკვლევი, რომელსაც ამშვენებს ფეხბურთის სხვადასხვა თაობის ვარსკვლავთა ძვირფასი პოსტერები (კონსულტანტი **ღვთისავარ ანთაძე,** დიზაინერი **ზურაბ წერეთელი)**. აღარაფერს ვამბობთ სრულყოფილ კალენდარზე, რომელსაც, დარწმუნებულნი ვართ, მსგავს გამოცემათაგან მახვილი თვალი არაერთი ღირსებით გამოარჩევს.

სიმბოლურია, რომ კრებულის ბოლო გვერდიდან საქართველოს ეროვნული ნაკრების ლიდერი **ხვიჩა კვარაცხელია** შემოგვცქერის. დიახ, მომავალ მუნდიალზე იგი ჯვაროსნებს ბრძოლის ველზე უნდა გაუძღვეს!

□პარი სენ-ჟერმენის□ვარსკვლავმა ხვიჩა კვარაცხელიამ უეფასთან ინტერვიუში ქართველ გულშემატკივრებზეც ისაუბრა.

როგორც მან თქვა, ყველაფერს გააკეთებს, რომ სამშობლო კიდევ ბევრჯერ გაახაროს:

□ქართველი გულშემატკივრებისა და ხალხისგან დიდი სიყვარული ვიგრძენი და ბევრმა მომილოცა და გამახარა. ესენი იყვნენ ადამიანები, რომლებიც თითქმის არასდროს უყურებდნენ ფეხბურთს. ყველაფერს გავაკეთებ, რომ კიდევ ერთხელ მოვუტანო ეს ბედნიერება ქართველ გულშემატკივრებს. ბედნიერი ვარ, რომ ქართველი ვარ და შემიძლია ეს სიხარული მოვუტანო ქვეყანას ჩემი ამ პატარა წვლილით.

ძალიან პატარა ქვეყანა ვართ, მაგრამ ყოველთვის ვიბრძვით. ყოველთვის გვაქვს პასუხი, ერთად ძლიერები ვართ, ყოველთვის ვიბრძვით ერთმანეთისთვის, მაგრამ ვიცით, როგორ მივიღოთ სტუმრები. ძალიან ვამაყობ, რომ ქართველი ვარ, რადგან ჩვენი მენტალიტეტია ბრძოლა. ჩემთვის ადვილი არ არის საზოგადოებაში გასვლა საქართველოში, რადგან ძალიან უყვართ ფეხბურთი, მაგრამ ძალიან მიყვარს ჩემს ქვეყანაში დაბრუნება. ვცდილობ, რომ დავბრუნდე, როცა შემიძლია□ – თქვა კვარაცხელიამ.

აკადემიური ბეისბოლი

ემზარ სალუქვაძის სახელობის სპორტულ არენაზე ჩატარდა საქართველოს ჩემპიონატი ბეისბოლში ახალგაზრდებს შორის. ფინალურ შეხვედრაში „ბეისბოლის აკადემიამ“ შარშანდელი ჩემპიონი „თბილისის მგლები“ 19:11 დაამარცხა და სპეციალურად დაწესებული თასი მოიპოვა.

გამარჯვებულ გუნდს ასევე გადაეცა 3000-ლარიანი ვაუჩერი. შეჯიბრებაში მონაწილეობდა 16 წლამდე ასაკის მოზარდებისგან შემდგარი 4 გუნდი: „ბეისბოლის აკადემია“, „თბილისის მგლები“, □თბილისის ზღვა□და □ზაქსვუდი□.

ბეისბოლის და სოფტბოლის ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტის **ვახტანგ ნორაკიძის** განცხადებით, წლიდან წლამდე იზრდება, როგორც ჩემპიონატის ორგანიზების ხარისხი, ისე გუნდების მომზადების დონე, რაც თამაშს თანდათან სანახაობრივს ხდის. ფედერაციის მიზანია, მომდევნო ჩემპიონატებში უფრო მეტი გუნდი ჩაერთოს და სპორტის ეს სახეობა საქართველოში კიდევ უფრო პოპულარული გახდეს. ჩემპიონატი სპორტის სამინისტროს მხარდაჭერით ჩატარდა.

ისტორიაში მეოთხედ

საკალათბურთო ევროლიგის ჩემპიონი □ოლიმპიაკოსია□ რომელმაც ფინალში ტრავმირებული ცენტრების გარეშე მოთამაშე □რეალი□დაამარცხა და 13 წლის შემდეგ ეს ტიტული მოიგო.

ბერძნული გუნდი სამეფო კლუბთან დასკვნითი პერიოდის წინ 4 ქულით მარცხდებოდა, მაგრამ ბოლო მეოთხედი 11 ქულით მოიგო და საბოლოოდ, 92:85 გაიმარჯვა, რის შედეგადაც, 2013 წლის შემდეგ პირველად, ისტორიაში კი მეოთხედ გახდა ევროლიგის ჩემპიონი. ოთხთა ფინალის საუკეთესო მოთამაშედ **ევან ფურნიე** აღიარეს, რომელმაც □რეალთან□□ოლიმპიაკოსს□20 ქულა შესძინა. 16 ქულა ჰქონდა **ალეკ პეტერსს,** ხოლო □რეალში□**ტრეი ლაილსი** იყო საუკეთესო 24 ქულით და 8 მოხსნით.

გიორგი ცხოვრებაძის ზაგრები ხორვატეთის თასის გამარჯვებული გახდა. ტრიუმფატორებმა ფინალურ მატჩში თავიანთი უმთავარესი მეტოქე ნაშიცეს □ნექსე□32:21 (16:9) გაანადგურეს და აღნიშნული ტურნირი ისტორიაში 32-ედ მოიგეს.

სასიხარულო ის არის, რომ ზაგრებელებს თავდასხმაში ბრწყინვალე თამაშით გაუძღვა ქართველი ლეგიონერი, რომელმაც 9 გოლი გაიტანა. იგი ფინალური ეტაპის MVP გახდა. □ზაგრების□ხელბურთელებს წინ აქვთ მატჩი, სადაც შეუძლიათ კიდევ ერთი საშინაო ტიტული მოიგონ. 29 მაისს ისინი □სესვეტეს□უმასპინძლებენ, გამარჯვების შემთხვევაში კი ქართველი ლეგიონერი ხორვატეთის ჩემპიონობასაც იზეიმებს.

ზურაბ გრძელიძის არდავიწყება

სიმბოლურია, რომ ზურაბ გრძელიძეს სამშობლო დამოუკიდებლობის აღდგენის დღეს გამოეთხოვა, რადგან საკალათბურთო სამყაროში ლეგენდარული ქუთაისელი მწვრთნელის სულიკო თორთლაძის საყვარელმა შეგირდთაგანმა სამართლიანად დაიმკვიდრა თავისუფალი თამაშის მანერით გამორჩეული გამთამაშებლის სახელი, ყველანაირ დოგმას რომ უარყოფდა და სტერეოტიპული ჩარჩოებიდან გადიოდა.

იგი გახლდათ **მერაბ კოსტავა** მოედანზეო – ესეც მსმენია ეროვნული მოძრაობის იმ რიგითი ჯარისკაცისგან, ჯერ კიდევ □მაშინ“ რომ მიიჩნევდა თითოეულ საკავშირო რანგის შეხვედრას ოკუპანტთან ღირსეული ბრძოლის სარბიელად.

დამეთანხმებით, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატის ასეთი შეფასება და შედარება თავისთავად მეტყველებს ამ თვითნაბადი ტალანტის ფართო მასშტაბზე იმ ქვეყანაში, სადაც მისივე ამპლუის ისეთი კორიფეები ბრწყინავდნენ, როგორიც **ლევან ინწკირველი, გურამ მინაშვილი, ზურაბ საკანდელიძე** და **გელა დარსაძე** არიან (დიახ, არიან!).

საქართველოს ჩემპიონი, დინამიადის გამარჯვებული და ტურნირის სიმბოლური ხუთეულის წევრი, პანამერიკული თამაშების საუკეთესო კალათბურთელი, ახალგაზრდებს შორის ევროპისა და საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი, ხოლო საამაყო კარიერის დასრულების შემდეგ – ეროვნული ფედერაციის გამგეობის წევრი და საფიცარი ქუთაისის სპორტის სასახლის მიმდებარე ტერიტორიაზე გაშენებულ ვარსკვლავთა ხეივანში მისი სახელობის საპატიო ვარსკვლავის გახსნა – ასეთი დახუნძლული რეგალიებით მიეახლა მოსკოვის დინამოსთან მატჩის დროს საბედისწერო ტრავმით დაღდასმული დიდოსტატი სახელოვან წინამორბედთა კაშკაშა საუფლოს.

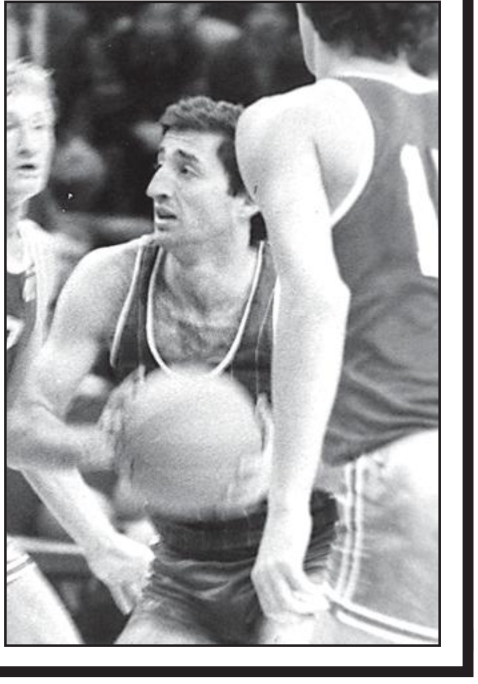

და ბოლოს – ისტორიული ფაქტი: 1975 წლის სსრკ ჩემპიონატის შეხვედრა: ცსკა – თბილისის დინამო 110:100. როგორც საინფორმაციო პროგრამა □ქრემიას“ სპორტულმა მიმომხილველმა **ნინა ერიომინამ** გვაუწყა, თითქმის უძლეველ მეტოქესთან გადატანილ ვაჟკაცურ ბრძოლაში სტუმართაგან მოგროვებული 100 ქულიდან 80(!) ორ რიონისპირელზე – ჯერაც ჭაბუკ **ნიკოლოზ დერიუგინსა** (58) და **ზურაბ გრძელიძეზე** (22), მოდიოდა.

უფალს ებარებოდეთ, თაობათა კერპო!

მამადავითობა თბილისში

28 მაისს საქართველოს წმიდა მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს ღირს დავით გარეჯელს, რომელიც იოანე ზედაზნელის ნათესავი იყო, ასევე გუშინ დოდო გარეჯობა აღინიშნა საქართველოს მონასტრებსა და ტაძრებში.

...ღირსმა დავით გარეჯელმა მოღვაწეობა ჯერ თბილისში დაიწყო. ის ბერ ლუკიანესთან ერთად თბილისის დასავლეთით, მთის ფერდობზე, გამოქვაბულში დასახლდა და იქვე პატარა სამლოცველო მოაწყო. ბერები მხოლოდ მთის მცენარეებით იკვებებოდნენ და დღეებს ლოცვაში ატარებდნენ...

საგულისხმოა, რომ წმიდა მამებთან უამრავი ხალხი მოდიოდა აღსარებისთვის. მამა დავითიც უსმენდა მათ და სინანულისა და შენდობისკენ მოუწოდებდა. ხუთშაბათობით კი ქალაქში ჩადიოდა, ქადაგებით ამხნევებდა ხალხს და რწმენით განმტკიცებაში ეხმარებოდა. მამა დავითის ლოცვით გამოქვაბულის ახლო სასწაულმოქმედმა წყალმა ამოხეთქა. ამ წყაროს წყალობით მრავალი მართლმორწმუნე უშვილობისაგან განიკურნა.

იმ დროს თბილისი სპარსელებს ეკავათ. მოგვები ხედავდნენ, რომ მამა დავითი უფრო და უფრო დიდ სიყვარულს იხვეჭდა ხალხში. ისინი ყოველნაირად ცდილობდნენ, შეებღალათ მისი სახელი... ბოლოს ერთ მეძავთან მრუშობა დასწამეს. ღვთის შეწევნით მამა დავითმა ამხილა ცილისმწამებლები. აღშფოთებულმა ხალხმა ქვებით ჩაქოლა ცბიერი დედაკაცი. ღირსმა დავითმა ვერ შეძლო მათი შეჩერება და ამ ამბის შემდეგ გულგატეხილმა დატოვა ქალაქი. მან ხალხისგან მოშორებით, გარეჯის უდაბნოში ისურვა დამკვიდრება.

P. S. დავით გარეჯელის მიერ იერუსალიმიდან ჩამოტანილი „მადლის ქვა“ სიონის საკათედრო ტაძარში ინახება.

გიული ლიპარტია

სექსუალური ძალადობა პარიზის ბაგა-ბაღებსა და სკოლებში

პარიზში ასამართლებენ სკოლის ასისტენტს, რომელსაც ბრალად მცირეწლოვან ბავშვებზე სექსუალური ძალადობა ედება. როგორც „ბიბისი“ წერს, ეს სასამართლო პროცესი კიდევ ერთი ეპიზოდია იმ სკანდალში, რომელიც საფრანგეთის დედაქალაქის სკოლებში აგორდა.

საქმე ეხება ე.წ. ანიმატეურს-ებს, სკოლებისა და ბავშვთა დაწესებულებების შტატგარეშე თანამშრომლებს, რომლებსაც ბავშვების ზედამხედველობა ევალებათ და არა – სწავლება. პარიზში დაახლოებით 15 ათასი ასეთი ასისტენტი მუშაობს.

ამჟამად გამოძიება მიმდინარეობს დედაქალაქის თითქმის 100 საბავშვო ბაღში, ბაგასა და დაწყებით სკოლაში, სადაც ანიმატეურს-ებს ბავშვების მიმართ არასათანადო, აგრესიულ ან სექსუალიზებულ ქცევაში ადანაშაულებენ.

ზაფხულში კიდევ სამი პირის სასამართლო პროცესი უნდა გაიმართოს, ხოლო მეოთხე საქმეზე, რომლის მოსმენაც ამ თვის დასაწყისში დასრულდა, განაჩენი მალე გამოცხადდება.

ფრანგული მედიის ინფორმაციით, გასულ კვირას პოლიციამ პარიზის მე-7 ოლქის სამ სკოლაში რეიდების შემდეგ 16 ადამიანი დააკავა. მოგვიანებით სამ მათგანს ბავშვების მიმართ არასათანადო სექსუალიზებულ ქცევაში დასდეს ბრალი. „ბიბისი“ წერს, რომ სკანდალმა პარიზში მცირეწლოვანი ბავშვების მშობლებში შიშისა და უნდობლობის ატმოსფერო შექმნა. ბევრი მათგანი ქალაქის მერიას ადანაშაულებს, რადგან სწორედ მერია ასაქმებს animateurs-ებს.

გახანგრძლივებული ზრუნვის საკითხებზე მომუშავე ასოციაციის, SOS-Piriscolaire-ის წარმომადგენლების თქმით, მთავარი პრობლემა ასეთი თანამშრომლების უკიდურესად დაბალი მომზადების დონეა.

ელიზაბეტ გუტმანი, რომელმაც ასოციაცია 2021 წელს დააარსა, ამბობს, რომ ორგანიზაცია მას შემდეგ შეიქმნა, რაც მშობლებს შორის სულ უფრო ხშირად ვრცელდებოდა ისტორიები დაცინვის, დამცირების და ფსიქოლოგიური ძალადობის სხვა ფორმების შესახებ, რომელსაც animateurs-ები ბავშვების მიმართ ავლენდნენ.

მას მაგალითად მოჰყავს პარიზის მე-16 ოლქის ერთ-ერთი სკოლა, სადაც, მისი თქმით, ოთხმა ასისტენტმა „ნამდვილი საბრძოლო კლუბი მოაწყო“ და ბავშვებს ერთმანეთთან საჩხუბრად აქეზებდნენ.

პარიზის მერი ემანუელ გრეგორი საზოგადოებას დაჰპირდა, რომ თანამშრომლების აყვანის სისტემას რეფორმას ჩაუტარებს და პერსონალის მომზადებისა და კონტროლისთვის 20 მილიონ ევროს გამოყოფს.

გიგა ავალიანის მკვლელობის საქმეზე არასრულწლოვნები ანი ნასყიდაშვილი და დემეტრე ჩიქოვანი დამნაშავედ ცნეს!!!

გიგა ავალიანის მკვლელობის საქმე – მკვლელობის მომზადებაში ბრალდებული დემეტრე ჩიქოვანი და დანაშაულის შეუტყობინებლობის გამო დაკავებული ანა ნასყიდაშვილი მოსამართლე დემეტრე ჯინჯოლიამ დამნაშავედ ცნო.

გამომდინარე იქიდან, რომ ორივე ბრალდებული არასრუწლოვანია, მოსამართლე პატიმრობის წლებს შემდეგ სხდომაზე, 2 ივნისს გამოაცხადებს.

„დღეს დადგა გამამტყუნებელი განაჩენი, ბრალდებულების – ანი ნასყიდაშვილისა და დემეტრე ჩიქოვანის მიმართ. ორივე მათგანი ცნობილ იქნა დამნაშავედ

ბრალად წარდგენილ ქმედებაში. რაც შეეხება სასჯელის დანიშვნას, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის სხდომა ინიშნება განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი კვირის ვადაში. ამ შემთხვევაში, 2 ივნისს არის ჩანიშნული, შესაბამისად, სასჯელს გავიგებთ აღნიშნულ სხდომაზე“ – აცხადებს პროკურორი **ქეთევან სონიძე.**

ცნობისთვის, მოსამართლე **რომეო ტყეშელაშვილმა 8 აპრილს მთავარ ბრალდებულს, ალექსანდრე გაბაშვილს და გიორგი რიკაძეს 14-14 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა, დემეტრე ჩიქოვანს კი 9 წლით.**

ბავშვზე მოძალადე აღმზრდელი დააკავეს

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის არასრულწლოვნების საქმეთა მთავარი სამმართველოს თანამშრომლებმა წინასწარი შეცნობით, არასრულწლოვნის მიმართ განხორციელებული ძალადობის ბრალდებით ერთი პირი დააკავეს, – ამის შესახებ შსს-ს მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაშია ნათქვამი.

„გამოძიებით დადგინდა, რომ თბილისში არსებული ერთ-ერთი კერძო საბავშვო ბაღის აღმზრდელმა მცირეწლოვან აღსაზრდელზე ფიზიკურად იძალადა. მიმდინარე გამოძიების ფარგლებში სამართალდამცველების მიერ ამოღებულია სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები, რითაც ბრალდებულის დანაშაულებრივი ქმედება დასტურდება. ჩატარებული ოპერატიული ღონისძიებებისა და საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად პოლიციამ დანაშაულის ჩამდენი პირი ბრალდებულის სახით დააკავა“, – აცხადებენ შსს-ში.

გამოძიება სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე პირველი პრიმა ნაწილით მიმდინარეობს.

გორში პოლიციელები ორ პირს ფიზიკურად გაუსწორდნენ

პროკურატურამ გორში პოლიციელების მხრიდან უფლებამოსილების სავარაუდო გადამეტების ფაქტზე გამოძიება დაიწყო.

პროკურატურის ცნობით, ამ ეტაპზე გადაუდებელი საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებები მიმდინარეობს.

„საქართველოს პროკურატურამ გორში მომხდარი, პოლიციელების მხრიდან ძალადობით უფლებამოსილების სავარაუდო გადამეტების ფაქტზე სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ ქვე ქვეპუნქტით გამოძიება დაიწყო. ამ ეტაპზე მიმდინარეობს გადაუდებელი საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებები. გამოძიების შედეგების შესახებ საზოგადოებას უმოკლეს დროში ვაცნობებთ“, – ნათქვამია საქართველოს პროკურატურის განცხადებაში.

გავრცელდა ვიდეოკადრები, რომლის მიხედვითაც, გორში, ე.წ. კომბინატის დასახლებაში შიდა ქართლის პოლიციის თანამშრომლები დაკავების დროს ორ პირს ფიზიკურად უსწორდებიან. ასევე გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ერთ-ერთ დაკავებულს ცივი იარაღი ჰქონდა.

15 წლის მოზარდი, რომელსაც ეძებდნენ, გარდაცვლილი იპოვეს

თბილისში, 15 წლის მოზარდი, რომელსაც ეძებდნენ, გარდაცვლილი იპოვეს. ბიჭის დაკარგვის შესახებ ინფორმაცია სოციალურ ქსელში გავრცელდა.

ოჯახის ინფორმაციით, მოზარდი ბოლოს კამერამ 26 მაისს, 21:59 სთ-ზე, საირმის ქუჩაზე, ხელოვნების სკოლასთან დააფიქსირა. ფაქტზე გამოძიება 115-ე მუხლით მიმდინარეობს, რაც თვითმკვლელობამდე მიყვანას გულისხმობს.

უკანონო სახერხი საამქრო ზაჰესის მიმდებარედ

გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის მცხეთა-მთიანეთის რეგიონული სამმართველოს თანამშრომლებმა ზაჰესის დასახლების მიმდებარედ უკანონო სახერხი საამქრო გამოავლინეს.

მოქალაქეს სპეციალურად მოწყობილ შენობა-ნაგებობაში ქარხნული წარმოების ლენტური ტიპის არარეგისტრირებული სახერხი დანადგარი ჰქონდა დამონტაჟებული. ტერიტორიაზე ასევე განთავსებული იყო სხვადასხვა სახეობის ხე-ტყე. მათივე ცნობით, ვინაიდან ფაქტი შეიცავს სისხლის სამართლის დანაშაულის ნიშნებს, მასალები შემდგომი რეაგირების მიზნით შესაბამის უწყებაში გადაიგზავნა.

„ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ ბრძოლის ფარგლებში გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის ერთ-ერთი მთავარი მიზანი ქვეყნის მასშტაბით უკანონო სახერხი საამქროების რაოდენობის მინიმუმამდე დაყვანაა. გატარებული და მიმდინარე ღონისძიებების შედეგად ბოლო წლებში თითქმის ყველა რეგიონში უკანონო ტყითსარგებლობის ფაქტებისა და დაურეგისტრირებელი სახერხი საამქროების რაოდენობის შემცირება შეინიშნება“, – ნათქვამია გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში.

აზერბაიჯანელმა მებაჟეებმა 110 კილოგრამზე მეტი მარიხუანა აღმოაჩინეს

აზერბაიჯანელმა მებაჟეებმა ირანიდან საქართველოსკენ მომავალ საზამთროს გადამტან სატვირთო მანქანაში 110 კილოგრამზე მეტი მარიხუანა აღმოაჩინეს, – ინფორმაციას ამის შესახებ აზერბაიჯანული მედია ავრცელებს.

ბელაქანის საბაჟო დეპარტამენტის თანამშრომლებმა საბაჟო კონტროლის შედეგად განსაკუთრებით დიდი რაოდენობით ნარკოტიკული საშუალება უკანონო ბრუნვიდან ამოიღეს. გავრცელებული ინფორმაციის მიხედვით, ირანის ისლამური რესპუბლიკიდან საქართველოში საზამთროს გადამტანი სატრანსპორტო საშუალება „მაზიმგარას“ საბაჟო პუნქტში სტაციონარული რენტგენის აპარატით შემოწმდა. შემოწმების პროცესის ფარგლებში ასევე გამოიყენეს საბაჟო სამსახურის ძაღლი, რა დროსაც საზამთროს ყუთების ძირში განსაკუთრებით დიდი რაოდენობით ნარკოტიკული საშუალება აღმოჩნდა.

რომის პაპმა მსოფლიოს მთავრობებს მოუწოდა, შეანელონ ხელოვნური ინტელექტის განვითარება

რომის პაპმა ლეო XIV-მ გამოაქვეყნა თავისი პირველი დიდი ენციკლიკა სათაურით „ადამიანის დაცვის შესახებ ხელოვნური ინტელექტის ეპოქაში“

თავის გზავნილში პონტიფიკოსმა მსოფლიოს მთავრობებს მოუწოდა, შეანელონ ხელოვნური ინტელექტის განვითარება და ეს სფერო მკაცრად დაარეგულირონ.

პაპის აზრით, ხელოვნური ინტელექტი ხელს უწყობს დეზინფორმაციის გავრცელებას, კონფლიქტების პროვოცირებას და არსებობს რისკი, რომ მსოფლიო უსასრულო ომებში გაეხვიოს.

ლეო XIV აღნიშნავს, რომ მონაცემები, რომლებსაც ხელოვნური ინტელექტი იყენებს, მხოლოდ კერძო კომპანიების ხელში არ უნდა დარჩეს. გარდა ამისა, პაპი გამოვიდა მოწოდებით, შემცირდეს კონკურენცია იმ კომპანიებს შორის,

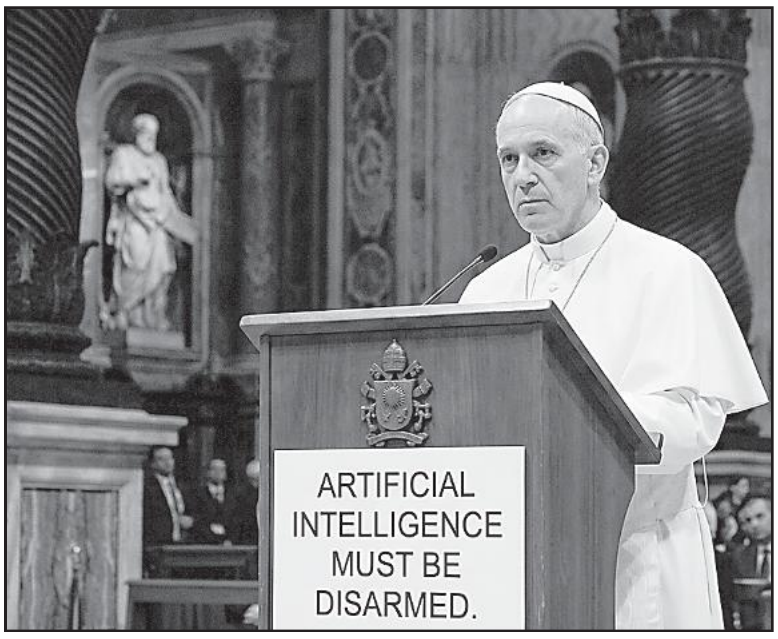

რომლებიც ხელოვნური ინტელექტის მიმართულებით მუშაობენ.

ხელოვნური ინტელექტის განვითარება პაპმა შეადარა ბიბლიურ სიუჟეტს ბაბილონის გოდოლის შესახებ, როდესაც ამპარტავნებით შეპყრობილი ადამიანები ცამდე გოდოლის აშენებას ცდილობდნენ და ღმერთი განარისხეს.

ლეო XIV-ის თქმით, ეს ისტორია აჩვენებს ნებისმიერი წამოწყების საფრთხეს, რომელიც „ცდილობს, ზეცას მიაღწიოს ღვთის კურთხევის გარეშე“. **ენციკლიკაში პაპი ასევე შეეხო „სამართლიანი ომის“ თეორიას. ესაა ეკლესიის დოქტრინა, რომელიც გლობალური კონფლიქტების გასამართლებლად გამოიყენებოდა. პაპის აზრით, ეს თეორია მოძველებულია, ხოლო სამხედრო ძალის გამოყენება დასაშვებია მხოლოდ „თავდაცვისთვის, ამ სიტყვის ყველაზე მკაცრი მნიშვნელობით“**

ერეკლეს შეწირული ისტორიული არტეფაქტები კვიპროსში

კვიპროსში საქართველოს დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით უნიკალური ექსპონატი – ერეკლე მეფის მიერ ღვთისმშობლის ხატისთვის შეწირული მანდილი და კვიპროსში დაცული სხვა ისტორიული არტეფაქტები წარმოადგინეს.

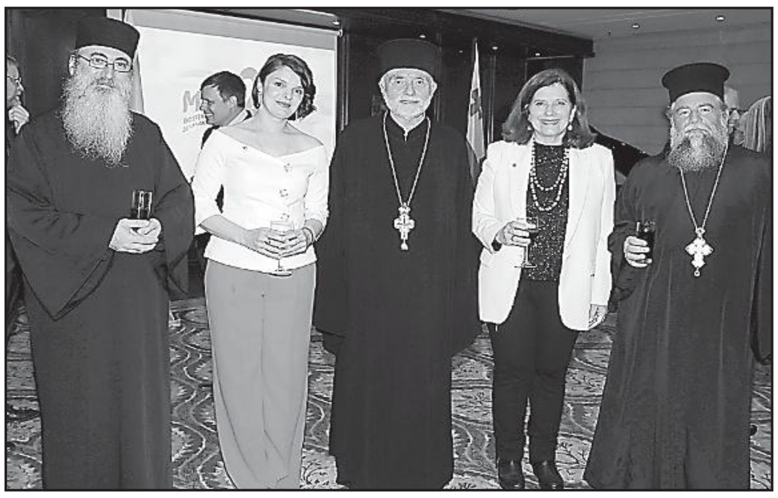

ინფორმაციას კვიპროსში საქართველოს საელჩო ავრცელებს.

მათივე ცნობით, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით კვიპროსში საქართველოს საელჩოს ინიციატივით გამოფენა გაიმართა, რომელზეც წარმოდგენილი იყო კვიპროსში დაცული საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლები.

„მათ შორის პირველად იქნა წარმოდგენილი კიკოსის მონასტრის მუზეუმში დაცული უნიკალური ექსპონატი – 1780 წელს, მეფე ერეკლე II-ის მიერ კიკოსის ღვთისმშობლის ხატისთვის შეწირული მოოქროვილი მანდილი, რომელზეც ვერცხლის ასოებით ამოტვიფრულია დიდი ქართველი მეფის სიტყვები, სადაც იგი სასწაულმოქმედ ხატს საკუთარ სამეფოსა და ქართველ ხალხს შეავედრებს, „ღვთისმშობელო სასოებაო ქრისტეანეთაო, იცოდე და გახსოვდეს, შენი მონა მორჩილი ერეკლე მეორე, მეფე ზემო იბერიისა შემოგწირავ საჩუქრად ზეციურ ღვთისმშობელს ჩვენი ერისა და ქვეყნის გაძლიერებისთვის“.

ღონისძიების ფარგლებში ასევე წარმოდგენილი იყო კვიპროსში აღმოჩენილი შუა საუკუნეების ქართული მონასტრების ამსახველი მასალები და არქეოლოგიური გათხრებისას ნაპოვნი არტეფაქტები. ღონისძიებაზე ქართული ცეკვის ნომერი წარმოადგინა კვიპროსში მოღვაწე ანსამბლმა „რემისიონმა“. აღსანიშნავია, რომ კიკოსის ღვთისმშობლის ხატი, ქრისტიანული გადმოცემის თანახმად დაწერილია ლუკა მახარებლის მიერ და ქრისტიანულ რელიგიაში ერთ-ერთ მნიშვნელოვან წმინდა გამოსახულებად ითვლება.

საქართველოს პავილიონი შანხაის საერთაშორისო ტურისტულ გამოფენაზე

შანხაიში, საერთაშორისო ტურისტულ გამოფენა „ITB China 2026-ზე“ საქართველოს ეროვნული პავილიონის გახსნას კულტურის მინისტრის მოადგილე გიორგი მირცხულავა დაესწრო, – ინფორმაციას კულტურის სამინისტრო ავრცელებს. უწყების ცნობით, წელს საქართველო გამოფენაზე პარტნიორი ქვეყნის სტატუსით მონაწილეობს.

„საქართველოს ეროვნული სტენდის გახსნას მაღალი რანგის სტუმრები დაესწრნენ. ეროვნულ პავილიონში იმართება ტურისტული კომპანიების საქმიანი შეხვედრები, კულტურული ღონისძიებები, ქართული ღვინისა და კულინარიის პრეზენტაცია.

საქართველოს სტენდზე წარმოდგენილია ეროვნული მუზეუმის ფონდებში დაცული არქეოლოგიური ექსპონატებისა და ქრისტიანული ხელოვნების უნიკალური ნიმუშების ასლები, რომლებიც ბრინჯაოს ხანიდან შუა საუკუნეებამდე ქართული ცივილიზაციის განვითარებას, ქართული ოქრომჭედლობისა და ღვინის მრავალსაუკუნოვან კულტურას ასახავს. ასევე, საქართველოს პავილიონში მოეწყო ტრადიციული რეწვის გამოფენა; თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სპეციალისტების მონაწილეობით ჩატარდა თიხისა და ტექსტილის ნამუშევრების ქართული ანბანითა და ორნამენტებით მოხატვის მასტერკლასები.

ღონისძიების ფარგლებში, ქართული ფოლკლორისა და ცეკვის პროგრამით წარმოდგენილია ანსამბლი „რუსთავი“. „ITB China 2026-ში“ მონაწილეობა მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს ჩინეთსა და აზიის რეგიონში საქართველოს ცნობადობის ზრდას, ტურისტული ნაკადების მოზიდვასა და ქართული კულტურის საერთაშორისო ასპარეზზე წარმოჩენას“ - აღნიშნულია გავრცელებულ ინფორმაციაში.

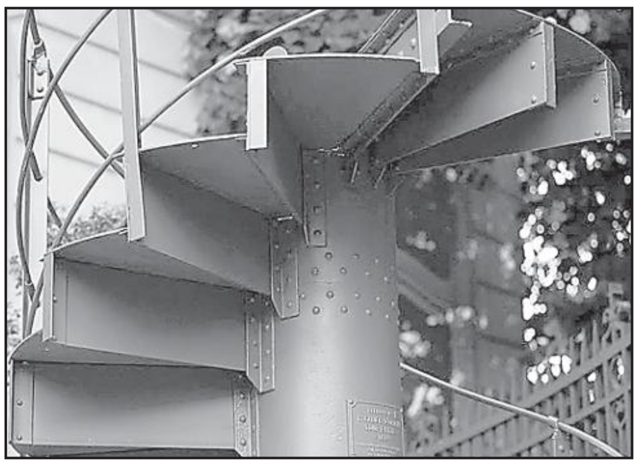

ეიფელის კოშკის ნაწილი აუქციონზე გაიყიდა

ეიფელის კოშკის ნაწილი აუქციონზე თითქმის 450 ათას ევროდ გაიყიდა. საუბარია კოშკის ისტორიული კიბის ფრაგმენტზე -14-საფეხურიან სექციაზე, რომლის სიმაღლე დაახლოებით 2,7 მეტრია, ხოლო წონა თითქმის 1,4 ტონას შეადგენს.

ეს ნაწილი ნაგებობის მეორე და მესამე დონეებს აკავშირებდა. სწორედ ამ კიბით ადიოდნენ 1889 წლის მსოფლიო გამოფენის სტუმრები, რომლისთვისაც ინჟინერმა გუსტავ ეიფელმა თავისი კოშკი დააპროექტა, რაც მოგვიანებით პარიზის სიმბოლოდ იქცა.

1983 წელს კოშკის მეორე და მესამე დონეებს შორის არსებული კიბის დემონტაჟი განახორციელეს, რადგან ის ზედმეტად სახიფათოდ მიიჩნიეს და თანამედროვე ლიფტებით შეცვალეს. ამის შემდეგ კონსტრუქცია 24 ნაწილად დაჭრეს. დღეს მისი ცალკეული ფრაგმენტები ნიუ-იორკში თავისუფლების ქანდაკებასთან, იაპონიის მუზეუმებსა და კერძო ბაღებში, ხოლო ერთ-ერთი მათგანი – დისნეილენდში ინახება.

საქართველოს რესპუბლიკა

გამომცემელი და
მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ქოგულია
(599-36-00-35)

რედაქტორის მოადგილე
მამუკა ვაშაკიძე
(597-22-07-04)

შემოქმედებითი ჯგუფი:
**ალეკო ასლანიშვილი,
თემურ ქორიძე,
ოთარ ტურაბელიძე,
გია პლატონიშვილი.**

პიარისა და
მარკეტინგის მენეჯერი
რუსუდან ქოგულია
(577-77-27-17)

ტექნიკური რედაქტორი:
კახა ქორიძე.

სტილისტ-კორექტორები:
**ნაირა კეკელია,
მაია იორამაშვილი.**

ოპერატორი
შორენა გვილია.

გაზეთის განახლებული
ლოგოს ავტორი
გიორგი ნადარეიშვილი.

მისამართი:
თბილისი,
აკაკი წერეთლის N116

**წერილები გამოგზავნეთ
ელექტრონულ მისამართზე:**
sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. საავტორო უფლებები დაცულია. რედაქცია პასუხს არ აგებს სოციალური ქსელიდან და სხვა მედია-საშუალებებიდან გადმოწერილ, ან უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე.

იბეჭდება სტამბა
„ტორში“
ზიგზაგის ქუჩა N6

uac(უაკ)070.4(479.22)
C–323

2 009882 689431

რეკლამისთვის დარეკეთ:
577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com
ნებისმიერი თანხა ჩარიცხეთ ანგარიშზე:
GE90BG0000000538329790

მომდევნო ნომერი გამოვა ორშაბათს, 1 ივნისს